

پاکین انجیل چه - متائے - کَلما

متائے انجیلے پجار

اے کتابئے نبیسوؤک، متا، که دومی نامی لاوی ات، هداوندین ایسائے مریدے ات. آ، بنی اسرائیلیے ات و چه ایسائے مریدیا پیسر مالیاتگیرے ات (0). متا، اے کتابئے تھا چه پیسریگیں پئیگمبرانی پیشگوئیان پیش داریت که ایسا هداے دیم داتگین رگینوک انت.

متا پیش داریت که ایسا ابراهیم و داوودے پدریچ انت، بله تنها یهودیانی رگینوک نه انت، سجھین دنیاے رگینوک انت. وتی وانوکان سرید کنت که ایسا مسیھے پنت و تالیمانی سرهال "آسمانی بادشاهی" انت و سجھین مردم، اگن چه وتی گناهان پشومان بنت و ایسائے سرا باور بکننت، آسمانی بادشاهیا رئوننت و ابدمانین زندے واهند بنت.

متائے انجیلے تھا، ایسائے پیدائش و کسان، په هداپی کاران آیئے تئیار بئیگ، جلیلے دمگا آیئے تالیم و کار، آیئے دیم په اورشلیما رنوگ، اورشلیما آیئے داتگین سر و سوچ، سلیب کشگ و چه مرکا رند زندگ بئیگ په رد و بند نبیسگ بوتگ انت.

ايسائے بيہ و بنياد

(لوقا ۳: ۲۳-۳۸)

۱) ايسا مسيه، داوود و ابراهيمي چک انت. آبيئے بيہ و بنيادے دپتر اے
ڈولا انت:

۲) اساک ابراهيم، اکوب اساک، يهودا و آبيئے برات که اکوبے چک اتنت. ۳)
پارس و زارہ يهودا که آيانی ماتے نام تمار ات. هسرون پارس، ارم هسرون،
۴) اميناداب ارم، نهشون اميناداب، سلمون نهشون، ۵) بواز سلمون که آبيئے
ماتے نام رهاب ات، اوبيد بواز که ماتے نامی روت ات، يسي اوبيد، ۶)
بادشاه داوود يسي.

سليمان داوود، که ماتی پيسرا اوريائے لوگی بوتگ ات، ۷) رهوبام سليمان،
۸) ابياي رهوبام، آساي ابيا، ۹) يهوشاپات آسا، يورام يهوشاپات، ازيای يورام،
يوتام ازيای، آهاز يوتام، هزکياي آهاز، ۱۰) منسي هزکيا، امون منسي، يوسيای
امون، ۱۱) يکونيای يوسيا و آبيئے سجھين برات، که اے وهدا يهودی بابلا
درانڈيه بوتنت.

۱۲) چه بابلي درانڈيهيا رند، شيالتيال يکونيا، زروبابل شيالتيال، ۱۳) ابيهود
زروبابل، الياکيم ابيهود، آزور الياکيم، ۱۴) سدوک آزور، اکيم سدوک، اليهود اکيم،
۱۵) اليازير اليهود، متان اليازير، اکوب متان، ۱۶) ايسپ اکوب که مريمي مرد ات.
چه مريما ايسا پيدا بوت که مسيه زانگ بيت.

۱۷) اے ڈولا، چه ابراهيم بگر تان داوودا چارده پشت و چه داوودا بگر تان
يهوديانی بابلي درانڈيهيا دگه چارده پشت و چه آ درانڈيهيا بگر تان ايسا مسيه
هم چارده پشت انت.

ايسا مسيهي پيدائش

۱۸) ایسا مَسِيهْ پیدائش اے ڈئولا آت: ایسائے مات مَریم، ایسپا سانگ کرتگ آت بله چه آیانی سور و آرؤسا پیسر، زانتش که چه هُداے پاکین روها، آیئے لاپ پُر بوتگ. ۱۹) مَریمے لوگواجه ایسپ، راست و پهریزکاریں مردمے آت، نلوؤتی مَریمَا بَنام بکنت، پمیشکا وتی دلا شئوری کرت: ”په بیتئواری اے سانگا پپروشان.“ ۲۰) اے بارئوا انگت پگر کنگا آت که آیئے وَا اناگت هُداوندئے پریشتگے آتک و گوشتی: ”ایسپ، او داوود بادشاهئے چک! چه وتی دشتار مَریمے زورگ و لوگا برگا مئرس، چیا که آییا اے لاپ پری، چه پاکین روها رستگ. ۲۱) آ، مردین چکئیے سرا چلگ بیت و آیئے ناما ایسا بکن، چیا که آ وتی کئوما چه آیانی گناهان رَکینیت.“ ۲۲) اے سَجْهین کار پمیشکا چش بوتنت تان هُداوندئے هما هبر راست و پَدَر بنت که آییا چه نبیئے زبانا گوشتگ آت: ۲۳) » نشتگین جنین چکئیے لاپ پُر بیت و مردین چکئیے سرا چلگ بیت و آیئے ناما امانویل پَر بندنت، که اشیئے مانا ”هَدا گون ما“ انت. ۲۴) وهده ایسپ چه وَا اگه بوت، هما ڈئولا که هُداوندئے پریشتگا هُکم داتگ آت، وتی جنی زرت، ۲۵) بله تان آ وهدا که چک پیدا نبوتگ آت، گون آییا ویت و وابی نکرت و چکئیے نامی ایسا پَر بست.

ایسائے چارگا نجومیانی آگ

۱) بادشاه هیرودیسے اهد و باریگا، وهده ایسا یهودیہئے دَمگے شهر بیئت لهما پیدا بوتگ آت، گزا چه رودراتکا لهتین نجومی اورشليمئے شهرآ آتک. ۲) جُسْتش گپت: ”هما نُنک که په یهودیانی بادشاهیا پیدا بوتگ، کجا انت؟ ما آیئے اِستار در آگیا دیستگ و په آیئے پرستش کنگا آتکگین.“ ۳) چه اے هبرئے اِشکنگا، هیرودیس بادشاه و اورشليمئے سَجْهین مردم باز پریشان و دلتپرکه بوتنت. ۴) هیرودیس کئومئے سَجْهین دینی پیشوا و شریئتے زانوگر لوؤت و جُسْت گپتنت که ”مَسِيهْ پیدائش کجا بیگی انت؟“ ۵) آیان پَسُو دات: ”یهودیہئے شهر بیئت لهما پیدا بیت، چیا که نبیئے کتابا نبشته انت:

« ۶ او يهودائے شهر بئیت لَهم! »

« تئو يهودائے هاکمانی نیاما گسترین نهائے، »

« چیا که چه تئو یک هاکمین سردارے پیدای بیت »

« که آ منی کئوم بنی اسرائیلے شپانکیا کنت. »

۷ گزا هیرودیسا نجومی چیراندري لوئنت و آ استارے در آيگ و زاهر
بئیکئے آلمین وهدی جُست کرت که کدین آت. ۸ رندا آييا نجومی په هما نئکئے
شوهاز و در گيجگا بئیت لَهما راه دانت و گوشتی: « برئویت و اے چکئے بارئوا
شَر پَت و پؤل بکنیت، وهدے شما در گیتک، منا سهيگ بکنیت تان من هم په
آيیے پرستش کنگا برئوان. » ۹ بادشاهے هبرانی إشکنگا رند، نجومی راه
گپنت. راها رئوان، هما استار که آيان در آيگا دیستگ آت، آيانی دیمای پیش کپان،
هما جاگهئے سَر بُرا اوشتات، که نئک اوډا آت. ۱۰ چه اے استارے گندگا، سک باز
و شدل بوتنت. ۱۱ لوگا شتنت و نئکش آيیے مات مَريمے گوران دیست. گزا
کونډان کپنت و چکش پرستش کرت، وتی تَهيپه و ئیکيانی هَکه و زباددانش پچ
کرتنت و شَهر و سوچگی و مَرش په نئکا سوگات کرتنت. ۱۲ رندا، هُدايا و ابا آ
هزار کرتنت که هیرودیسے کرا پر مترنت. گزا چه دگه راهے، وتی مُلکا شتنت.

دیم په مسرا

۱۳ نجومیانی پر ترگا رند، هُداوندے پریشتگے ایسپے و ابا آتک و گوشتی:
« چک و چکئے ماتا بزور و مسرا بتچ، تان من ترا نگوشان همؤدا بدار، چیا که
هیرودیس چکئے در گيجگ و کُشگا دلمانگ انت. » ۱۴ گزا، ایسپ انچش که چه
وابا آگه بوت، چک و چکئے ماتی زرت و شپی شپ دیم په مسرا شت. ۱۵ تان
هیرودیسے مرکا همؤدا منتنت تان هُداوندے هما هبر راست و پَدَر بیت که چه
نبیے کئولا گوشگ بوتگات: « من وتی بچ چه مسرا لوئت و آورت. »

هیرودیس چکان کوشارینیت

١٦ وهدے هيروديس سهيگ بوت كه نجوميان آ رد داتگ، باز زهر گيت.
 پرمانی دات: ”بئیت لَهم و کَر و گورئے دو سالیگ یا گسترین سجھین مردین چک
 گشگ بنت.“ انچش كه آيا پیسرا نجومی جست و پرس کرتگ آنت، هما هسابا
 اے وهدی گیشینت. ١٧ اے ڈولا إرمیا نبیئے کتابا هدائے هما هبر سرجم بوتنت
 كه گوشتگ آتی:

١٨ « چه رامهئے شهره کوگارے گوشان کیت،»

« مۆتک و زاریے مزین،»

« راهیلا په وتی چکان گریټ،»

« کسیئے تسلائی نژرت،»

« چیا كه آ نمنتگ آنت.»

دیم په ناسرَها

١٩ هيروديسے مرکا رند، مسرا هداوندئے پريشتگے ايشپئے و ابا آتک. ٢٠
 پريشتگا گوشت: ”پاد آ، چک و چکئے ماتا بزور و پدا وتی ملک، إسرائيلا پر بتر.
 چیا كه چکئے گشگئے شئور بُرؤک مُرتگ آنت.“ ٢١ نون ايشپ پاد آتک و چک و
 چکئے ماتی زرتنت و پدا إسرائيلاء مُلکا آتک. ٢٢ بله وهدے سهيگ بوت كه
 هيروديسے جاها آيئے چک آرکلاووس يهوديھے دَمگئے بادشاه انت، گزا اودئے
 رئوگی ثرست. وهدے چه وایا ڈاهے رستی، وتا په جلیئے دَمگا رسيئتی. ٢٣
 اودا، ناسرَھے شهره جهمنند بوت تان اے پیما نبیانی هبر راست و پدر بیت كه
 « آ ناسری گوشگ بیت.»

پاکشودوکین يهيائے کَلو

(مرکاس ١: ٨؛ لوکا ٣: ١٧-١٧)

١ آ روچان، پاکشودوکین يهيا آتک و يهوديھے گیابانا جاری پريئت: ٢
 ”چه وتی گناهان پشومان بیټ و تئوبه بکنیټ، چیا كه آسمانی بادشاهی نزيک

٣ انت. ٴهيا هما انت كه اشيأ نبى آييئ بارئوا كوشيت:

« گيابانا، كسئ گوانك جنت:»

« هداوندئ راها تئيار و،»

« آييئ كشكا راست و تچك بكنيٲ.»

٤ يهيايا چه اشرئ پئان كوپتگين پؤشاك كورا ات و پؤستين كمربندئ
لانكا بستگ ات. آييئ ورد و وراك، مدك و گيابانى بينك ات. ٥ اورشليمئ
نندوك، يهوديئئ سجهين دمكئ مردم و اردنئ كنورئ كر و كورئ جهمند
آييئ كرا شتنت. ٦ وتى گناهانى پشؤمانى اش زاهر كرت و يهيايا اردنئ كنورا
پاكشؤدى دانتت.

٧ وهدئ يهيايا ديست كه پريسى و سدوكى رُمبئ بازين مردم پاكشؤدى
كرگا آييئ كرا آيكا انت، كؤن آيان كوشتى: ”او سيئهمارزادگان! كئيا شمارا داه
داتك كه چه هدائ آيوكين كهر و كزبا ركت كنيت؟! ٨ انچين كار بكنيٲ چه
آيان پدر بيت كه شما په دل چه وتى گناهان پشؤمان بوتگيت. ٩ چه وتى دلا
ا هبرا در بكنيٲ كه ’ما ابراهيمئ نسل و اؤبادك اين.‘ من شمارا كوشان كه هدا
چه ائ سنگ و دوكان هم، په ابراهيم چك و اؤبادك پيدا كرت كنت. ١٠ نون
تير تئيار انت كه درچكان چه بئا بگديت و هر درچكئ كه شرين بر نئياريت، كدك
و آسا دنور دئيگ بيت.

١١ من په شمئ گناهانى پشؤمانيا، شمارا كؤن آيا پاكشؤدى دئيان، بله هما
كه چه من و رند آيكي انت، چه من زورمندتر انت و من آييئ كوشانى دست
كرگئ لاهك هم نه آن. آ شمارا كؤن پاكين روه و آسا پاكشؤدى دنت. ١٢ آيا چه
بوچ و پگان دانئ جتا كنگ و كيشينكا، هنشؤنئ دستا انت. جؤهانا پاك و سلئ
كنت و دانان امبارا اير كنت، بله پگ و پلاران انچش سؤچيت كه آسش هچبر
نمريت.“

ايسائئ پاكشؤدى

۱۳) گڙا ایسا چه جلیئے دمگا در آتک و یهپائے دستا پاکشودی گرگا اُردنئے کئورا شت. ۱۴) بله یهپایا جُهد کرت آییآ په اے کارا میلیت و گوشتی: ”باید من چه تئی دستا پاکشودی بگران، تئو چوُن منی گورا کائے؟“ ۱۵) ایسایا گوشت: ”آئون پل که انچش ببیت، اے پیما هُداے رزایا سَرجم کنین.“ گڙا آییآ مَنّت و ایسایا پاکشودی دات. ۱۶) وهده ایسایا پاکشودی گپت و چه آپا در آتک، اناگت آسمائے دپ پچ بوت و هُداے پاکین روھی دیست که کپوتیئے دُروشما آتک و آییئے سرا ایِر نشت. ۱۷) چه آسمانا تئوارے آتک: ”اے منی دوستین بچ انت و من چه اِشیا باز وِش و رزا آن.“

شئیتان ایسایا چکاسیت

(مَرکاس ۱: ۱۲-۱۳؛ لوقا ۴: ۱-۱۳)

۱) رندا، چه پاکین روھے رهشونیا ایسا گیابانا شت تان شئیتان آییآ بچکاسیت. ۲) چل شپ و چل روچ روچگ دارگا رند ایسا شدیگ بوت. ۳) گڙا شئیتان په آییئے چکاسگا آتک و گوشتی: ”اگن تئو هُداے چک ائے، اے سِنگان بگوش نغن ببنت.“ ۴) ایسایا پَسو دات: ”پاکین کتابا نییسگ بوتگ:

» 'مردم تهنا په نان زندگ نبیت،‘

» چه هُداے زبائے سَجْهین هبرانی مَنگا زندگ بیت.‘«

۵) پدا شئیتانا ایسا پاکین شهرا برت و مزین پرستشگاهئے دیوالئے بُرزتَرین جاگها اوشتارینت و ۶) گوشتی: ”اگن تئو هُداے چک ائے گڙا و تا چه ادا جَهلاَد دئور بدئے چیآ که نییسگ بوتگ:

» هُدا په تئی نگهپانیا وتی پریشتگان هُکم کنت و«

» آ، ترا وتی دستانى دلا دارنت«

« تان تئیی پاد ډوکيا ملگيت. »

(۷) ايسايا گوشت: « هو، بله چش هم نبيسگ بوتگ: » وتی هداونديں هدايا مچکاس و آزمائش مکن. »

(۸) نون شئيتانا يک سکين بُرزين کوھيئے سرا برت و چه اوډا دنيايے سجھين بادشاهی و آيانی شان و شوکتی پيش داشتنت و (۹) گوشتی: « اگن تئو منی ديمَا کوډډان بکپيے و منا پرستش بکنی، من اے سجھينان ترا دئيان. » (۱۰) گرا ايسايا گوشت: « او شئيتان! چه منی ديمَا گم بئي! پاکين کتابا نبيسگ بوتگ: » وتی هداونديں هدايا پرستش بکن و تهنا همایيئے هزمتا بکن. » (۱۱) نون شئيتانا آيله دات و شت. پريشتگ آتکنت و ايسائے هزمتش کرت.

ايسائے هزمتکاريئے بُنگيچ

(مرکاس ۱: ۱۴-۱۵؛ لوقا ۴: ۱۴-۱۵؛ يوهنا ۴: ۴۳-۴۵)

(۱۲) وهدے ايسا سهيگ بوت که يهيا دزگير کنگ بوتگ، گرا جليلا شت. (۱۳) ناسرهئے شهرى يله دات و کپرناهومئے شهرآ جهمند بوت. کپرناهوم، جليئے مزن گورمئے کرا، زبولون و نپتاليئے کبيلهانی سرډگارا انت. (۱۴) پميشکا اے ډول بوت که ايشيا نبيئے گوشتن سرجم بيت:

(۱۵) « زبولون و نپتاليئے سرډگار، گورمئے مزن راهئے سرا، »

« اړدئے کئورئے آدستا، جليئے هما هند و هنکين که درکئوم جهمند انت، »

(۱۶) « هما کئوما که زندي تهاریا گوستگ ات، »

« مزنين رزنے ديست و »

« هما ملک و ډگار که اوډا مرک ساهيل ات، »

« اودئے جهمندانی سرا رزنایيا سر جت. »

١٧) چه هما وهدا، ايسا اے ڪلئو و پئيگامئے رسينگ بنگيچ ڪرت. گوشتي:
 ”چه وتي گناهان پشومان بيٽ و تئوبه بکنيٽ، چيا که آسماني بادشاهي نزيڪ
 انت.“

ايسائے اولي چارين مرید

(مرکاس ۱: ۱۶-۲۰؛ لوقا ۵: ۲-۱۱؛ يوهنا ۱: ۳۵-۴۲)

١٨) وهدے ايسا جليلے مزن گورمئے لمبا گام جنگا ات، دو براتي ديست، يگے
 شمون ات که پنامي پترس ات و دومي آيئے برات انذرياس ات. آياني کار
 ماهيگيري ات و آ وهدا په ماهيگيريا وتي دام و ماهوران گورما چير گيجگا
 انت. ١٩) ايسايا گون آيان گوشت: ”بياٽ، مني رنديگيريا بکنيٽ و من شمارا
 انچش کنان که ماهيگ گرگئے بدلا، مردماني دلا شکار بکنيٽ.“ ٢٠) آيان هما
 دمانا وتي دام يله دات و آيئے همراه بوتنت. ٢١) وهدے کمے ديما شت، دگه دو
 برات، آکوب و يوهنايي ديستنت که زبديے چک انت. بوجيگئے تھا گون وتي
 پت زبديا نشتگ انت و وتي ماهوران سراچگ و شر کنگا انت. ايسايا آلوٽنت.
 ٢٢) آيان هم وتي پت گون بوجيگا يله دات و آيئے همراه بوتنت.

جليلے دمگا، ايسائے هزمتکاري

(مرکاس ۱: ۳۵-۳۹؛ لوقا ۴: ۴۲-۴۴)

٢٣) ايسايا سجھين جليلا تر و گرد ڪرت. آيا گنيسهاني تھا مردم درس و
 سبگ دات، هدائے بادشاهيے مستگ رسينت و مردم چه ناجوڑي و نادراهيان
 جوڑ و ذراه ڪرتنت. ٢٤) سجھين سوريها آيئے نام و تئوار پرشت و مردمان هر
 ڏولين ناجوڑ و نادراه، جي، مرگيے نادراه، لنگ و منڌ ايسائے ڪرا اورتنت و آيا
 ذراه ڪرتنت. ٢٥) جليل، دكاپوليس، اورشليم، يهوديه و اردنئے ڪورئے آ دستئے
 هند و دمگاني بازين مردمے آتک و ايسائے همراه بوت.

بھتاوري

(لوکا ۶: ۲۰-۲۳)

۱) مردمانی مَزْنِین مُجِیئے گندگا رند، ایسا کُوهیئے سرا سر کیت. وهدے
بُرزگا نِشت، مرید هم آییئے کِرا آتکنت. ۲) گِزا اے دُولا آیانی تالیم دئیگا لگت:

۳) ”بَهتاور اَنت هما که آیانی روه وار و بَزگ اَنت، چیا که آسمانی بادشاهی
همایانِیگ اَنت.

۴) بَهتاور اَنت هما که گمیگ و پُرسیگ اَنت، چیا که آیان تَسلا و دِلبَدی
رَسیت.

۵) بَهتاور اَنت هما که نَرمدل و مهربان اَنت، چیا که زمینئے میراس دار هما
بنت.

۶) بَهتاور اَنت هما که هَک و اِنسایئے شدیگ و تَئیگ اَنت، چیا که آ سیرَ بنت.

۷) بَهتاور اَنت هما که په دگران رهم کنت، چیا که آیانی سرا هم رهم کنگ
بیت.

۸) بَهتاور اَنت هما که دِلش پاک و ساپ اَنت، چیا که آ هُدایا گندنت.

۹) بَهتاور اَنت هما که سُهَل و اِیمنی کارنت، چیا که آ هُدائے چُک نامینگ
بنت.

۱۰) بَهتاور اَنت هما که په هُدائے راهئے گِزگا بُهتام جَنگ و آزار دئیگ بنت، چیا
که آسمانی بادشاهی همایانِیگ اَنت.

۱۱) بَهتاور اَیت شما که په منیگی مردم شمارا دُژمان دئینت و آزار رسیئنت،
شمئے پُشتا دروگ بندنت و بد گوشت. ۱۲) گل و وَشدل ببیت و شادهی بکنیت،
چیا که آسمانا شمئے مَر سَک باز اَنت. پیسریگین نبیانی سرا هم اے دُولین
آزارش رسیئنتگ.

واد و رُژن

١٣) شما جهانئے واد ایت، بله اگن وادئے تام برئوت، گژا چؤن پدا وادوک بوت کنت؟ ابيد چه دور ريچگ و مردمانی پادماليا نون دگه هچ کارا نئيئت.

١٤) شما جهانئے نور و رژن ایت، شهرے که کوھيئے سرا انت، چير و انديم بوت نکنت. ١٥) هچگس روکين چراگا تگارئيے چيرا اير نکنت، چراگدانئے سرا ايري کنت تان آبيئے رژنایي په لوگئے سجھين مردمان برسيت. ١٦) همے دئولا شمئے رژن، مردمانی ديما شهم بدنت تان شمئے نيکين کاران بگندنت و شمئے آسمانی پتا ستا بدئينت و بساژاينت.

شريتئے سرجمی

١٧) گمان مکنيت که من په تئورات و نبیانی هبرانی کار نبندگ و ناکار کنگا آتکگان. من په آیانی کار نبندگ و ناکار کنگا نئياتکگان، په آیانی سرجم کنگا آتکگان. ١٨) شمارا راستين گوشان، زمین و آسمانئے گار و بيران بيگا پيسر، شريتئے يک آب و يگے هم گار نبیت تان سجھين سرجم مبنت. ١٩) پميشکا اگن گسے چه شريتئے پرمانان گوندترينے سُست بگيپت و کار مبنديت و دگران هم انچش درس و سبک بدنت، آ، آسمانی بادشاهيا گسترين زانگ بیت. بله گسے که اے پرمانانی سرا کار کنت و دگران هم سوچ دنت، آسمانی بادشاهيا مزن زانگ بیت. ٢٠) پميشکا شمارا گوشان، اگن شمئے پهريزکاری و شرکردی چه پريسی و شريتئے زانوگرانی کردا گيشتر مبيت، هچبر آسمانی بادشاهيئے دروازگا پترت نکنيئت.

گشت و کوش

(لوکا ١٢: ٥٨-٥٩)

٢١) شما اشکتگ که گون پيشيگين مردمان گوشگ بوتگ: 'هون و کوش مکن، هرگس هون کنت، آبيئے دادرسی و داوری بیت و مياريگ کنگ بیت.' ٢٢) بله من شمارا گوشان، هرگس وتی براتئے سرا زهر گيپت، آ هم هکديوانئے ديما مياريگ کنگ بیت. گسے که وتی براتا زاه و زگت بکنت، هکديوانا مياريگ کنگ بیت، گسے که وتی براتا 'هوژ' و 'اهمک' گوشيت، دوزهئے آسئے سزاوار بیت. ٢٣)

پمیشکا اګن ګربانجاها، ګربانیګ کنگئ وهدا یاتا کپتئ که تئیی براتا ګون تئو ګلګه هست انت، (۲۴) وتی ګربانیګا همودا ګربانجاها پل و برئو پیسرا ګون وتی براتا شهل کن، ګزا بیا ګربانیګ بکن. (۲۵) اګن ګسیا ګون تئو آر و داواے هست و ترا هکدیوانا بارت، ګزا رسګا پیسر، راها ګون آییا وتی آر ا بګیشین و شهل بکن. چش مبيت کازیئ دیمما برگ ببئ، آ ترا آپسرئ دستا بدنت و آپسر ترا بندیجاها ببارت و جیل بکنت. (۲۶) ترا راستین ګوشان، تان زرائی ګدی پئی و پیسها پړ نکنئ، چه اوډا آرات نبئ.

زنا و تلاک

(۲۷) شما ایشکتګ که ګوشګ بوتګ: 'زنا مکن'. (۲۸) بله من شمارا ګوشان، اګن ګسے په بدچمی و دلدزی جنینیا بچاریت، بزان وتی دلا، ګون هما جنینا زنايي کړت. (۲۹) پمیشکا اګن تئیی راستین چم ترا دیم په ګناها ببارت، آییا ګش و دئور بدئ، چیا که چه سرجمین جائے دوزها کپګا په تئو شرتر همش انت که تئیی جسمئ یګ بند و بوګه چه تئو جتا بیت. (۳۰) همه دئولا، اګن تئیی راستین دست ترا دیم په ګناها ببارت، ګزا آییا بر و دئور بدئ، چیا که چه سرجمین جائے دوزها رئوګا په تئو شرتر اش انت که تئیی جسمئ یګ بند و بوګه چه تئو جتا بیت.

(۳۱) اے هم ګوشګ بوتګ: 'اګن ګسے وتی جتا یله بکنت، ګزا باید آییا تلاک نامه بدنت'. (۳۲) بله من شمارا ګوشان، اګن جنینیا زنا نکرتګ و مرد آییئ سئون و تلاکان بدنت، بزان آییئ زنهکاریئ سئوب بیت و اګن ګسے هما جنوزامین جنینا سور و سانګ بکنت، ګزا بزان ګون آییا زنا کنت.

سئوګند

(۳۳) شما اے هم ایشکتګ که ګون پییشیګین مردمان ګوشګ بوتګ: 'وتی سئوګندا مپروش، هداوندئ دیمما وتی سئوګندا پوره بکن'. (۳۴) بله من شمارا ګوشان، هچبر سئوګند مئوریټ، نه په آسمانا، چیا که هدائ تھت انت، (۳۵) نه په زمینا، چیا که هدائ پادانی چیرئ پدګ و چارچوبه انت، نه په اورشلیما چیا که

‘مزنين بادشاهي’ شهر انت. (۳۶) په وتی سرا هم سئوگند مئور، چیا که سرئ مودانی یک ټالیا سیاه و اسپیت کرت نکئی. (۳۷) پمیشکا اودا که ‘هئو’ گوښگی انت، بگوښیت ‘هئو’ و اودا که ‘انه’ گوښگی انت، بگوښیت ‘انه’. چه اشیا گیشتر شیتانئ کار انت.

بیرگیری

(۳۸) شما اشکتگ که گوښگ بوتگ: ‘په چما چم و په دنتانا دنتان’. (۳۹) بله من شمارا گوښان، ردکارین مردمانی کارانی دیمه اوښتیت، اگن گسیا تئی راستین گبا شه ماتے جت، دومیا هم آییئ نیما بترین. (۴۰) اگن گسے په تئی جامگئ کښگا ترا هکدیوانا ببارت، وتی کباها هم آییا بدئ. (۴۱) اگن گسے ترا په زور و بیگاری هزار گامئ پند جنگ پرمايیت، دو هزار گام آییئ همراہیا برئو. (۴۲) گسے که چه تئو لوښیت، آییا بدئ و اگن یگے وام لوښیت، چک و پد مبیئ.

مسیهی مهر

(لوکا ۲۷:۶-۳۶)

(۴۳) شما اشکتگ که گوښگ بوتگ: ‘گون وتی همساہگا مهر بکن و گون وتی دژمنا نیرت’. (۴۴) بله من شمارا گوښان، گون وتی دژمنا مهر بکنیت و په همایان که شمارا آزار دینت نیکیں دوا بلوښیت، (۴۵) تان وتی آسمانی پتئ چک بییت، چیا که آ وتی روچا په نیک و بدان دریشینیت و وتی هئورا په پهریزکار و ردکاران گوارینیت. (۴۶) اگن تهنا گون هما مردمان مهر کنیت که گون شما مهر کننت، گرا شمارا چونین مژے رسیت؟ سڼگی و مالیاتگیر همے ڈولا نکنت؟ (۴۷) اگن ایوکا وتی براتان دروت و درهبات بگوښیت، گرا چه دگران شمئ شرتی چه انت؟ زانا، آ هدانا باورین درکئوم هم انچش نکنت؟ (۴۸) پمیشکا شما باید تمان و بے ائیب بییت، انچش که شمئ آسمانی پت وتی جاها تمان و بے ائیب انت.

دلیستکین هیرات

سَرجمَ بیت.

۱۱) مئے مروچيگين رزک و روږيگا مروچی مارا بدئے.

۱۲) مئے گناه و ردیان بېکش، انچش که ما وتی سجهين دئينکار
بکشتگانته.

۱۳) مارا آزمائش و چکاسا دئور مدئے و چه شئيتانا برگين.

۱۴) چيا که اگن شما مردمانی گناه و مئياران بېکشيت، گڑا شمئے آسمانی پت
شمئے گناه و مئياران هم بکشيت، ۱۵) بله اگن شما مردمانی گناه و مئياران
مېکشيت، گڑا شمئے آسمانی پت هم شمئے گناه و مئياران نېکشيت.

روچگ

۱۶) وهده روچگ بيته، دورو و دوپوستين مردمانی دئولا وتی ديما تابان و
گمناک مکنيت. آ وتی روا گيمريننت و مونجا کننت تان مردم بزانته روچگ آنت.
شمارا راستين گوشان، مڑے که آيان رسگی آت، رستش. ۱۷) بله وهده روچگ
بئے، گڑا وتی ديما و روا بشود و سرا چرپ کن، ۱۸) تانکه مردم مزانته تئو
روچگ آئے، تهنا تئیی آسمانی پت که چير و انديم انت، هما بزانته. آ وهدي تئیی
آسمانی پت که چيراندري گنديت تئیی مڑا دنت.

آيوکين جهانئے توشگ

۱۹) اے جهاننا په وت مال و مدی مچ مکنيت، که ادا وروک و رميزش وارت و
زنگ گرنه و دزش پلنت و برنت. ۲۰) په وت آسمانا گنج و هزانگ اَمبار بکنيت
که اوډا نه وروک و رميزش وارت، نه زنگ گرنه و نه دزش پلنت و برنت. ۲۱)
تئیی دل هما جاها رنوت که مال همودا انت.

جسم و جائے چراگ

۲۲) چَم، جِسَم و جائے چراگ انت. اگن تئیی چَم و ش و ذراه انت، گُرا تئیی سَجْهین جِسَم و جان رُزناگ بیت. ۲۳) بله اگن تئیی چَم ناجوژ انت، گُرا تئیی سَجْهین جِسَم و جان تھار بیت. نون اگن تئیی جِسَم و جائے رُژن وت تھاریے بییت، گُرا آتھاری چوئین مزنین تھاریے بیت.

آسودگین زند

۲۴) هچکس په دو واجها گلامی کرت نکنت، یا گون یگیا دژمنی کنت و دومیگی دؤست بیت، یا گون ائولیگا وپادار بیت و چه آ دگرا بدی کئیت. شما یکوهده و یکجاه هُدا و زَرَّے گلامیا کرت نکئیت. ۲۵) پمیشکا شمارا گوشان که په وتی زندا پریشان و دلپیرکه مبیّت که 'چے بورین و چه بنوشین؟'، نه په وتی جِسَم و جانا که 'چے بیوشین؟'. زند چه وراکا و جِسَم و جان چه پوُشاکا گیشتر نکرزیت؟ ۲۶) آسمائے بالی مُرگان بچاریت، نه کِشت و نه رُنت و نه اَمبار کنت، بله اَنگت شمے آسمانی پت آیان وراک و رُوزیگ دنت. شمے آرزش و کیمت چه آیان گیشتر نه انت؟ ۲۷) کئے گون پگر و هیالانی زورا وتی زندے روچان یک ساهته هم گیش کرت کنت؟ ۲۸) په یچ و پوُشاکا چیا پریشان ایت؟ گیابائے گل و پلانی نیمگا دلگوش کئیت، چون رُست و رُدوم کنت. نه زهمته کِشت و نه ریست و گوپنت، ۲۹) بله شمارا گوشان که سُلیمان بادشاه گون وتی مزنین شان و شوکتا اے پلانی همدروشمین پوُشاک گورا نبوتگ. ۳۰) او کَمباوران! وهده هُدا گیابائے کاهان اے دُولا زیبا و برهدار کنت که مروچی هست انت و باندا ترونا سوچگ بنت، گُرا شمارا چه پئیم شرتترین پوُشاک دنت؟

۳۱) پمیشکا پریشان و دلپیرکه مبیّت و مگوشیت که 'بارین چه بورین و چه بنوشین؟' یا 'چے بیوشین؟'. ۳۲) دنیائے سَجْهین هُدانا باورین مردم اے چیزانی رندا تچنت، بله شمے آسمانی پت زانت که شمارا اے چیز پکار انت. ۳۳) چه هر چیزا پیسر، هُدائے بادشاهی و آییے راستین راهے شوهازا بییت، اے سَجْهین

وت شمارا دئیگ بنت. (۳۴) په بانداتیگین روچا پریشان و پگریگ مبیّت، چیا که باندات، وتی پگرا وت کنت. مروچیگین جنجال، په مروچیگا بس انت.

ایر جنگ و ایرازگیری

(لوکا ۴۱:۶-۴۲)

(۱) دگران ایر مجنیّت و ایراز مگریّت، تانکه شما ایر جنگ مبیّت. (۲) انچش که شما دگران ایر جنیّت، همه پئما شما ایر جنگ بیّت و گون هر کئیل و پئیمانها که بدئیّت، گون هما کئیل شمارا دئیگ بیت. (۳) چیا وتی برائے چمّے پیلاشکا گندے، بله وتی چمّے بُندا نگندے؟ (۴) ترا که بُندے چما انت، چون وتی براتا گوشت کنے: 'بل که تئیی چمّے پیلاشکا در کنان؟' (۵) او دوپوستین شتلکار! پیسرا وتی چمّے بُندا در کن، رندا تئیی چم پچ بیت و وتی برائے چمّے پیلاشکا کشت کنے.

کچک و تلاهین تئوک

(۶) پاک و پلگارین چیزان کچکان مدئیّت و وتی مرواردان هوگانی دیمَا میریّنیت. چو مبیّت که آیان لگتمال بکننت و پر بترنت و شمّے جندا در و دُراش بکننت.

لوئوکا رسیت

(لوکا ۹:۱۱-۱۳)

(۷) بلوئیت، شمارا دئیگ بیت. شوهاز بکنیت، در گيجيت. دروازگا بُکیت، پچ بیت. (۸) چیا که هرکس بلوئیت، آيا رسیت. هرکس شوهاز بکنت، در گيجيت. هرکس دروازگا بُکیت، په آيا پچ بیت. (۹) شمّے نیاما چشین پتے هست که اگن آییئے چک نان بلوئیت دؤکه بدنتی؟ (۱۰) یا اگن ماهیگ بلوئیت مارے بدنتی؟ (۱۱) شما که ردکار ایت، انگت وتی چکان شرین چیزانی دئیگا زانیت. گرا شمّے آسمانی پت چینکدر شرتر زانت که وتی لوئوکین چکان وشین چیز بدنت.

تلاهيڼ پرمان

(لوکا ۳۱:۶)

۱۲ پمیشکا، هر کارا گون دگران هما دثولا نیکی بکنیت که لوئیت آ دگه هم گون شما بکننت. شریت و نبیانی گپ و هبر همش انت.

تنکین دروازگ

(لوکا ۲۴:۱۳)

۱۳ چه تنکین دروازگا پتریت. چیا که پراهین دروازگ و پراهین راه، گاری و بیگواهیئے نیمگا بارت و بازیئے هما راها زوریت. ۱۴ بله تنک انت آ دروازگ و گران انت آ راه که زندئے نیمگا بارت و اے راهئے رنووک هم کم انت.

درچک و بر

(لوکا ۴۳:۶-۴۵)

۱۵ چه دروگین پیگمبران هژار بیت. آ، میشئے پوستا گورا کننت و شمئے کرا کاینت بله چه بن و بیها دروگین گرک انت. ۱۶ شما چه آیانی کرا آیان پجاء کاریت. چه دنگران انگور و چه دولا انجیر چنگ بیت؟ ۱۷ شریں درچک، شریں بر و نیبگ کاریت و سلین درچک سلین بر و نیبگ کاریت. ۱۸ شریں درچک، سلین بر آورت نکنت و سلین درچک شریں بر دات نکنت. ۱۹ درچکے که شریں بر نیباریت، گدگ و سوچگ بیت. ۲۰ پمیشکا آیان چه بران پجاء کاریت.

۲۱ هما که منا 'هداوند، هداوند' گوشنت، په آ سجهینان آسمانی بادشاهیئے دروازگ پچ نبیت، تهنا هما شت کنت که منی آسمانی پتئے واهگ و رزائے سرا کار کنت. ۲۲ وهدے آ روچ کئیت بازیئے منا گوشیت: 'هداوند، او هداوند! ما گون تئی ناما پیگمبری نکرتگ؟ گون تئی ناما چه مردمان جن نگشتگ انت و گون تئی ناما بازیں آجبین کار پیش نداشتگ؟' ۲۳ گرا من آیان راستین گوشان: 'او

بدکاران! من هچېر شمارا پَجَاہ نئياور تگ، چه منی دِیما دور بیټ.

زانکاری و نازانتی

(لوکا ۴۷:۶-۴۹)

۲۴ پمیشکا، هرگس که منی اے هبران اشکنت و آیانی سرا کار کنت، هما زانتکار و هوښمندین مردمئ پئیمایا انت که وتی لوگی تَلارئ سرا بست. ۲۵ هئور بوت، هار و هیرۆپ آتک، پور و سیه گواتان گون آ لوگا ډیک وارت، بله لوگ نکیت، چیا که آییئ بُرد تَلارئ سرا ایر کنگ بوتگات. ۲۶ بله گسے که منی هبران گوښ داریت و آیانی سرا کار نکنت، هما هوژ و کمزانتین مردمئ ډولا انت که وتی لوگی ریکانی سرا بست. ۲۷ هئور بوت، هار و هیرۆپ آتک، پور و سیه گواتان گون آ لوگا ډیک وارت، لوگ کیت و پھک وئیران بوت.

۲۸ وهدے ایسیایا اے هبر هلاس کرتنت، مردمانی مچی چه آییئ درس و سبگان هئیران بوت و به منتنت، ۲۹ چیا که آییایا شریئتے زانوگرانی پئیمایا درس ندات، گون واک و اهتیارے تالیمی دات.

گریئے ذره بکشی

(مرکاس ۱: ۴۰-۴۴؛ لوکا ۱۲: ۱۴-۱۵)

۱ وهدے ایسیا چه کوها ایر کیت، مردمانی مزین مچی آییئ رندا گون کیت. ۲ یک مردے که آییایا سیه گرئ نادرهیا گپنگات ایسایا کرا آتک، آییئ پادان کیت و گوشتی: ”او واجه! اگن تنو بلوئے، منا وش و پلگار کرت کنئ.“ ۳ ایسیایا دست شهارت، دستی پر مُشت و گوشتی: ”من لوئان، وش و پلگار بئ.“ هما دمانا مرد چه سیه گرا پلگار بوت. ۴ گرا ایسیایا گون آییایا گوشت: ”هزار بئ! هچکسا چه اے هبر و هالا سهیگ مکن، بله برئو، وتا دینی پیشوایا پیش بدار و هما گربانیگا بکن که موسایا شریتا نبیسگ بوتگ، تانکه په آیان گواه و شاهدیے بیټ.“

پئوجی آپسرئے باور

۵) وهدے ایسا کپرناهومئ شہرا رست، یک رومی پئوجی آپسرے آییئے کړا
 آتک، مټگیری کرت و گوشتی: ۶) ”او واجه! منی هزمتکارین بچک لوگا لنگ و
 مُنڈ انت و کپتگ، سکین درد و دوران دُچار انت.“ ۷) ایسیا گوشت: ”گړا من
 کایان، آیا ذراہ کنان.“ ۸) پئوجی آپسرا پَسُو دات: ”او واجه! من نکرزان که
 تئو منی لوگا بیائے، تئو تهنا هکم بکن، منی هزمتکار ذراہ بیت.“ ۹) چیا که من
 هم وتی مسترانی هکمئے چیرا آن و منی دستئے چیرا هم سپاهیگ هست. اگن
 کسِیا هکم بکنان: ’برئو، آ رئوت و اگن کسِیا بگویشان: ’بیا، آ کئیت. اگن وتی
 هزمتکارا بگویشان: ’اے کارا بکن، آ کنت.“ ۱۰) وهدے ایسیا اے هبر اشکت،
 هئیران بوت و گون وتی همراهان گوشتی: ”شمارا راستین گویشان که
 اسرائیلیانی نیاما هم من چشین مَهرین سِتک و باور ندیستگ.“ ۱۱) بزانیټ که
 چه رُودراتک و رُوندا بازیټ مردم کانت و گون ابراهیم، اساک و آکوبا آسمانی
 بادشاهیئے مهمانیا یگین پرزُونگئے چپ و چاگردا نندنت، ۱۲) بله اے بادشاهیئے
 چک و اوبادگ دُنا تهاریا دئور دئیگ بنت. اودا گریونټ و دنتان په دنتان
 دُرشت.“ ۱۳) گړا ایسیا گون پئوجی آپسرا گوشت: ”برئو، اُنچش که تئی باور
 انت، گون تئو هما دُئولا بیت.“ آییئے هزمتکارین بچک هما دمانا ذراہ بوت.

ناذراہانی ذرهبکشی

(مرکاس ۱: ۲۹-۳۴؛ لوکا ۴: ۳۸-۴۱)

۱۴) وهدے ایسا پُترسئے لوگا شت، دیستی پُترسئے و سِیگ تپیگ انت و
 نپادئے سرا وپتگ. ۱۵) ایسیا وتی دست آییئے دستئے سرا پر مُشت، تپی سست،
 آ پاد آتک و ایسائے هزمت کنگا لگت.

۱۶) بیگاها مردمان بازیټ جنی گنوک ایسائے کړا آورت، آیا گون وتی یگین
 هبرا جن چه آیان کشتنت و سَجْهین ناذراہ و ش و ذراہ کرتنت. ۱۷) اے دُئولا
 اِشْیا نبیئے پیشگوئی پوره و سَرجم بوت: »آیا مئے نزوری دور کرتنت و
 ناذراہی برتنت.«

کئے ایسائے مرید بوت کنت؟

(لوکا ۹: ۵۷-۶۰)

۱۸) وهدے ایسایا وتی چپ و چاگردا مردمانی مچی دیست، پرمان دات و گوشتی: ”بیایت، گورمے دومی نیمگا رنویں.“ ۱۹) شریته زانوگرے آییئے کرا آتک و گوشتی: ”او استاد! هر جاہ که تئو رنوی من تئی همراه بان.“ ۲۰) ایسایا گوشت: ”رؤباهان هونڈ و جاگه هست و بالی مرگان کدوه و گدام، بله منا که انسانے چک آن په سرے ایر کنگا هچ جاگه نیست.“ ۲۱) دگه یک مریدیا گون آییایا گوشت: ”او واجه! منا مؤکل بدے پیسرا رنوان وتی پتا کبر کنان.“ ۲۲) ایسایا گوشت: ”بیا، منی رندگیریا بکن، بل که مردگ وتی مردگان وت گبر و گپن کنت.“

توپانے ایرموش کنگ

(مرکاس ۴: ۳۶-۴۱؛ لوکا ۸: ۲۲-۲۵)

۲۳) ایسا بوجیگا سوار بوت، مرید هم سوار بوتنت. ۲۴) یک آناگت ثرندين توپانے بوت و چنول و مئوجان بوجیگ مان ریت، بله ایسا واب ات. ۲۵) مرید آییئے کرا آتکنت، آگهش کرت و گوشتش: ”او هداوندا مارا برکین، که ایر بگگی و مرگی این.“ ۲۶) گون آیان گوشتی: ”او کمباوران! شمارا چیا ترسیت؟“ رندا پاد آتک، گوات و گورمی هکل داتنت و توپان پهک ایرموش بوت. ۲۷) آسجهین به منتنت و گوشگا لگنتنت: ”اے چونین مردمے که گوات و چنول هم اشیئے هکما مئنت.“

دو جتی گنوکنے ذرهبکشی

(مرکاس ۵: ۱-۱۷؛ لوکا ۸: ۲۶-۳۷)

۲۸) وهدے ایسا مزن گورمے دومی پهنا، گداریانی سرڈگارا رست، گرا دو مردم که چه کبرستانا در آتکگات، گون آییایا دچار کپنتنت. آیان جن پر ات و

همینچک وکشی و ترسناک آنتت که گسپا چه آ راها گوشت نکرت. (۲۹) آیان کوکار کرت و گوشت: ”او هډائے چک! ترا گوڼ ما چه کار انت؟ چه گیشپنتگین وهدا پیسر، په مئے آزاب دئیگا آتکگئے؟“

(۳۰) چه آیان کمے گستا و آگستر، هوگانی رمگے چرگا ات. (۳۱) گڑا پلپیتین روهان چه ایسایا دزبندی کرت و گوشت: ”اگن تئو مارا چه اے مردمان در کنئے، گڑا راه دئے که هوگانی جسما پترین.“ (۳۲) ایسایا گوڼ آیان گوشت: ”پتریت!“ نون آ در آتک و هوگانی جسما پترنت و هوگانی سجھین رمگ چه جُمپا جَهَلگا ایر کپانا گورما بُگت و مُرتنت. (۳۳) گڑا هوگانی شوانگ شہرا تتکت و اے سجھین هال و جئی گنوکانی سرگوستش په مردمان رسینت. (۳۴) گڑا شہرے سجھین مردم ایسائے چارگا آتکت و گوڼ اییا دزبندی اش کرت که آیانی سرډگارا بله بدنت و برئوت.

لنگ و مُنډین مردیئے ذرهبکشی

(مرکاس ۲: ۳-۱۲؛ لوکا ۵: ۱۸-۲۶)

(۱) ایسا یک بوجیگیا سوار بوت، مَزَن گورمی گوازینت و وتی چندئے شہرا آتک. (۲) همے وهدا لهتین مردما، تھتئیے سرا وپتگین لنگ و مُنډین مردے آبیئے کړا آورت. وهدے ایسایا آیانی ستک و باور دیست، گوڼ لنگا گوشتی: ”او منی چک! دلا مزن کن، تئی گناه بکشگ بوتنت.“ (۳) بله شریتنے لهتین زانوگرا وتی دلا گوشت: ”اے مرد کپر کنگا انت.“ (۴) ایسایا آیانی دئے هال و هبر زانتنت و گوشتی: ”شما چیا وتی دلا پلپیتین هیال کاریت؟“ (۵) کجام هبرے گوشتگ آسانتر انت: ”تئی گناه بکشگ بوتگ انت، یا: ’پاد آ، برئو؟‘“ (۶) بله من پمیشکا اے هبر کرت تان شما بزانیټ، من که انسانے چک آن، منا اے دنیايا گناہانی پهل کنگئے واک و اهتیار هست. ”پدا گوڼ آ لنگا گوشتی: ”پاد آ، وتی تھت و نیپادان بزور و لوگا برئو.“ (۷) گڑا مرد پاد آتک و لوگا شت. (۸) وهدے مردمان اے کار دیست، ترستش و هډاش ستا کرت و ساژات که مردمی اینچک واک و اهتیار داتگ انت.

مَتَّائے لَوُښْگ

(مَرکاس ۲: ۱۴-۱۷؛ لوکا ۵: ۲۷-۳۲)

۹) اَنچُش که ایسَا راها رَنوگا اَت، مَتَّا نامِین مردے دیستی که سُنْگ و مالیات گِرگئے جاگها نِشتگ اَت. گَوْن آبیَا گوشتی: ”بیا، منی رَندگیریا بکن!“ مَتَّا یاد اَتک و آییئے همراه بوت. ۱۰) وهده ایسَا مَتَّائے لَوُگا پَرزَوَنگئے سرا نِشتگ اَت و وراک ورگا اَت، بازِین سُنْگی و مالیاتگیر و رَدکار هم اَتک و ورگا گَوْن ایسَا و آییئے مریدان هموان بوتنت. ۱۱) وهده پَریسیان اے دیست گَوْن ایسَا مریدان گوشتش: ”چیا شمئے واجه گَوْن سُنْگی و گَنهکاران وراک وارت؟“ ۱۲) ایسَا یا اِشکت و گوشتی: ”دَراه و سلامتیَن مردمان داکتر پکار نه اِنْت، نادرهان داکتر پکار اِنْت.“ ۱۳) بله برنویت و اے هبرئے مانایا در بگِیجِیت که ”من هئیرات و کُربانیگ کنگئے لَوُتوک نه اَن، مَهر و رهمتئے لَوُتوک اَن.“ من په پهریزکاران نئیاتکگان، گَنهکارانی لَوُښْگ و گوانک جنْگا اَتکگان.

روچگئے بارنوا

(مَرکاس ۲: ۱۸-۲۸؛ لوکا ۵: ۳۳-۳۹)

۱۴) رندا، یهپائے مرید ایسَا کِرَا اَتکنت و جُسْتش کرت: ”ما و پَریسی روچگ دارین، بله تئی مرید چیا روچگ ندارنت؟“ ۱۵) ایسَا یا پَسَو دات: ”سالَوَنک که نِشتگ، سور و آروُسئے مهمان سوگی بنت و پُرس دارنت؟ بله اَنچِین وهده کئیت که سالَوَنک چه آیان جتا کنگ بیت، هما وهدا روچگ دارنت. ۱۶) هچکس چه نوکِین گدیا چنْدے ندریت و کوهنِین پَشکا پِچ و پینگ نجت، چیا که نوکِین گدئے پِچ نَز کئیت و کوهنِین پَشکا گِیشتر دَریت. ۱۷) همه دُئولا، کوهنِین زگانی تها نوکِین شراب مان نکنت، اگن چُش بکننت زگ دَرنْت و شراب رچنت و زگ هم زئوال بنت. نوکِین شرابا نوکِین زگان مان کنت، تان شراب و زگ، هر دوین بماننت.“

جنِینِیئے ذرهبکشی و جنِینِیئے زندگ کنگ

(مَرکاس ۵: ۲۲-۴۳؛ لوکا ۸: ۴۱-۵۶)

١٨) ایسا اَنگت گون آيان هبر کنگا ات که پرستشگاهي يک مسترے آتک و آيئے پادان کيت و گوشتي: ”مني جنگ همے انون مُرتگ، بله بيا وتي دستا آيئے سرا پر مُش، آپدا زندگ بيت.“ ١٩) ایسا پاد آتک و گون وتي مريدان آيئے همراه بوت.

٢٠) همودا يک جنيئے هست ات که دوازده سال ات آيئے هوَن بند نبوتگ ات. آ چه پُشتي نيَمگا آتک و ايسائے کباهي لمبي دست جت. ٢١) وتي دلا گوشتگا ات: ”اگن ايسائے کباها هم دست پر بکنان، ذراه بان.“ ٢٢) ايسايا چک ترينت و گوشتي: ”او مني جنگ! دلا مزن کن، تئبي سِتک و باورا ترا رَکينتگ.“ هما دمانا جنيَن ذراه بوت.

٢٣) وهده ايسا پرستشگاهي مسترے لوگا رست، لهتين مَوَتک آروکي ديست و بازينے پُرسے سرا زار و پوهار هم کنگا ات. ٢٤) ايسايا گوشت: ”دُئا برئويت، جنگ نمُرتگ، بس واب انت.“ بله مردم آيئے هبراني سرا کلاگ گرگا اتنت. ٢٥) وهده ايسايا مردم چه لوگا دُئا در کرتنت، جنگي دَستي گيت و جنگ پاد آتک. ٢٦) اے هال، سَجَهيَن دَمگا تالان بوت.

دو کورنې ذرهکشي

٢٧) ايسا چه اوډا راه گيت، راها دو کور گوانک جنان آيئے رندا کيت و گوشتيش: ”او داوود بادشاهي چک! ترا مئے سرا بَزگ بات.“ ٢٨) انچش که ايسا لوگا رست، دوين کور آيئے کرا اتکنت. ايسايا گون آيان گوشت: ”شمارا باور انت که من اے کارا کرت کنان؟“ آيان جواب دات: ”هو، او هداوندا!“ ٢٩) گزا ايسايا وتي دست آياني چماني سرا پر مُشت و گوشتي: ”هما دُئولا که شما باور کرتگ، گون شما هما دُئولا بيت.“ ٣٠) نون آياني چم رُژنا بوتنت. ايسايا گَدَن کرت و گوشتنت که گون هچکسا اے بارئوا هبر مکننت. ٣١) بله آشتنت و ايسائے نامش سَجَهيَن دَمگا تالان کرت.

گنغيئے ذرهکشي

۳۲ آيانی رنؤگا رند، يک مردے ايسائے کړا اورتش که چنیا گپتگات و گنگ
 ۳۳ ات. انچش که ايسايا جن کشت، گنگ هبر کنگا لگت. سجھين مردم هيران
 بوتنت و گوشتش: ”چشين کار هچبر ايسايلا گنگد نبوتگ.“ ۳۴ بله پريسيان
 گوشت: ”اے، گون چناني سردارے سروکيا چنان کشت.“

کشار و رنؤک

۳۵ ايسا سجھين شهر و ميتگان شت و گنيسهاني تها مردمي درس و سبگ
 دانت، هدائے بادشاهيئے مستاگی شنگ و تالان کرت و هر پييمين نادراهي و
 نزوريان دور کنان ات. ۳۶ آيا که مردمانی مچی ديستنت آيانی سرا بزگی بوت،
 چيا که آ بيشپانکين پسانی دئولا، پريشان و بيوس اتنت. ۳۷ گون وتی مريدان
 گوشتی: ”کشار باز انت بله رنؤک کم.“ ۳۸ پميشکا گون کشارے واهندا دزبندي
 بکنيت و بلوئيت که په وتی کشاران رنؤک ديم بدنت.“

ايسائے دوازدھين هاسين کاسد

(مرکاس ۱۶: ۳-۱۹؛ ۸: ۶-۱۱؛ لوكا ۱۴: ۶-۱۶؛ ۳: ۹-۵؛ ۴: ۱۰-۱۲)

۱ رندا ايسايا وتی دوازدھين هاسين کاسد لوئنت و چناني در کنگ و هر
 دئولين نادراه و نزورين مردمانی ذراه کنگے واک و ايتياری دانت. ۲ آ
 دوازدھين کاسدانی نام اش انت: پيسرا، شمون که پترس هم گوشگ بيت و
 آيیئے برات انذرياس، رندا زبديئے چک، آکوب و آيیئے برات يوهئا، ۳ پيليپس،
 برتولوما، توما و مالياتگيرين مئا، هليپيئے چک آکوب، تدا، ۴ سرمچارين شمون
 و يهودا اسکريوتي، هما که رندا ايسايی ذروھگی و دژماني دستا ديگی ات.

۵ ايسايا وتی اے دوازدھين کاسد رنؤان دات، گدن کرت و گوشتنت:
 درکنومانی گورا مرئويت، اشهران هم مرئويت که اوډا سامري جهمند انت، ۶
 بله بنی ايساييلیانی کړا برئويت که آ گارين ميشانی دئولا انت. ۷ گوشتی:

”هر جاه كه رثوټ، اے مستاگا سر بكنيټ كه آسماني بادشاهي نزيك انت. (۸)
 نادراهان ذراه، مُردگان زندگ، گريان پاك و سلّه بكنيټ و چه مردمان چنان در
 بكنيټ. شمارا مُپتا رستگ، مُپتا هم بدئيټ. (۹) وتي لانكبداني تها سهر و نگره
 و روډ مان مكنيټ. (۱۰) په وتي سات و سپرا تورگ و پيټك مزوريت و نه دو
 جامگ، نه چنوټ و سواس و نه آسا و دزلټ، چيا كه كار كنوك وتي مُزټ هكدار
 انت. (۱۱) وهده شهر يا ميټگيا رثوټ، گزا انچين مردمه شوهاز بكنيټ كه
 شممه مهمان كنځي لاهك ببيت و تان ركست نبيټ همائيټ كرا بداريټ. (۱۲)
 وهده لوگيا رثوټ، دروټ و ذرهبات بگوشيټ و په آ لوگا سهل و ايمني بلوټيټ.
 (۱۳) اگن آ لوگ كرزيټ، گزا شممه ايمنيټ واهگ په آيا رسيت و اگن نكرزيټ،
 شممه اے واهگ پدا په شما پر ترټيټ. (۱۴) اگن كسه شمارا وشاتك نكت يا شممه
 هبران گوش نداريت، آ لوگ يا شهر ابلټ و يله كنځي وهدا، وتي پاداني دنز و
 هاكان همودا بچنديټ و بتكينيټ. (۱۵) شمارا راستين گوشان، جست و پرسه
 روچا، سدوم و گمورهټ مردماني سزا چه آ شهرهټ مردماني سزا و آزا با آسانتر و
 كمتر بيت.

آ كه سگيان سگيت، رگيت

(مرکاس ۱۱:۱۳-۱۳؛ لوكا ۱۲:۲۱-۱۷)

(۱۶) گوش داريت! من شمارا رثوان كنان، بله شما انچش بيت كه گركاني نياما
 پس. پميشكا ماراني دثولا هزار و كپودراني دثولا ساده بيت. (۱۷) چه مردمان
 هزار بيت، آ شمارا گرايننت و هكديوانان برنت، وتي كنيسهاني تها شمارا شلاك و
 هيذران جنت. (۱۸) په منيكي هاكم و بادشاهاني ديما پيش كنگ بيت، گزا شمارا
 شرين موټه رسيت كه آياني و دركئوماني ديما په من گواهي بدئيټ. (۱۹) آ
 وهدان كه شما اوډا برگ بيت، دلا پريشان مبيت كه 'چه بگوشيټ' يا 'چون پسو
 بدئيټ'، چيا كه هرچه اوډا شمارا گوشگي بيت، هما وهدا شمارا رسيت. (۲۰) آ
 وهدا هبر كنوك شما نبيټ، شممه آسماني پتهټ روټ شممه زبانا هبر كنت.

(۲۱) برات وتي براتا دروهيت و كوشارينيت و پت وتي چكا، چك چه وتي

پت و ماتا یاگی بنت و آیان کوشاریننت. (۲۲) سجھین مردم، په منی نامے سئوبا
 چه شما نپرت کنت. بله هما که تان آهرا سگیان سگیت، آرگیت. (۲۳) وهده
 شمارا یک شهریا آزار رسیننت گزا بتچیت و دگه شهریا برئویت. شمارا راستین
 گوشان، تانکه شما اسرائیلے سجھین شهران سر بیت، من که انسانے چک آن،
 پیسرا کایان.

(۲۴) نه شاگرد چه وتی استاد مستر بیت و نه گلام چه وتی هدا بندا. (۲۵)
 شاگردا همینچک بس انت که وتی استادے پیما بیت و گلام وتی هدا بنده
 پیما. وهده لوگے هدا بنده بلزبول گوشگ، گزا لوگے اے دگه مردمان الم
 بدترین نام پر بندت.

راستی چیر دئیگ نبیت

(لوکا ۱۲: ۹-۲)

(۲۶) شما چه آ مردمان مثرسیت، چیا که هچ چشین چیرین چیرے نیست که
 زاهر و پدر مبيت و هچ چشین رازے نیست که آشکار و دیمدرا مبيت. (۲۷) هما
 هبران که من گون شما شپے تهاریا گوشان، شما آ هبران روچے رزنایا
 بگوشیت، هما هبر که هلوتا شمے گوشان گوشگ بنت، آ هبران لوگ و بانانی سرا
 بگوشیت و جار جنیت. (۲۸) چه آیان مثرسیت که جسم و جانا گشت کنت، بله
 ساه و ارواها گشت نکنت، چه همایا بثرسیت که جسم و جان و ساه و ارواه،
 دوینان دوزها دئور دات و بیران کرت کنت. (۲۹) دو جنجشک په یک پیسها بها
 نبیت؟ بله انگت چه آیان یگے هم به شمے آسمانی پتے زانگا زمینا نکیت. (۳۰)
 هدایا شمے سرے مودانی حساب هم گون انت. (۳۱) پمیشکا مثرسیت، شمے
 کدر و ارزش چه سجھین جنجشکان گیشتر انت. (۳۲) هرگس مردمانی دیما منا
 بمئیت، من هم وتی آسمانی پتے دیما آیا مَنان، (۳۳) بله هرگس مردمانی دیما
 منا ممئیت، من هم وتی آسمانی پتے دیما آیا نمَنان.

هک و ناهکے گیشینگا آتکگان

(لوکا ۵۱: ۱۲-۵۳؛ ۲۶-۲۷؛ ۱۷: ۳۳)

٣٤ گمان مكنيت كه من دنيايا تپاكي و سهله ارگا آتكان، په سهل و تپاكي
 نئياتكان، گون زهميا آتكان. ٣٥ چيا كه من آتكان تان پت و چكه نياما،
 مات و جنكه نياما، نشار و وسيله نياما ناپاكي بياران، ٣٦ بزان هرگسه
 دژمن آبيئه وتي مردم بنت. ٣٧ كسيه كه وتي پت و مات چه من دوست تر بنت،
 آ منا نكرزيت و كسيه كه وتي بچك و جنك چه من دوست تر بنت، آ هم منا
 نكرزيت. ٣٨ كسه كه وتي سليبا بذا مكن و مني همراه مبيت، آ هم منا
 نكرزيت. ٣٩ چيا كه، اكن كسه وتي ساهه داركه جهدا بكن، آيا باهينيت،
 بله كسه كه په منيكي وتي ساها باهينيت، آيا ركهينيت.

٤٠ هرگس شمارا وشاك بگوشت و شرپ بدنت، منا شرپ دنت و هما كه
 منا شرپ دنت، آ هميا شرپ دنت كه منا راهي داتگ. ٤١ اكن كسه پئيگمريا
 پميشكا وشاك كنت و شرپ دنت كه آ هدائه راه داتگين انت، آيا پئيگمريه مژ
 رسيت. همه دولا، كسه كه پهريزكار و راستين مردميا په آبيئه پهريزكاريا شرپ
 بدنت، آيا هم پهريزكارين مردميه مژ رسيت. ٤٢ اكن كسه چه ا كسانكين
 مريدان يگيا پميشكا تاسه آپ دنت كه مني مريد انت، ألم بزانيه كه آيا وتي مژ
 رسيت.

١ وتي دوازهين مريداني تاليم دئيگا رند، ايسا چه اودا در آتك و په درس
 و سبك دئيگ و واز كنگا آياني شهران شت.

ايسا و پاكشودوكين يهيا

(لوكا ١٨:٧-٢٣)

٢ وهد په پاكشودوكين يهيا، بنديجاها چه ايسا مسيهه كاران سهيگ بوت،
 وتي مريدي راه دانت ٣ كه چه آيا جست بكننت: ”بارين، تئو هما ائه كه
 آيكي ات، يا په دگريا رهچار بيين؟“ ٤ ايسايا پسئو دانت: ”هرچه كه شما
 يشكنگ و گندگا ايت، برئويت يهيايا سهيگ كنيت: ٥ كور گندگ و مئيم كنگا
 انت، لنگ ترگ و راه رئوگا انت، گري پاك و پلگار بيگا انت، گر يشكنگا انت،

مُردگ زندگ بئِیگا اَنت و بَزگ و نِیزگارِان و شَین مِستاگ سر بئِیگا اِنت. ۶
بَهِتاوَر هَما اِنت کِه مَنی کارانی گَندگا نَگل مَوارت و مَلکُشیت.

يَهياۓ بارئوا

(لوکا ۲۴:۷-۲۵)

۷ وهدے يَهياۓ کاسِد در کِپت و شَتنت، ايسا گوَن مردمان يَهياۓ بارئوا
گپ و نران کنگا لگت: ”چُونين چيزيۓ چارگا گيا بانا شتگيت؟ کَلَم و کاشے
ډيلۍ چارگا کِه گوَن گواتے کَشگا اے ديم و آ ديم شيک وارت؟ ۸ اگن نه، گُزا
چُونين چيزيۓ چارگا شتگيت؟ اَنچين مردۍ چارگا شتگيت کِه نرم و نازرکين
پوشاکي گُورا ات؟ آ مردم کِه نازرکين پوشاک گُورا کنت، بادشاهي کلات و
ماڙيان نندوک اَنت. ۹ گُزا اودا شما چُونين چيزيۓ چارگا شتگيت؟ پنيگمريۍ
چارگا؟ هُو، شمارا گوشان کِه يهيا چه پنيگمريۍ هم مستر اِنت. ۱۰ آ هَما اِنت
کِه آيۍ بارئوا نبيسگ بوتگ:

» بچار، من وتی کاسِدا چه تئو پيسر راه دئيان که آ، تئیی راها تچک و
تئيار کنت.»

۱۱ شمارا راستين گوشان کِه هچ ماتا پاکشودوکين يَهياۓ وږين بيمۍ
چکے نئياورتگ. بله آسماني بادشاهيا، هَما کِه چه سَجَهينان کستر اِنت، آ چه
يَهياۍ هم مستر اِنت. ۱۲ چه پاکشودوکين يَهياۓ وهدا بگر تان اَنون، هُدائے
آسماني بادشاهي گوَن زُوراکی ديم رئوان اِنت و زورمند آيا په زُورے وتيگی
کنت. ۱۳ سَجَهين نبیان و تئوراتا، تان يَهياۓ زمانگا وتی پيشگوۍ کرتگ اِنت.
۱۴ اگن شما په مَنگا تئيار ايت، بزانيۍ يَهيا هَما اِلياس نبی اِنت کِه آيگی ات.
۱۵ هرگسا گوش پر، بشکنت.

۱۶ اے زمانگے مردمان کيۍ همدَرور بکنان کِه آ، کيۍ ډولا اَنت؟ آ، هَما
چکانی پيما اَنت کِه بازارا نشتگ اَنت و آ دگه چکان گوانک جننت و گوشنت: ۱۷
'ما په شما نل و کَلَم ساز کرت، بله شما ناچ و سُهبت نگيت، ما په شما مَوَتک

آورت، بله شما ارسے نریتک. (۱۸) یهیا آتکگ، نه نان وارت و نه شراب نوشیت،
 گوشت: 'جئی پر انت،' (۱۹) بله انسانے چک آتکگ، وارت و نوشیت، گوشت:
 'لای و شرابی، مالیاتگیر و گنهارانی سنگت انت.' بله هکمت و زانت چه کار و
 کردا زاهر بیت.

ایسائے بژن

(لوکا ۱۰:۱۳-۱۵)

(۲۰) گڑا ایسا هما شهر و مردمانی میاریگ کنگا لگت که وتی گیشترین آجبین
 کاری هما شهران کرتگ آنت، چیا که آیان چه وتی بدین کاران تئوبه نکرگات.
 (۲۱) "بژن و اپسوز په شما، او گرازینے مردمان! بژن و اپسوز په شما، او
 بیئت سیدائے مردمان! هما مؤجزه و آجگایی که من شمے نیاما پیش
 داشتگ آنت، اگن سور و سیدونے شهران پیش بداشتیننت، گڑا اودے مردمان
 هما وهدا وتی گناہانی پشومانیے پوژاک گورا کرتگات و پُرانی سرا
 نشتگ آنت. (۲۲) باور کنیت، جُست و پُرسے روچا سور و سیدونے مردمانی
 سزا چه شمے سزا و آزابا آسانتر و کمتر بیت. (۲۳) او کپرناهومے مردمان! شما
 جست کنگ و آسمانا برگ بیت؟ هچبر! مُردگانی جهان سَرشکون بیت. چیا که هما
 مؤجزه و آجگایی که په تئو پیش دارگ بوتنت، اگن سُدومے شهرابوتیننت، آ
 شهر تان روچ مروچیکا منتگات. (۲۴) باور کنیت، جُست و پُرسے روچا سُدومے
 مردمانی سزا چه شمے سزا و آزابا آسانتر و کمتر بیت."

ایسائے جگ

(لوکا ۲۱:۲۱-۲۲)

(۲۵) آ وهدا ایسایا گوشت: "او منی پت، زمین و آسمانے هدا بند! ترا ستا کنان
 و ساژایان که تئو اے راز و هبر چه زانتکار و هوشمندان چیر دانتت و کوذکانی
 سرا پدَر کرتنت. (۲۶) او منی پت! تئو چه وتی رزا و واهگا اے دئولا کرت. (۲۷)
 سجھین چیر، پتا منی دستا داتگ آنت. ابید چه پتا، هچکس چکا نزانت. همه
 دئولا، دگه هچکس پتا نزانت، ابید چه چکا و هما مردمان که چک بلوئیت پتا په
 آیان پدَر بکنت.

٢٨ او سرين پړشتگين زهمت گشان! ديم په من بيايت، من وت شمارا آرام و
 آسودگي بکشان. ٢٩ مني جگا بدآ کنيت، چه من هيل بگريت، که من نرمدل و
 بيکبر آن. گزا شمارا آرام و آسودگي رسيت. ٣٠ چيا که مني جگ آسان و مني
 بار سبک انت.

ايسا شبتئ واهه و واهند انت

(مرکاس ٢: ٢٣-٢٨؛ لوقا ٦: ١-٥)

١ يک رنده، شبتئ روچا ايسا چه گندمي کشاران گوزگا ات. ابيئ مريد
 شديگ اتنت و کشارئ هوښگان سندرگ و ورگا لگنت. ٢ پريسيان که ديست
 گون ايسايا گوشتش: ”بچار! تئي مريد انچين کار کننت که شبتئ روچا رئا
 نه انت.“ ٣ پسوي دات: ”زانا، شما نوانتگ، وهده داوود و ابيئ همراه
 شديگ بوتنت، داوودا چه کرت؟“ ٤ هدائ پاکين لوگا شت، هدائ ناما
 هييراتي و پاکوندين نگني وارتننت که آياني ورگ نه په آيا رئا ات و نه په ابيئ
 همراهان، تهنا په ديني پيشوايان رئا ات. ٥ شريتا ا هه نوانتگو که مزين
 پرستشگاهئ ته، ديني پيشوا شبتئ بيهرمتيا کننت بله انگت بيميار زانگ و
 ليگگ بنت؟ ٦ من گون شما گوشان که ادا چه مزين پرستشگاهها هم مسترين
 هست انت. ٧ اگن شما ا هبرئ مانا بزانتين که گوشيت: » من هييرات و
 قربانيگ کنگئ لوټوک نه آن، مهر و رهمته لوټوک آن، « گزا شما آ مردم مياريگ
 نکرتگ اتنت که بيميار انت. ٨ بزانيت من که انسانئ چک آن، شبتئ روچئ
 واهند آن.

مندين مردئي زرهبکشي

(مرکاس ٣: ١-٦؛ لوقا ٦: ١١-١١)

٩ چه اوډا ديما رئاوان، ايسا آياني گنيسها شت. ١٠ اوډا مرده هست ات که
 دستي هُشک و مند ات. لهتينا په بد و بهتام جنگئ نيمونا چه ايسايا جست کرت:
 ”شبتئ روچا گسيئ ذراه کنگ رئا انت يا نه؟“ ١١ گون آيان گوشتي: ”اگن

چه شما گسپا میښه هست و شَبْتۍ روچا چاتیا بکپیت، هما دمانا میښا چه چاتا در نکنت؟ (۱۲) انسانۍ ارزش چه میښا باز گیشتر انت. پمیشکا شَبْتۍ روچا نیکی کنگ رنوا انت. (۱۳) نون گوڼ آ مردا گوشتی: ”دستا شهر دۍ.“ آیا دست شهر دات و دومی دستۍ دټولا وښ و ذراه بوت. (۱۴) بله پریسی دټا شتنت و په ایسائے کوشارینگا شئور و سلاهش کرت.

هدائے گچین کرتگین

(۱۵) وهدے ایسایا آیانی دلۍ اے هبر زانت، چه اوډا در کپت. بازیڼے آییۍ پدا رنوان بوت و آیانی نیاما هرگس که نادره ات، سجھینی ذراه کرتنت. (۱۶) کډنی کرتنت و گوشتی: ”گوڼ گسا مگوشت من کۍ آن.“ (۱۷) اے دټول پمیشکا بوت که ایشیا نبیۍ گوشتگین هبر سرجم ببیت:

(۱۸) « اے منی هزمتکار انت که من گچین کرتگ،»

« منا سک دوست انت و من چه ایشیا باز وښ و رزا آن،»

« من وتی روها ایشیۍ سرا ایږ گیجان،»

« درکئومانی نیاما اے هزمتکار منی انساپ و دادرسیۍ جارا پریڼیت.»

(۱۹) « نه جنگ و مړ کنت و نه جاک و کوگار و»

« نه گسے دمک و بازاران آییۍ تنوارا ایشکنت،»

(۲۰) « نه که نزور و نوهکین کلم و کاشا پروشیت و»

« نه مرمړانکین چراگا کُشیت،»

« تان هما وهدا که انساپ و دادرسیا سوږین،» و کامیاب بکنت.

﴿ ۲۱ ﴾ « په دنيائے کثومان آییئے نام مزین امیتے بیت.»

ایسا و بلزبول

(مرکاس ۳: ۲۰-۳۰؛ لوقا ۱۱: ۱۴-۲۳؛ ۱۲: ۱۰)

﴿ ۲۲ ﴾ هما وهدا مردمان ایسائے گورا یک جتی گنوکے آورت. آ، کور و گنگ ات. ایسایا ذراہ کرت و آ گندگ و هبر کنگا لگت. ﴿ ۲۳ ﴾ سجھین مردم په هیرانی و به مانگی گوشگا لگنت: ”چش بوت کنت که اے داوود بادشاهے چک و او بادگ انت؟!“ ﴿ ۲۴ ﴾ بله وهدے پریسیان اے هبر اشکت، گوشتش: ”اے، گون جتانی سردار بلزبولے سروکیا جتان گشیت.“ ﴿ ۲۵ ﴾ ایسایا آیانی اے هیال زانت و گون آیان گوشتی: ”هر ملکیا که ناتپاکی بکپیت، آ ملک گار و زوال بیت و هر شهرے یا لوگے بهر و بانگ ببیت، برجاه نمایت. ﴿ ۲۶ ﴾ اگن شیتان وت شیتانا در بکنت، بزان گون وتی چندا جنگ انت. گرا آییئے بادشاهی چون برجاه مانیت؟ ﴿ ۲۷ ﴾ اگن من گون بلزبولے سروکیا جتان در کنان، گرا شمے جندے چک و مرید گون کئی زور و واکا جتان در کنت؟ اے پیما، شمے مرید وت شمارا میاریگ کنت. ﴿ ۲۸ ﴾ بله اگن من گون هدائے روها جتان در کنان، بزانی که هدائے بادشاهی شمے نیاما رستگ. ﴿ ۲۹ ﴾ یا چون بوت کنت، گسے زوراوړین مردمیئے لوگا بپتریت و آییئے مال و ملکتا پل و پانچ بکنت، تان پیسرا آ زوراوړین مردا مگپیت و مبندیت؟ گرا آییئے لوگا پل و پانچ کرت کنت. ﴿ ۳۰ ﴾ گسے که منی همراه و دوزواه نه انت، آ منی بدواه انت، گسے که مچ و یکجاه کنگا گون من هور نه انت، آ، شنگ و شانگ و تک و پرگ کنت.

﴿ ۳۱ ﴾ پمیشکا شمارا گوشان که هر گناه و کپر، بکشگ و پهل کنگ بیت، بله هدائے پاکین روھے بارئوا سلین هبر و کپر، پهل کنگ نبیت. ﴿ ۳۲ ﴾ هرگس انسانے چکے بارئوا سلین هبرے بکنت بکشگ بیت، بله آ که پاکین روھے بارئوا سلین هبرے بگوشیت، نه اے دنیایا پهل کنگ بیت و نه آیوکین دنیایا.

درچک و بر

(متا ۷: ۱۷-۱۸؛ لوقا ۴۳: ۶-۴۵)

۳۳) اګن شَرِّين بَر و نيبګ لوټيټ، بايد انت درچک شَرِّينے بيت، بدین درچک بدین بَر و نيبګ دنت، هر درچک چه آيئے بَرَا زانګ بيت. ۳۴) او سِيَه مارزادګان! شما که وت سِل و رَدکار ايت، چوَن شَرِّين هبر کَرْت کنيټ؟ چيا که هرچه مردمئے دلا بيت، هما چه آيئے دپا در کئيت. ۳۵) شَرِّين مردم چه شَرِّين گنج و هزانګا شَرِّين چيز در کنت و سِلين مردم چه سِلين هزانګا، سِلين چيز. ۳۶) شمارا ګوشان که جُست و پُرسئے روچا مردمان وتي هر مپت و ناهودګين هبرئے حساب دئيګي انت. ۳۷) چيا که تئِي هبر انت که ترا بيمئيار کنت و تئِي هبر انت که ترا مئياربار کنت.

نشانئے لوټګ

(مرکاس ۸: ۱۱-۱۲؛ لوکا ۱۱: ۲۹-۳۲)

۳۸) گُرا لهتئين پريسي و شَرِّيتئے زانوګرا ګوَن آيا ګوشت: ”او استاد! ما چه تئو نشانئے گندګ لوټين.“ ۳۹) ايسايا آيانی پَسئوا ګوشت: ”شَر و زنهکارين نسل و پدريچ، نشانئے لوټيت، بله يوئس نبئے نشانيا آبيد، دګه هچ نشانئے آيان دئيګ بيت. ۴۰) انچش که يوئس تان سئے روچ و سئے شپا ټوهين ماهيګئے لاپا ات، همے پئيما انسانئے چک تان سئے روچ و سئے شپا زمينئے لاپا بيت. ۴۱) جُست و پُرسئے روچا، نئينئوا ئے مردم ګوَن اے زمانګئے مردمان هوريګا پاد کانت و آيان مئياريګ کنت، چيا که آيان يوئسئے ډاه و هُزارباشئے سرا تئوبه کرت. بله نون چه يوئسا مسترينئے ادا انت. ۴۲) جُست و پُرسئے روچا، سَبائے ملکه ګوَن اے زمانګئے مردمان هوريګا پاد کئيت و آيان مئياريګ کنت، چيا که سَبائے ملکه چه دنيا ئے آدستا اتک تان سُلئيمانئے هکمتا بشکنت. بله نون چه سُلئيمانا مسترينئے ادا انت.

وئيرانين کلات

(لوکا ۱۱: ۲۴-۲۶)

۴۳) وهده جنئے چه کسيَا در کئيت، گُرا گيابانان رئوت تان په وتي آرامي و آسودګيا، جاهے شوهاز بکنت، بله چُشين جاګه نرسيتي. ۴۴) گُرا ګوشيت: ’چه

اودا که در آتکگان، پدا همودا رنوان، وهدے پر تریت و گندیت که آ لوگ هوړک و هالیگ، ریتگ و ساپ و سلّه انت، (۴۵) گړا رنوت و چه وت دگه هیت سلترین جن گون وت کاریت. آ سجهین، هوړیگا اودا رنوت و ارد و بنگ کنت. اے دئولا، آ مردمئے آسر و آکت چه پیسریگینا انگت بدتر بیت. اے بدکارین نسلئے هال هم همة پیما بیت.

ایسائے مات و برات

(مرکاس ۳۱:۳-۳۵؛ لوقا ۱۹:۸-۲۱)

(۴۶) ایسا انگت گون مردمان هبرا ات که آییئے مات و برات آتک و دئا اوشتانت. آیان گون ایسایا هبر کنگی ات. (۴۷) گړا یکیا ایسا سهیگ کرت که ”تئی مات و برات دئا اوشتاتگ انت، گون تئو هبر کنگ لوئنت.“ (۴۸) ایسایا پسئو دات: ”منی مات کئے انت و منی برات کئے؟“ (۴۹) پدا آیا و تی مریدانی نیمگا دست شهار دات و گوشت: ”اش انت منی مات و برات.“ (۵۰) هرکس که منی آسمانی پتئے واهگ و رزائے سرا کار کنت، منی برات، منی مات و گهار هما انت.

تھم چنډگئے مسال

(مرکاس ۹:۱-۹؛ لوقا ۴:۸-۸)

(۱) هما روچا، ایسا چه لوگا در آتک و مزن گورمئے کړا شت و نشت. (۲) بله مردمانی انچین مزنین مچیئے آییئے گورا آتک که آ بوجیگیا سوار بوت. سجهین مردم گورمئے تئیا با اوشتاتگ انت. (۳) گړا آیا مردم گون درور و مسالان بازیڼ درس و سبگے دانت. گوشتی: ”یک دهکانه په تهمئے چنډگا شت، (۴) تهمانی چنډگئے وهدا کمکه تهم راهئے سرا رتک و بالی مرگان چت و وارنتت. (۵) کمه تهم دل و دوکانی سرا رتک که اودا هاک کم ات، پمیشکا زوت رست و سبز بوتنت، چیا که دگار تلگ ات. (۶) بله چه روچئے ترندین گرمیا گیمرت و هُشک بوتنت، چیا که آیانی ریشگ و ونډال زمینا جُهل نشتگ انت. (۷) کمه تهم شز و

چِرْگانی تها هم رتک و شِرْزان آیانی رُست و رُدوم داشت. (۸) دگه کمے تهم،
شِرّین زمینا رتک، رُست و بَرش کرت، جاھے سد سَری، جاھے شست سَری و
جاھے سی سَری. (۹) هرگسا گوښ پر، بَشکنت.

هُدائے بادشاهیئے راز

(مرکاس ۱۰:۴-۱۲؛ لوکا ۸:۹-۱۰)

(۱۰) نون مرید آییئے کِرا آتکنت و جُسْتش کرت: ”چیا تئو گوښ مردمان په
دَرور و مِسال هېر کنئے؟“ (۱۱) آیانی پَسئوا گوشتی: ”هُدایا اے زانت شمارا داتگ
که آسمانی بادشاهیئے رازان سرید بیټ، بله آدگه مردمانا نداتگی. (۱۲) هماییا
که چیزے هست، گیشتر دئیگ بیت، تانکه آییا باز بیټ، بله کَسِیا که نیست، هما
که هست انتی هم پچ گرگ بیت. (۱۳) پمیشکا من په دَرور و مِسال گوښ آیان هېر
کنان که آیانی چمان مئیم هست بله نگدنت، گوښش پچ انت بله نه اشکنت و
سَرکچ هم نئورنت. (۱۴) اشئیا نبیئے پیښگوښی اے مردمانی بارئوا راست و
سَرجم بیت که گوښیت:

» گوښ گوښان اشکنیت، بله سَرکچ نئوریت،

» گوښ چمان چاریت، بله نگدیت،

(۱۵) » چیا که اے کئوم سِنگدل بوتگ،

» گوښش گران انت،

» آیان وتی چم بستگانت

» چو مبيت آیانی چم بگدنت،

» آیانی گوښ بَشکنت،

» آیانی دل بزانت و سرید بنت و

» منى نيمگا پر بترنت«

» که من آيان ذراه بکنان.»

١٦) بله شمئى چم بهتاور انت که گندنت و شمئى گوش اشکنت. ١٧) شمارا راستين گوشان، بازين پيغمبر و پهريزکارين مردمانى واهگ بوتگ که هرچه شما گندگا ايت آيان هم بديستين، بله نديستش و هرچه که شما اشکنگا ايت آيان هم بشکتين بله نه اشکتش.

تھم چنډگئے مسالے مکسد

(مرکاس ۱۳:۴-۲۰؛ لوکا ۸:۱۱-۱۵)

١٨) نون تھم چنډگئے مسالے مکسد و مانايا گوش بداريت. ١٩) وهدے کسے هډائے بادشاهيے هبرا اشکنت، بله سرکچ نوارت، گزا شئيتان کئيت و هرچه که آييے دلا کشگ بوتگ در کنت و بارت. اش ات راهے سرا رتکگين تهماني مسالے مانا. ٢٠) آ تهم که دل و ډوکاني سرا رتکنت، هما مردمئے مسال انت که هډائے هبرا اشکنت و هما دمانا په گل و شادهي مئيت، ٢١) بله په اے سئوبا که ريشگ و ونډالي نجتگ، هډائے هبر آييے دلا، تان ديړا نمانيت و جاگه نکنت. وهدے هډائے گال و هبراني سئوبا سکي و آزارے برسيتي، هما دمانا چه راها نگليت و کپيت. ٢٢) آ تهم که شز و ډنگراني تها رتکنت، هما مردمئے مسال انت که هډائے هبرا گوش داريت، بله دنيايي پريشاني و مال و زرئے هرس و جوپه، آيا رد دئيت و ئيلنت هډائے هبر سبز بتريت و بر و برورد بدنت. ٢٣) آ تهم که شرين زمينا رتکنت هما مردمئے مسال انت که هډائے هبرا گوش داريت و سرپد بيت و بر و برورد دنت، بازينے سد سري، بازينے شست سري و بازينے سي سري.

زهرچکئے مسال

٢٤) ايسايا په آيان دگه مسالے اورت و گوشت: ”آسماني بادشاهي، هما مردمئے پئما انت که وتي ډگارا شرين تهمي کشتگات، ٢٥) بله وهدے مردم وپتگ و واب آنت، آييے دژمنے آتک و گندمئے کشتگين ډگارا زهرچک و بري کاهئے تهمي ريتک و شت. ٢٦) وهدے گندم رستنت و هوښگش اورت، کاه و

گسترین تھمے مسال

۳۱) ایسایا گوئن آیان دگہ مسالے جت و گوشت: ”آسمانی بادشاہی، ٹیلکاہئے
 ٹھمے ڈئولا انت، کہ گسیا زرت و وتی ڈگارا کشت. ۳۲) ثرے پئی آییئے دانگ چہ
 اے دگہ ٹھمان گستر انت، بلہ وھدے رڈیت چہ اے دگہ سبزگان بُرزتر، درچکیئے
 ڈئولا بیت و بالی مُرگ آییئے تاک و ٹالانی چیرا کدوہ و کدَام بندنت.“

ہمیرئے مسال

۳۳ رَندِا دگه مِسالے آورتی: ”آسمانی بادشاہی، ہما ھُمیرئے پئیما اِنْت کہہ
جَنینِیا زرت و گوَن بازین آرتِیا ھئوار کرت و کم کما سَجھین آرت گوات گپت و
ھُمیر بوت.“

۳۴) ایسایا پہ مردمان سجّھیں ہبر، مِسال و دَرورانی تھا گوشتنت، بے دَرور و مِسالان هجّ هبرئ نکرت، ۳۵) تان پئیگمبرئے اے هبر سَرجم ببیت کہ گوشتنت: »
”من گوّن مِسال و دَروران وتی زبانا پَجّ کنان و گوّن آیان اَنچِین هبرَ کنان کہ چه دنیائے پیدائشا بگر تان اَنگت، چِیر و اَندِیم بوتگا اَنت.“«

زہریچکے مسائے مانا

٣٦ رندا ایسایا مردم اِشتنت و لوگا شت، اوډا مرید آییئے گورا آتکت و
 گوشتش: ”مارا ډگارے بری کاه و زهریچکے مسالے مانایا سرید کن.“ ٣٧
 گوشتی: ”هما که شرین تهم کِشیت، انسانے چک انت. ٣٨ ډگار دنیا انت، شرین
 تهم آسمانی بادشاهیئے چک انت، زهریچکے تهم شئیتانے چک انت، ٣٩ هما
 دژمن که تهمی ډگارا ریټکت، شئیتان انت، کشارے روئے وه، آهرتے روچ انت
 و کشارے رنوک، پریشنگ انت. ٤٠ انچش که زهریچک مچ کنگ و آسا سوچگ
 بنت، آهرتے روچا هم هه ډولا بیت. ٤١ انسانے چک، وتی پریشنگان راه
 دنت تان سجهین بدکاران و آیان که دگران رد دئینت یکجاه بکننت و چه آییئے
 بادشاهیا در بکننت. ٤٢ آیان آسے کورها دئور دئینت که اوډا گریوگ و دنتان په
 دنتان درشگ بیت. ٤٣ آوهدا نیک و پهریزکارین مردم، وتی پتے بادشاهیا
 روچے پیما درپشت. هرگسا گوش پر، بشکت.“

آسمانی بادشاهیئے دگه سئے مسال

٤٤ ”آسمانی بادشاهی، هما گنج و هزانگے پیما انت که ډگاریا چیر دئیگ
 بوتگ. وهده اناگت کسپا در گیتک، آییپا چیر دنت و پدا په گل و شادهی رئوت و
 وتی سجهین مال و مډیا بها کنت و هما ډگارا په بها زوریت.

٤٥ هه ډولا، آسمانی بادشاهی، سئوداگریئے پیما انت که ډولدارین
 مروارد شوهار کنت. ٤٦ وهده آییپا سکین گران کیمتین مرواردے دستا کپیت،
 گزا رئوت و وتی سجهین هست و نیستا بها کنت و هما مرواردا گپیت.

٤٧ هه ډولا آسمانی بادشاهی، یک دام و ماهوریئے ډولا انت که گورما
 دئوری دئینت و هر پیمین ماهیگ گرت. ٤٨ وهده دام چه ماهیگا پر بیت، چه
 گورما ډن دری کنت و ماهیگان در چننت، شرین ماهیگان زورنت و سپتانی تها
 کنت و اے دگه هرابینان دئور دئینت. ٤٩ آهرتے روچا هم انچش بیت.
 پریشنگ کاینت و بدکاران چه نیک و پهریزکارین مردمان گیشیننت و جتا کنت.
 ٥٠ بدکاران آسے کورها دئور دئینت که اوډا گریوگ و دنتان په دنتان درشگ

٥١) بیت. بارین، شما اے سَجَّهین هېران سرید بوتیت؟“ آیان پَسَو دات: ”جی هئو.“ ٥٢) گون آیان گوشتی: ”پمیشکا شَریتے هر زانوگر که آسمانی بادشاهیے مریدے بیت، هما مردے دئولا انت که چه وتی هزانگا هر پئیمین نوک و کوهنین چیز در کنت.“

ایسا پدا ناسرھا پر تریت

(مرکاس ١:٦-٦؛ لوکا ١٦:٤-٣٠)

٥٣) وهده ایسیا اے مسال و درور سرجم کرتنت، چه اوډا در کیت. ٥٤) وتی جندے شهرآ آتک، اوډے کنیسها مردمانی تالیم دئیگی بُنگیچ کرت. مردم په هئیرانی گوشگا لگنتت: ”اشیا اے زانت و زانگ و اے دئولین آجبین کار کنگے واک و توان چه کجا رستگ؟“ ٥٥) اے هما دارتراشے چک نه انت؟ مریم اشیے مات و آکوب، ایسپ، شمون و یهودا اشیے برات نه انت؟ ٥٦) اشیے سَجَّهین گهار همدا مے کزا جهمنند نه انت؟ گزا اے سَجَّهین چیزى چه کجا اورتگ انت؟ ٥٧) آیان بد آتک و ایساش نمئت، بله ایسیا گون آیان گوشت: ”هچ نبییا وتی شهر و هنکینا و وتی لوگا شرپ نیست.“ ٥٨) پمیشکا آیا اوډا بازیں مोजه پیش نداشت، چیا که مردمان آییے سرا باور نیستات.

پاکشودوکین یهیاے کُشگ

(مرکاس ١٤:٦-٢٩؛ لوکا ٧:٩-٩)

١) آ وهدا جلیلے هاکم هیرودیس، ایسائے نام و تئوارا سهیگ بوت. ٢) آیا گون وتی هزمتکاران گوشت: ”اے هما پاکشودوکین یهیا انت که چه مُردگان زندگ بوتگ، پمیشکا چُشین آجکایی و مोजها ن کنت.“ ٣) چُش ات که هیرودیس هیرودیائے سئوبا که پیسرا آییے برات پیلپُسے جن ات، یهیا گراینتگ و بندیجاها بند کرتگات. ٤) چیا که یهیا یا گون هیرودیس گوشتگات: ”هیرودیائے وتی لوگی کنگ شَریتا په تئو رئا نه انت.“ ٥) هیرودیس په یهیاے کوشارینگا شور کرتگات بله ثرستی، چیا که مردمانی باور ات یهیا پئیگمبرے.

٦ هيروديسئ سالگره بوت و هيروديائ جنكا مهماناني ديماناچ و شهت
گپت. هيروديس باز وشدل بوت، ٧ سئوگندي وارت و لېزي كرت كه ”هرچے
لوئے بلوټ، په تئو بكشگ بيت.“ ٨ جنكا وتي مائے شور و سلاھئ سرا
گوشټ: ”پاكشودوكين يھيائ سرا همدا تېكيئے تها بكن و منا بدئے.“ ٩
هيروديس باز پريشان و دلټپر كه بوت بله مهماناني ديماناچ سئوگندي وارتگاټ و
جنكي لېز داټگاټ، پميشكا پرمانی كرت آيئے اے واهگا برجاه بكننت. ١٠ اے
دئولا، يھيائ سري بنديجاها برآينت. ١١ گزا آيئے سر تېكيئے تها آرگ و جنكا
دئيگ بوت، آيا وتي مائے كرا برت. ١٢ يھيائ مرید آتكنت و آيئے جوئش
برت، كبر و كپنا رند، شت و ايسايش سھيگ كرت.

پنچ هزار مردما وراك دئيگ

(مرکاس ٣٢:٦-٤٤؛ لوكا ١٠:٩-١٧؛ يوهنا ١:٦-١٣)

١٣ اے هبرئے اشكنغا رند، ايسا بوجيگيا سوار بوت و دور و گستاين جاھيا
تهنكا شت. وھدے مردم سھيگ بوتنت، چه شهران پئياډكا آيئے رندا گون كپنتت.
١٤ ايسا كه چه بوجيگا اير كپت و مردمانی مزئين مچي اي ديست، آياني سرا
بزگي بوت و سجھين نادرهي ذراه كرتنت. ١٥ بيگاها، مرید آيئے كرا آتكنت و
گوشټش: ”اے، دور و گستاين جاگھے و بيوهد هم بوتگ، پميشكا مردمان بل كه
ميټنگ و بازاران برئونت و په وت وړد و وراكے بها بگرنټ.“ ١٦ بله ايسايا
گوشټ: ”آيان رئوگئے زلورت نيست، شما وت آيان وراك بدئيټ.“ ١٧ گوشټش:
”اډا مئے كرا تھنا پنچ نان و دو ماهيگ هست.“ ١٨ گوشټي: ”هرچے شمارا گون،
مني كرا بياريت.“ ١٩ گزا آيا مردم سبزگين كاھاني سرا نندگئے پرمان دانتت،
رندا پنچين نان و دوين ماهيگي زرتنت، آسمائے نيما چارتي و هډائے شگري
گپت، گزا ناني چنډ چنډ كرت و مريداني دستا دانتت. مريدان نان مردمانی سرا
بهر كرتنت. ٢٠ سجھين مردمان تان سيرا وارت و مريدان انگت چه سر آتکگين
چنډان، دوازده سټ پړ كرت. ٢١ جنين و چكان و آبيد، كساس پنچ هزار مردين
آتنت. سجھينان سيرا وارت.

ایسا آپنے سرا گام جنت

(مرکاس ۴۵:۶-۵۲؛ یوهنا ۱۵:۶-۲۱)

۲۲) ایسایا هما دمانا مرید پرمان دات و گوشتنت: ”تانکه من اے مردمان
رُکست کنان، شما بوجیگا سوار بیت و چه من پیسر گورمئے دومی نیمگا
برئویت.“ ۲۳) مردمانی رهاگ کنگا رند، په دوا کنگا تهنا کوھئے سرا سر کپت.
روند ات و ات تهنا ات. ۲۴) آ وهدا، بوجیگ چه تنيابا دور رستگات، ثرند و
تيزين گوات و مستين مئوج و چئولانی اماچ ات. ۲۵) شپئے چارمی پاسا، ایسا
آپنے سرا گام جنان دیم په آیان پیداک ات. ۲۶) وهدے مریدان ایسا آپنے سرا گام
جنان دیست، سک ثرست و گوشتش بلکین روھے، پمیشکا چه ثرسا کوگارش
کرت. ۲۷) بله ایسایا هما دمانا گوڼ آیان گوشت: ”مثرسیت، اے من آن.“

۲۸) پثرسا گوشت: ”او هداوند! اگن اے تئو ائے، گزا بل که من هم آپنے سرا
تئی کرا کایان.“ ۲۹) ایسایا گوشت: ”بیا!“ گزا پثرس چه بوجیگا گورما ایر اتک
و آپنے سرا ایسائے نیمگا رنوگا لگت. ۳۰) بله چه گواتے ثرنديا ثرستی و ایر بُدگا
لگت، گزا کوگاری کرت: ”او هداوند! منا برگین.“ ۳۱) هما دمانا ایسایا دست شهر
دات، آگپت و گوشتی: ”او گمباورا چیا شگت کرت؟“ ۳۲) بوجیگا سر کپتنت و
گوات کپت و آرام بوت. ۳۳) هما که بوجیگا نشتگ اتنت، ایسا اش ستا و سنا کنانا
گوشت: ”بیشک تئو هدائے چک ائے.“

نادراہانی ذرهبکشی

(مرکاس ۵۳:۶-۵۶)

۳۴) وهدے آیان گورم گوازينت گنيسارتئے شهرایر اتکنت. ۳۵) اوډئے
مردمان ایسا پجاه آورت، سجھین هند و دمگئے آدگه مردمش سهیگ کرتنت و
سجھین نادراہش آییئے کرا آورتنت. ۳۶) دزبندی اش کرت: ”بل ما تئی کباهئے
لمبا دست بجین و بس.“ آیان که دست جت، سجھین و ش و ذراہ بوتنت.

۱ رندا، چه اورشلیما آتکگین لهتین پریسی و شریته زانوگر ایسائے کړا
 ۲ آتک و گوشتش: ”تئی مرید چیا مئے پت و پیرکی رهندا پروشت و چه
 ورگا پیسر دست نشودنت؟“ ۳ آیانی پسنوا گوشتی: ”شما چیا په وتی دود و
 رهندانی دارگا هدائے هکمان پروشیت؟! ۴ هدایا گوشتگ: « وتی پت و ماتا
 شرب و اړت بدئے » و هرکس که وتی پت و ماتا زاه و دوا بدنت، باید انت کُشگ
 ببیت. ۵ بله شما گوشتی: اگن کسے وتی پت یا ماتا بگوشتی: ”هما کُمک که
 من باید انت شمارا بداتین، آ من هدائے راها گربانیگ کرتگ،“ ۶ نون زلورت
 نه انت آ وتی پت و ماتا شرب بدنت. شما په وتی دود و رهندانی دارگا هدائے
 هبرا پروشیت. ۷ او دورو و دوپوستین مردمان! ایشیا نبیا چه هدائے نیمگا
 شمئے بارنوا شر گوشتگ: ۸ « اے مردم دپا منا ستا دئینت، بله دلش چه من باز
 دور انت. ۹ « آ مپتا منا پرستش کننت و مردمانی جوړینتگین راه و رهندان
 سوچ دئینت. »

۱۰ ایسایا مردم وتی کړا لوئت و گوشتنت: ”گوش بداریت و سرید ببیت.
 ۱۱ آ چیزے که دپا رثوت مردما ناپاک نکنت، بله هما چیز که چه دپا در کئیت
 مردما ناپاک کنت.“ ۱۲ نون مرید آییے کړا آتکنت و گوشتش: ”زانے که تئی
 اے هبران پریسی تئورینتگ انت؟“ ۱۳ ایسایا پسنو دات: ”هر نهاله که منی
 آسمانی پتا نکشتگ، آلما گوجگ بیت. ۱۴ شما آیان بئے مکئیت، آ کورانی کورین
 رهشون انت، وهدے یک کورے دومی کورا راها شون دنت گړا دوین چاتا
 کپنت.“

۱۵ پئرسا گوشت: ”اے مسائے مانایا مارا سرید کن.“ ۱۶ ایسایا گوشت:
 ”شما آنگت همینکدر ناسرید ایت؟ ۱۷ زانیت هرچه که دپا رثوت، لاپا مان بیت
 و پدا چه روتان در کئیت. ۱۸ بله هرچه که چه دپا در کئیت، بیها چه دلا پاد

کثیت و همه چیژ انسانا ناپاک کنت. (۱۹) چیا که بدین پگر و هیال، هوڼ و کوش، زنا، بیننگی، دُزی، دروگین شاهی و کپر، چه دلا چست بنت. (۲۰) اے سجهین، مردما ناپاک و پلیت کنت، بله اگن کسه گوڼ نششتگین دستان ورگ بوارت، سل و ناپاک نبیت.

درکئومین جنینئے باور

(مرکاس ۷: ۲۴-۳۰)

(۲۱) ایسایا آ جاگه یله دات و سور و سیدونئ سرډگارا شت. (۲۲) کنهانی جنینئے که همودئ مردمے ات آتک و کوگاری کرت: ”او هداوند، او داوود بادشاهئے چک! ترا منی سرا بزگ بات. پلیتین روھے منی جنگا سک آزار دنت.“ (۲۳) بله ایسایا جوابے ندات. نون مریدان دزبندی کرت: ”اشیا یل کن، گلینی، مئے رندا کپتگ و باز کوگار کنگا انت.“ (۲۴) ایسایا درآینت: ”من بس په بنی اسرائیلے گارین میشان راه دئیگ بوتگان.“ (۲۵) گزا جنین آییئے پادان کپت و گوشتی: ”او هداوند! منا کمم کن.“ (۲۶) گوشتی: ”چه چکانی دستا نانئے پچ گرگ و کچکانی دیما دئور دئیگ شر نه انت.“ (۲۷) جنینا گوشت: ”او هداوند! بله کچک وتی واهندانی پرزونگئے سراروکین ننگئے ئگران ورنه.“ (۲۸) گزا ایسایا آییئے پسئوا گوشت: ”او بانک! تئی باور مهر و ریډگ انت، پمیشکا هما دئول که تئو لوئئے انچش بیت.“ هما دمانا آییئے جنگ ذراه بوت.

بازین مردمانی ذرهکشی

(۲۹) ایسایا آ جاگه اشت و شت، چه جلیئے مزن گورمئے تنیابا گوست و یک کوھيئے سرا سر کپت و نشت. (۳۰) بازین مردمے آییئے کرا آتک، لنگ، کور، مند، لل و دگه هر پیمین نادرهش، ایسائے دیما آورتنت و ایسایا ذراه کرتنت. (۳۱) وهده مردمان دیست که گنگ هبر کنگا انت، مند ذراه بیگا انت، لنگ ترگا انت و کور گندگا انت، گزا اسرائیلی هئیران بوتنت و وتی هداش ستا و سنا کرت.

چار هزار مردما وراک دئیگ

۳۲) ایسایا وتی مرید لوټ و گوشتنت: ”منا اے مردمانی سرا بَرگ بیت، سئ روچ انت منی کړا انت و نون په ورگا هچش نیست. گون شدیگین لاپا اشان رُکست کنگ نلوټان، چو مبيت که راها بئسنت و بکپنت.“ ۳۳) مریدان درانت: ”اے بر و گیابانا په اینچک مردمی وراکا، نان چه کجا بیارین؟“ ۳۴) گړا ایسایا چه مریدان جُست کرت: ”شمارا چنت نان گون؟“ گوشتش: ”هیت نان و لهتین هردین ماهیگ.“ ۳۵) اییا مردم زمینے سرا نندگئے حکم دانت. ۳۶) گړا هیتین نان و ماهیگی زرتنت، هدائے شگری گپت، نانی چنډ چنډ کرت و مریدانی دستا دانت و مریدان مردمانی سرا بهر کرتنت. ۳۷) سجھینان سیرا وارت و رندا چه سر آتکگین نانانی چنډان، مریدان هیت لچ پُر کرت. ۳۸) چار هزار مردینا وراک وارت، آیان جنین و چک هم گون ات. ۳۹) مردمانی رُکست کنگا رند، ایسا بوجیگا نشت و مگدئے سردگارا شت.

آسمانی نشانیئے لوټگ

(مرکاس ۸: ۱۱-۱۳؛ لوکا ۱۲: ۵۴-۵۶)

۱) پریسی و سدوکیانی لهتین مردم ایسائے کړا په آییئے چکاسگا آتک و آسمانی نشانیئے لوټش. ۲) بله ایسایا پَسو دات: ”وهده بیگاه بیت شما گوشت: ’بوم و هئا و ش بیت چیا که آسمانے رنگ شهر انت.‘ ۳) سباها گوشت: ’مروچی توپان بیت چیا که آسمانے رنگ مچ و هوچک انت.‘ اے پیما آسمانے رنگ و نشانیانی کساس کنگا زانیت، بله زمانگ و وهدئے نشانیانی کساس کنگا زانیت. ۴) شر و زنهکارین نسل و پدریچ نشانی لوټیت، بله آیان یونس نبیئے نشانیا ابید، دگه هچ نشانیئے دئیگ نبیت.“ رندا ایسایا آیله دانت و شت.

پریسی و سدوکیانی بدین همیر

(مرکاس ۸: ۱۴-۲۱)

٥ وهدے مرید مَزَن گورمے دومی پهناتا رَسْتَن زانتش که نانش شُمُشتگ.

٦ ایسایا گون آیان گوشت: ”هزار بیت! چه پریسی و سدوکیانی همیرا پهریز کنیت.“

٧ گرا آوت مانوت هبر کنگا لگنت: ”واجه پمیشکا چش گوشت که ما نان گون وت نیاورتگ.“

٨ ایسایا زانت که چه گوشگا انت، پمیشکا گوشتی: ”او گمباوران! چیا جیژگا ایت که ’گون ما نان نیست،‘

٩ انگت هچ سرید نبوتگیت؟! شما آ پنچین نان شُمُشتگ، که پنچ هزار مردما سیرا وارت و چه سر آتکگین نگان چنت سَپت پُر کرت؟

١٠ یا هما هپتین نان که چار هزار مردما وارت و سیر کرت و شما چه سر آتکگینان چنت سَپت پُر کرت؟

١١ گرا چون سَرکچ نَوَریت که من گون شما نانانی بارنوا هبر نکرتگ؟ چه پریسی و سدوکیانی همیرا پهریز کنیت.“

١٢ گرا مرید سرید بوتنت که آیا نگوشتگ چه آرتین همیرا پهریز بکننت، چه پریسی و سدوکیانی تالیماتا دور بدارنت.

پتُرُسے مَنگ و گواهی

(مرکاس ۸: ۲۷-۳۰؛ لوقا ۹: ۱۸-۲۱)

١٣ وهدے ایسا کئیسریه پیلپیئے سرڈگارا آتک، چه وتی مریدان جُستی کرت: ”مردم انسانے چکے بارنوا چه گوشت، من کئے آن؟“

١٤ آیان پَسُو دات: ”لهتین گوشت پاکشودوکین یهیا ائے، لهتین گوشت ایاس نبی ائے، دگه لهتین گوشت ارمیا نبی ائے یا چه آدگه نبیان یگے.“

١٥ گرا چه آیان جُستی کرت: ”شما وت منی بارنوا چه گوشت، من کئے آن؟“

١٦ شَمون پتُرُسا پَسُو دات: ”تئو مسیه ائے، نمیرانین هُدائے چک.“

١٧ ایسایا دَراینت: ”او شَمون، او یونائے چک! تئو بهتاورے ائے، چیا که اے هبر انسانیا په تئو زاهر و پَدَر نکرتگ، منی پت که آسمانا انت، آیا پَدَر کرتگ.“

١٨ ترا گوشان: تئو پتُرُس ائے و اے تَلارئے سرا من وتی کلیسائے بُنیاتا ایزر کنان که مَرکے زور آیا هچبر پرؤش ندنت و آبیئے سرا سوَبین نبیت.

١٩ من آسمانی بادشاهیئے کلیتان ترا دُیان، زمینئے سرا هرچه که تئو مکن کئے، آسمانا هم مکن کنگ بیت، هرچه که زمینئے سرا تئو رئا کئے آسمانا هم رئا کنگ بیت.“

٢٠ رندا آیا وتی مرید پرمان

کرتنت: ”هچکسا مگوشتیت که من مسیه آن.“

وتی مرک و جاه جنگئے بارئوا، ایسائے پیشگوئی

(مرکاس ۸: ۳۱-۳۳)

۲۱) چه هما وهدا رند ایسا گون وتی مریدان په تچک و پدري هبر کنگا لگت

که ”آلما، باید انت اورشلیما برئوان، چه کئومئے کماش، مزین دینی پیشوا و شریئتے زانوگرانی دستا سگی و سوری بسان و کُشگ بپان و سئیمی روچا زندگ بپان و جاه بچنان.“ ۲۲) پئرسا آیک کرے کشت و په ایراز گوشتی: ”او هداوندا! هدا چش مکنات. گون تئو هچبر اے پیما نیت.“ ۲۳) ایسایا چک ترينت و گون پئرسا گوشتی: ”او شئیتان! چه منی دیم دور بے. تئو منی راها بندگا اے، تئی هئال هداپی هئالے نه انت، انسانی هئالے.“

ایسائے زندگی

(مرکاس ۸: ۳۴-۱: ۹؛ لوقا ۹: ۲۲-۲۷)

۲۴) رندا ایسایا مرید لوئتنت و گوشتی: ”اگن گسے لوئیت منی زندگی ریا بکنت، باید انت وتی دلے سجھین لوٹ و واهگان یله بدنت و په ساهے ندر کنگا، وتی جندئے سلیبا بدّا بکنت و منی راها گام بکنت.“ ۲۵) چیا که، اگن گسے وتی ساهے رکنگئے جهدا بکنت، آیا باهینیت، بله آ که وتی ساها په منیگی باهینیت، آیا رکنیت. ۲۶) اگن گسیا سجھین دنیا برسیت، بله وتی ساها باهینیت، گرا آ چوین سو بے بارت و چه گت کنت؟ مردم وتی ساها په چه کیمتے بها زرت کنت؟

۲۷) انسانے چک گون وتی پتے مزین شان و مژاها پریشتگانی همراهیا

کئیت، گرا هرکسا آییے کرتگین کارانی مژا دنت. ۲۸) شمارا راستین گوشان، ادا لهتین مردم اوشتاتگ که تان آیانی دیم انسانے چکے بادشاهی زاهر مبيت، مرکے تاما نچشت.“

ایسائے دیم و دروشمئے دریشناکی

- ① شش رُچا رَند، ایسایا پُترُس، آکوب و آییئ برات یوهَنّا، همراه کرتنت و یک بُرزیڼ کوْهیئ سِرا برتنت که اوْدا دگه کَس مَبیت. ② اوْدا آیانی دِیما ایسائے چهرگ و دُرُوشم بدل بوت. آییئ دِیم رُچئ دُولا دُرِیشناک بوت و گد و پُوشاکي، اِسپیټ اِسپیټ بوتنت. ③ هما وهدا آیانی دِیما موسّا و اِلیاس زاهر بوتنت و گوڼ ایسایا هبر کنگا لگنت. ④ پُترُسا گوڼ ایسایا گوشت: ”او هُداوند! مئ ادا بئیک سک شَر انت، اگن تئیی رزا ببیت همدّا سئ ساهگ و کاپار بندین، یگه په تئو، یگه په موسّا و دگر په اِلیاسا.“ ⑤ هم په وهدا که اَنگت آ هبرا ات، دُرِیشوکِین جمبریا آیانی سِرا ساهگ کرت و چه جمبرا تئوارے آتک و گوشتی: ”اے منی دُوستین بچ انت، چه اِشیا من باز وُش و رزا آن، اِشیئ هبران گوشت بداریت.“ ⑥ وهده مریدان اے تئوار اِشکت، سک تُرسِتَش و دِیم په چیر کپنتت. ⑦ بله ایسا دِیما آتک، دستی پر کرتنت و گوشتی: ”پاد آیت، مَترسِیت!“ ⑧ وهده آیان چم پچ کرتنت و چارت، اَبید چه ایسایا دگه هچکسِش ندیست.
- ⑨ چه کوْها اِیر کپگه وهدا ایسایا هکم کرتنت: ”تان هما وهدا که انسانئ چکا چه مُردگان جاه نجتگ، وتی اے دیستگینانی بارئوا هچکسا هال مدئیټ.“
- ⑩ مریدان جُست کرت: ”شَرِیتئ زانوگر چیا گوشت که چه مَسِیهئ آیکا پیسر، باید انت اِلیاس نبی بیئیت؟“ ⑪ پَسوئی دات: ”اِلیاس کئیت و سَجْهین کاران گوْم و گِیگ کنت. ⑫ بله من گوْشان، اِلیاس وه آتکگ، آیان پَجّاه نئیاورت و هرچه که آیانی دلا لوُتت، گوڼ آییما هما دُولش کرت. هم په دابا انسانئ چکا هم چه آیانی دستا سکي و سوْری سَگگی انت.“ ⑬ نون مریدان زانت که آ پاکشودوکِین یهیا ئه بارئوا هبر کنگا انت.

جَنی بچکِیئ دُرهبکشی

- ⑭ وهده ایسا و سئیین مرید مردمانی مَچِیئ نَزیکا آتکنت، یک مردے

ایسائے دېما آتک، کونډان کپت و گوشتی: (۱۵) ”او واجه! ترا منی بچکے سرا بزگ بات، اییا مرگیئے نادراهی گوڼ انت و سک آزاب و بزگی کنت، بازین برے آسا کپیت و باز برا آیا. (۱۶) من تئی مریدانی کړا آورت، بله آیان ذراه کرت نکرت.“ (۱۷) ایسایا گوشت: ”او بیباور و گمراهین نسل و پدريچ! من تان کدینا گوڼ شما بمانان؟ تان چينچک وهدا شمارا بسان؟ چکا ادا منی کړا بیاریت.“ (۱۸) ایسایا جن هگل دات، جن در آتک و بچک هما دمانا ذراه بوت.

(۱۹) رندا مرید هلوتا ایسائے گورا آتکنت و چه آیا جُستش کرت: ”ما چیا آ جن گشت نکرت؟“ (۲۰) ایسایا پَسو دات: ”شمئے گمباوریئے سئوبا. شمارا راستین گوشان، اگن شمئے باور آرژنیئے کساسا هم بیت، شما اے کوها گوشت کنیت که ’چه ادا بکنز و اودا برئو، کوه کنزیت. هچ چیز په شما نبوتنی نه انت. (۲۱) بله اے دُولین جن، آید چه دوا کنگ و روچگ دارگا در نیاینت.“

ایسائے مرکے دومی پیشگوی

(مرکاس ۳۰:۹-۳۲؛ لوقا ۴۳:۹-۴۵)

(۲۲) وهدے جلیلا یکجاه بوتنت، ایسایا گوڼ آیان گوشت: ”انسائے چک زروھگ بیت و انچین مردمانی دستا دئیگ بیت (۲۳) که آیا گشت، بله سئیمی روچا آزندگ بیت و جاه جنت.“ چه اے هبران، آییئے مرید باز پریشان و دلپرکه بوتنت.

مزنین پرستشگاهئے سنگ و مالیات

(۲۴) وهدے ایسا و آییئے مرید کپرناهوما رستنت، گرا مزنین پرستشگاهئے سُنگی و مالیاتگیر پئرسئے کړا آتکنت و جُستش کرت: ”تئی استاد مزنین پرستشگاهئے سُنکا ندنت؟“ (۲۵) پَسو دات: ”هئو، دنت.“ وهدے پئرس لؤگا آتک، ایسایا چه آیا پیسر همے جُست کرت که ”او شمون! دنیائے بادشاه چه کنیا سُنک و مالیات گرت؟ چه وتی چکان یا چه دگران؟“ (۲۶) پَسو ترینت: ”چه دگران.“ ایسایا گوشت: ”گرا چک بکشگ بنت. (۲۷) بله په آیا نی نرنجینگا،

مَزَن گورمے تئيا با برئو و نهيگے آيا دئور بدئے، هما ماهيگ که پيسرا نهيگا جنت، آييئے ديا پچ کن، تنو يک چارکلداري زَرے گندئے، همایيا بزور، منيگ و وتی سَنگا پُر کن.

مَرنی چے اِنْت؟

(مَرکاس ۳۳:۹-۳۷؛ لوکا ۴۶:۹-۴۸)

① هما وهدا مرید ایسائے کِرا آتکنت و جُسْتِش کرت: ”باريَن، آسمانی بادشاهيا سَجْهَيَنانی مستر و کماش کئے اِنْت؟“ ② ایسایا گَسانيَن چُگے تنوار کرت، آيانی نیاما اوشتاريَنت و ③ گوشتی: ”شمارا راستيَن گوَشان، اگن شما وتا بدل مکنيَت و گَسانيَن چُگانی پئِما مبيَت، هچبر آسمانی بادشاهيا پاد اير کرت نکنيَت. ④ پميشکا هرگس وتا اے چُگئے دُولا بيکبر بکنت، آسمانی بادشاهيا هما چه سَجْهَيَنان مستر بيت. ⑤ هرگس په منی ناما، گون وشواهگی اے دُولِين چُگے وتی گورا بداريت، بزَن آييا منا داشتگ.

رَدیانی سؤبَساز

(مَرکاس ۴۲:۹-۴۸؛ لوکا ۱۷:۱-۲)

⑥ هرگس، چه اے کسانکيَنان که منی سرا باورمند اَنْت يکيا ديم په گناها ببارت، په آييا گهتر اِنْت که جنتري تاء آييئے گردنا ببنَدنت و دریائے جُهلانکيان چَگل بدئيَنت. ⑦ زار و واوئِلا په اے دنيايا که گمراهيانی سؤب اِنْت. نبیت که مردم رَد مجنت و ئگل مئوارت، بله اپسوز په هما گسا که رَدیانی ساچوک و سؤبَساز بيت.

⑧ اگن تئیی دست يا پاد ترا ديم په گناها ببارت، آييا بُر و دئور دئے، چيا که گون دويَن دست و پادان دوزهئے دائمی آسا کپگئے بدلا، په تنو شرتر همش اِنْت که لَنگ و مُنڈ، نميرانِين زندئے واهند ببئے. ⑨ اگن تئیی چَم ترا ديم په گناها ببارت، آييا هم در کن و دئور دئے، چيا که گون دويَن چَمان دوزهئے آسا کپگئے بدلا، په تنو شرتر همش اِنْت که گون يک چَميا نميرانِين زندئے واهند ببئے.

١٠ هُزار بیت. چه اے کسانینان یګیا هم کم آرزش مزانیت و ایر مجنیت. من شمارا گوښان که آسمانا اښانی پریشتهگ، مُدام منی آسمانی پتئے چهرگا گندنت. ١١ انسانئے چک په گنهکار و گارینانی رګینګا آتګګ. ١٢ شما چه گوښیت؟ اګن کسپا سد میښ بیت و چه آیان یګے گار بیت، گزا نئود و نُهین میښان کوها یله نذنت و گارین میښئے شوهازا نرئوت؟ ١٣ شمارا راستین گوښان، اګن گارین میښا در بګیجیت، چه آ نئود و نُهین گار نبوتګینان، په اښیا ګیشتر ګل و شادهی کنت. ١٤ همه پنیما، شمئے آسمانی پت چه اے کسانینان یګیئے گار بیګا هم رزا نبیت.

ګون ردکارین براتا

١٥ اګن تئی برات ردیے بکنت، برئو و مان هلوټا چه آ گناها سهیګی بکن، اګن تئی هبری گوښ داشت، گزا بزان ترا وتی برات رست. ١٦ بله اګن تئی هبری نمټ، گزا یک و دو کس همراه بکن، چیا که » هر چیزئے راستی، ګون دو یا سئے مردمئے شاهدیا پدَر کنگ بیت. « ١٧ اګن آیانی هبری نمټ، گزا کلیسایا هال بدئے، بله اګن کلیسائے هبری هم گوښ نداشت، گزا آییا ناباورانی دئولا بزان. ١٨ شمارا راستین گوښان، هرچه که شما زمینئے سرا مکن کنیت، آسمانا هم مکن کنگ بیت، هرچه که شما زمینئے سرا رئوا کنیت، آسمانا هم رئوا کنگ بیت. ١٩ من شمارا اے هم گوښان، اګن زمینئے سرا چه شما دو کس، په همدلی و تپاک چیزئے بلوئیت، هر واهګے که بیت، چه منی آسمانی پتئے نیمگا آیان رسیت. ٢٠ چیا که هر جاه دو یا سئے کس منی نامئے سرا هوَر بیت، من ګون آیان ګون بان.

نامهربانین هزمتکارئے مسال

٢١) هما وهدا پټرُسا چه ايسايا جُست كرت: ”او هداوندا! اگن منى برات گون

من بدى بكنت، گزا تان چنت رندا من آيا پهل بكنان؟ تان هيت رندا؟“ ٢٢)
ايسايا پسنو دات: ”من ترا گوشان، هيت رندا نه. هپتا، هپتاد رندا حساب كن و
ببكشى.

٢٣) چيا كه اسمانى بادشاهى، هما بادشاهى دئولا انت كه چه وتى گلامان

هساب گرگى لوټ. ٢٤) وهدى حساب گرگا لگت، يك مردى آيى دىما اورتش
كه لگاني لك وامدار ات، ٢٥) بله آيا وام دات نكرنت. پميشكا هداوندا پرمان
كرت كه آوت گون جن و چگان و دگه هرچه كه آيا هست ات، بها كنگ و وام
گرگ بنت. ٢٦) گلام آيى پادان كيت و مټ و زارى كرت و گوشتى: ’منا موه
بدى، تئى سجهين وامن ديان.‘ ٢٧) هداوندا گلامى سرا بزگ بوت، چه آ وامن
سرگوست و آزاتى كرت.

٢٨) بله وهدى آ گلام دئا در آتك، وتى همكارين گلامى ديست كه آيى سد

دينارنى وامدار ات، دسى گئا سك دانت و گوشتى: ’منى وامن بدى.‘ ٢٩)
آيى پادان كيت و مټ و زارى كرت و گوشتى: ’منا موه بدى، تئى سجهين
وامن ديان.‘ ٣٠) بله آيا نمټ و تان وامن ديا جيا بندى كرت. ٣١) اى
دگه گلام چه اى سرگوستى گندا باز دلرنج بوتنت و سجهين هال و هبرش په
وتى هداوندا سر كرت. ٣٢) گزا هداوندا آ گلام لوټ و گوشتى: ’او ردكارين گلام!
من وام ترا پميشكا بكشتنت كه تئو گون من باز مټ و زارى كرت.‘ ٣٣) انچش
كه منا تئى سرا بزگ بوتگ ات، ترا هم بايد وتى وامدارنى سرا بزگ بوتين.‘ ٣٤)
هداوند زهر گيت و آ گلامى تان سرجمين وامن ديا بند كنايت. ٣٥) نون اگن
شما وتى براتا په دل مبكشيت، منى اسمانى پت هم گون شما همى دئولا كنت.

سور و سئونى بارئوا

(مرکاس ۱۰: ۱-۱۲)

١) وهدى ايسايا اى هبر هلاس كرتنت، جليلى دمكى يله دات و ديم په

يَهُودِيَهُ هَما هَند و دَمگا شت که اُردنئے کئورئے دومی پهناتا انت. (۲) مردمانی
مزنين رُمبے آبيئے رندا گوڼ ات و ايسايا اوډا آيانی نادراهيڼ مردم ذراه کرتنت.

(۳) لهتئين پريسي، ايسائے چکاسگا آبيئے کړا اتک و جُستش کرت: ”بارين، په
مردا رئاو انت که وتی جنئے تلاک و سئونان بدنت، سئوب ئرے هرچے بيت؟“

(۴) پَسئوی تَرينت: ”شما نئوانتگ که هُدايا جهائے جوژينگئے وهدا انسان

مردين و جنين اډ کرتگ و (۵) گوشتگی: ”پميشکا، مرد چه وتی پت و ماتا جتا
و گوڼ وتی جنا هور و یکجاءه بيت. مرد و جن، یک جسم و جان بنت.“ (۶) اے
پئيما، نون آ دو نه انت، یک جسم و جان انت. پميشکا، آ که هُدايا یک کرتگ انت،
انسان آيان جتا مکت.“ (۷) جُستش کرت: ”گړا پرچا موسايا پرمان داتگ که

مرد په وتی جنئے سئون دئيگا، آيا تلاک نامهے بدنت و بگيشينيتی؟“ (۸) ايسايا
پَسئو دات: ”موسايا شمئے سِنگدليئے سئوبا جنينانی سئون دئيگ رئاو کرتگ، چه
بُنگيجا اے ډئول نبوتگ. (۹) شمارا گوشان: هرکس چه زنهکاریا آبيد، په دگه
سئوبيا وتی جنينئے سئون و تلاکان بدنت و گوڼ دگه جنينيا سور و سانگ بکت،
بزان زنا کنگا انت.“

(۱۰) مريدان گوشت: ”اگن مرد و جنئے نياما جاوړ اے ډئولا انت گړا سور

نکنگ شرتر انت.“ (۱۱) گوشتی: ”اے تالپما هرکس زرت نکنت، هما کس زرت

کنت که آيا اے واک و توان بکشگ بوتگ. (۱۲) لهتئين سور کرت نکنت چيا که چه
مائے لاپا اے ډئولا پيدا بوتگ، لهتئين چه مردمانی دستا انچش بوتگ و لهتئين په
آسمانی بادشاهيا چه سور و آروسا سر گوزيت. اگن گسے اے هبرا سگيت، همه
ډئولا بکت.“

ايسا و گسائين چک

(مرکاس ۱۰: ۱۳-۱۶؛ لوکا ۱۵: ۱۷-۱۸)

(۱۳) آ وهدا گسائين چکش ايسائے کړا آورتنت که وتی دستا آيانی سرا پر

بمشيت و دوا بکت، بله مريدان نهړ و هگل دانت. (۱۴) ايسايا گوشت: ”چگان
بليت منی کړا بيانت، آيانی ديما مداريت، چيا که آسمانی بادشاهی انچين

مردمانیگ انت. “ (۱۵) نون ایسیایا آیانی سرا دست پر مُشت. گژا وتی راهی گپت و شت.

زردارین و رنا و نمیرانین زند

(مرکاس ۱۰: ۱۷-۳۱؛ لوکا ۱۸: ۱۸-۳۰)

(۱۶) پدا یک مردے ایسائے کِرا آتک و جُستی کرت: ”او استاد! من کجام نیکیان کاران بکنان که نمیرانین زندئے واهند بیان؟“ (۱۷) ایسیایا گوشت: ”تئو چیا نیکیئے بارئوا چه من جُست کنئے؟ ’نیکیان‘ تهنا یگے، آ هُدائے جند انت، اگن تئو زندمان لوئئے، گژا هُدائے هُکمانی سرا کار کن.“ (۱۸) جُستی کرت: ”کجام هُکمانی سرا؟“ ایسیایا گوشت: ”هون مکن، زنا مکن، دُزی مکن، دروگین شاهدی مدئے،“ (۱۹) ”وتی پت و ماتا اِزت بدئے، گوون وتی همساهاگ و تی جندئے پیما مهر بکن.“ (۲۰) ورناین مردا گوون ایسیایا گوشت: ”اے سجهین من کرتگ انت. دگه کجام کار پشت کپتگ؟“ (۲۱) ایسیایا پَسُو دات: ”اگن لوئئے تمانین انسانے بئے، برئو وتی سجهین مال و هستیا بها کن و زران گریب و نیزگارین مردمانی سرا بهر کن، اے پیما ترا آسمانی گنجے رسیت. گژا بیا و منی رندگیریا بکن.“ (۲۲) انچش که ورنایا اے هبر اِشکت، باز گمیگ و پریشان بوت و شت، چیا که آ سیر و هزگارین مردے ات.

(۲۳) ایسیایا گوون مریدان گوشت: ”شمارا راستین گوشتان، په هزگار و مالدارین مردمان آسمانی بادشاهیا پاد ایر کنگ سک گران انت.“ (۲۴) هئو، شمارا گوشتان: سوچنئے دُمکا اُشترئے گوزگ وه باز گران انت، بله هُدائے بادشاهیا، زردارین مردمئے رئوگ انگت گرانتر انت.“ (۲۵) اے هبرئے اِشکنگا، مرید سک هئیران بوتنت و وتمان و تا گوشتش: ”گژا کئے رکت کنت؟“ (۲۶) ایسیایا آیانی نیمگا چارت و گوشتی: ”په انسانا نبوتی انت، بله هُدائے دستا هر چیز بوت کنت.“

(۲۷) گژا پئرسا گوشت: ”ما وتی هر چیز یله داتگ و تئیی رندگیریا کنگا این، بارین مارا چه رسیت؟“ (۲۸) ایسیایا گوون آیان گوشت: ”شمارا راستین گوشتان،

هما نوکین دنیايا وهدے انسانے چک وټی شان و شوکتے تھتے سرا نندیت،
 شما که منی همراه ایت، دوازده تھتے سرا نندیت و بنی اسرائیلے دوازدهین
 کبیلهانی دادرسیا کنیت. (۲۹) هرگسا په منی نامیگی لوگ، برات و گهار، پت و
 مات، چک یا مال و دگار یله داتگ انت، آيا سد سری گیشتر رسیت و ابدمانین
 زندے واهد بیت. (۳۰) بله بازیڼے که اولی انت، آهری بیت و بازیڼے که آهری
 انت اولی بیت.

کارنده و مژ

(۱) آسمانی بادشاهی، باگیئے هما هدابندے پیما انت که په وټی انگوری باگا،
 کارندهئے شوهازا ماهله در کیت. (۲) آيا، روچ مژ یک دینارے گیشتینت و کارنده
 په کارا باگا رنوان دانت. (۳) کساس سئے ساهتا رند در آتک و دیستی لهتین
 کارنده بازارا بیکار اوشتاتگ. (۴) گوشتی: شما هم برنویت منی باگا کار کنیت.
 هرچه که شمے هک بیت، شمارا دیان. (۵) گزا آشتنت. پدا نیمروچا و دیم په
 بیگها دنا در آتک و انچشی کرت. (۶) روڼدے نریکا پدا در آتک و دیستی دگه
 لهتین مردم اوشتاتگ، چه آیان جستی کرت: چیا شما سجھین روچا بیکارا
 اوشتاتگیت؟ (۷) گوشتش: مارا هچکسا کار نداتگ. باگئے هدابندا گوشت:
 شما هم برنویت و باگا کار کنیت.

(۸) روڼد بوت و هدابندا گوڼ وټی کارمسترا گوشت: گڈسری کارندهان بگر
 تان اولیگینان، سجھینانی مژا بدے. (۹) همایان که روڼدے نریکا کار بنگیج
 کرتگ ات، هرگسا یک دینارے مژ رست. (۱۰) رندا همایانی باریگ آتک که پیسرا
 کارش بنگیج کرتگ ات، آیان هیال ات که گیشترش رسیت، بله آیان هم یک یک
 دینارے رست. (۱۱) وټی مژش زرت و باگئے هدابندے سرا نرنڈگا لگنت و
 گوشتش: (۱۲) چه سجھینان و رند آتکگین کارندهان یک ساهتے کار کرتگ و ما
 سجھین روچا گرمی سگتگ و کار کرتگ، بله تئو میگ و آیان مژ برابر کرتنت.
 (۱۳) باگئے هدابندا گوڼ یکیا گوشت: او منی سنگت! من گوڼ تئو ناهکی نکرتگ.
 تئو وټ گوڼ من روچے یک دیناریا نمئتگ؟ (۱۴) پمیشکا همینچک که تئی هک

اِنْت بْزور و برئو. اے منی تَب اِنْت که هرچے ترا دئیان، همینچک چه تئو رَند
 آتکگین کارندهان هم بدئیان. (۱۵) زانا، من وتی زَرانی مستر وت نه آن، هر دُئولا
 که لوئان گُون وتی زَران هما دُئول بکنان؟ یا که تئی چم منی دسپچیا دیست
 نکنت؟ (۱۶) اے دُئولا، آ که ائولی اِنْت، آهری بنت و هما که آهری اِنْت، ائولی
 بنت.

ایسائے مرکے سیمی پیشگوی

(مرکاس ۱۰: ۳۲-۳۴؛ لوکا ۱۸: ۳۱-۳۴)

(۱۷) اورشليمے رئوگے وهدا، راها، ایسایا دوازدهین مرید یک کرے برتنت و
 گوشتی: (۱۸) ”نون ما اورشلیما رئوگا این، اودا انسانے چکا گرت و مزین دینی
 پیشوا و شریته زانوگرانی دستا دینت. آییه مرکے هکما برنت و (۱۹)
 درکومین مردمانی دستا دینتی. درکومین مردم آییه سرا ریشکند و مسکرا
 کنت، گون هئیزران مان بندنت و سلیبه سرا درنجنتی. بله سیمی روچا، آ پدا
 زندگ بیت و جاه جنت.“

ناراهین واهگ

(مرکاس ۱۰: ۳۵-۴۵)

(۲۰) همه وهدا زبديے چکانی مات، وتی چکانی همراهیا ایسائے کرا آتک،
 آییه پادان کیت و لوئتی که په منتگیری چیزے بگوشت. (۲۱) ایسایا چه آیا
 جست کرت: ”بگوش، چه لوئے؟“ گوشتی: ”وهدے تئی بادشاهی کیت، لبز کن
 که منی دوین چکان گون وت نندارینے، یگیا وتی راستین و دومیا چپین نیمگا.“
 (۲۲) ایسایا پسئو دات: ”شما نزانیت چه لوئگا ایت. بارین، آ جاما که من نؤشان
 شما نؤشت کنیت؟“ گوشتش: ”جی هئو، ما وارتی کنین.“ (۲۳) ایسایا گوشت:
 ”شمارا منی جام نؤشگی اِنْت، بله اے منی دستا نه اِنْت که کئے منی راستین و
 کئے چپین نیمگا بندیت. اے جاگه همایانینگ اِنْت که منی پتا په آیان
 گیشینتگ اِنْت.“

(۲۴) وهدے آ دگه دهین مریدان اے هبر اشکت، دوین براتانی سرا زهر گپنت.

(۲۵) گڙا ايسايا سجھين مريد لوڻتنت و گوشتي: ”شما زانيت که درکوماني هاکم مردماني سرا هاکمي کنت و کوماني مستر وتي چيردستين مردماني سرا وتي ايتيارا کار بندنت. (۲۶) بله شما چش مکيت. چه شما هرگس که مزنې لوڻيت بايد انت سجھيناني هزمتکار بيت و (۲۷) چه شما هرگس که مستري لوڻيت، شمئے گستر و دزبوج بيت. (۲۸) همے ډولا، انسانے چک نياتکگ که مردم آيئے هزمتا بکنت، آتکگ که مردماني هزمتا بکنت و گوڼ وتي ساهئے دئگا، بازينيا برگينيت.“

دو کورئے ذرهکشي

(مرکاس ۱۰: ۴۶-۵۲؛ لوکا ۱۸: ۳۵-۴۳)

(۲۹) وهده چه اريهائے شهرا در آيگا آنت، بازين مردمے ايسائے رندا گوڼ ات. (۳۰) آياني راهئے سرا نشتگين دو کورا اشکت که ايسا چه اودا گوزگا انت، کوگارش کرت و گوشتش: ”او هداوند، او داوود بادشاهئے چک! ترا مئے سرا بزگ بات.“ (۳۱) مردمان آهگل دانت و گوشتش: ”بيتوار بيت،“ بله آيان گيستر کوگار کرت: ”او هداوند، او داوود بادشاهئے چک! ترا مئے سرا بزگ بات.“ (۳۲) ايسا اوشتات و جستي کرت: ”شما چه من چه لوڻيت؟ په شما چه بکنان؟“ (۳۳) آيان پسئو دات: ”او هداوند! مئے چمان رزنا کن.“ (۳۴) ايسايا آياني سرا بزگ بوت، دستي چمان پر مشتنت و هما دمانا بينا بوتنت و ايسائے رندا گوڼ کيت و شتنت.

په ايسائے وشاتکا

(مرکاس ۱۱: ۱-۱۱؛ لوکا ۱۹: ۲۸-۳۸؛ يوهنا ۱۲: ۱۲-۱۵)

(۱) وهده اورشليمئے نزيگا آتکنت و زيتونئے کوھئے دامنا بنيت پاجيئے ميتگا رستنت، ايسايا دو مريد رئوان دات و (۲) گوشتنتي: ”ديمي ميتگا برئويت، انچش که اودا رسيت هره گنديت که بستگ و کرگی هم گوڼ انت، آيان بوجيت و په من بياريت. (۳) اگن گسيا گوڼ شما چيرے گوشت، بگوشتي:

‘واجها پَکار اَنت و رندا راهش دنت.’“ (۴) پمیشکا اے ڈئولا بوت تان هما چیز
که نبیئے زبانا پیښگوځی کنگ بوتگ، راست و پَدَر ببیت:

(۵) «گُون سَهیونئے جنگا بگوښیت:»

«تئی بادشاه تئی گورا بیکر پیداک اَنت و»

«هَریا، بزان کُرگیا سوار اَنت.»“

(۶) گُرا مرید شتنت و هما پئما که ایسایا گوشتگات، هما ڈئولا کرتش. (۷)
ایان هر و کُرگ اورتنت، وتی شال و چادرش هرانی پُشتا ایر کرتنت و ایسا سوار
بوت. (۸) بازیڼیا وتی شال و چادر راهئے سرا چیرگیجان کرتنت، دگه بازیڼ
مردمیا درچکانی ټال و تاک بُرت و راهئے سرا ایر کرت. (۹) ایسائے پیش رُمب و
پدرُمبین مردم، کوگار کنانا گوښگا اتنت:

“هوشیانا، او داوود بادشاهئے چُک!

مبارک بات هما که په هداوندئے ناما کئیت،

هوشیانا، بُرزیڼ ارشا.”

(۱۰) وهده ایسا اورشلیم رست گُرا شُور و وَلولَه مَچَت. شهرئے مردم جُستا
اتنت که “اے کئے اَنت؟” (۱۱) مَچِئے مردمان پَسئو دات: “اے هما نبی اَنت، ایسا
که جَلیلئے شهر ناسرَهئے نندوکه.”

چه مزین پرستشگاها سئوداگرانی در کنگ

(مَرکاس ۱۱: ۱۵-۱۸؛ لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸)

(۱۲) ایسا مزین پرستشگاهئے پیښگاه شت و اوډا سئوداگر و گراکانی گلینگ
و در کنگا گلایش بوت. زَر بدل کنوکیڼ سَراپانی ټیبلې چپی کرتنت و کیوت بها
کنوکانی کُرسی و تهتگی دئور دانت. (۱۳) گوشتی: “هدائے کتابا نبیسگ بوتگ:»
منی لوگ، دوا و پرستشئے جاگه ببیت،» بله شما دُربازارے کنیتي.

(۱۴) مزنين پرستشگاهه پيشگاهه، بازين كور و لنگ ايسائے كرا آتكت و آييا
 ذراه كرتنت. (۱۵) وهده مزنين ديني پيشوا و شريتئے زانوگران ايسائے مؤجزه و
 اچكايي ديستنت و اے هم ديستش كه پرستشگاهه كسانين چك په كوگار ”
 هوشيانا، او داوود بادشاهه چك“ گوشگا أنت، باز نوش بوتنت و (۱۶) چه
 ايسايا جستش كرت: ”اشكنگا اے اے چك چه گوشگا أنت؟“ گوشتي: ”هؤا!
 اشكنگا آن. شما هچبر نوانتگ كه:

» تئو وتي ستا و سنا چك و شيرمچين نئكانی دپا هم داتگ«

» كه ترا ستا بكننت؟«

(۱۷) گرا ايسايا آيله كرتنت و چه شهرا دن در آتك و بنيت انيائے ميتگا وتي
 شپي روج كرت.

انجیرئے درچكے هُشك بنيگ

(مرکاس ۱۱: ۱۲-۱۴، ۲۰-۲۴)

(۱۸) وهده ايسا سباها ماهله پر ترگ و شهرئے نيما رنوگا ات، شديگ بوت.
 (۱۹) راهئے سرا انجیرئے درچكے ديستي، آيئے نيما شت بله آييد چه تاكا دگه
 هچي نديست. گرا گوشتي: ”دگه برے، هچبر بور و بر مكنائے“ و هما دمانا
 درچك گيمرت و هُشك بوت. (۲۰) اشيئے گندگا مريد هئيران بوتنت. جستش
 كرت: ”چون بوت كه يك اناگت درچك گيمرت؟“ (۲۱) ايسايا پسئو دات: ”شمارا
 راستين گوشان، اگن شمارا باور انت و دلا شك نئياريت، گرا هما دئولا كه من
 گون انجیرئے درچكا كرتگ، شما هم انچش و انگت گيستر كرت كنيت. اگن شما
 اے كوها بگوشيت كه وتا چه ادا چست كن و دريائے تها دنور بدئے، گرا همے
 دئولا بيت. (۲۲) اگن شما باور كنيت، هرچه كه وتي دواياني تها لوئيت، شمارا
 دئيگ بيت.“

ايسائے اهتیار

(مرکاس ۱۱: ۲۷-۳۳؛ لوكا ۱: ۲۰-۸)

٢٣) هما وهدا که ایسا مزین پرستشگاهے پیشگاهاشت و تالیم دئیگا لگت، مزین دینی پیښوا و کئومئے کماش آیئے کړا آتکنت و جُستش کرت: ”تئو گون کجام هک و اهتیارا اے کاران کئے؟ کئیا ترا اے کارانی کنگئے اهتیار داتگ؟“

٢٤) ایسایا پَسئو دات و گوشتی: ”منا هم چه شما جُستے هست، اگن منی جُستے پَسئو بدئییت، گُزا شمارا گوښان که گون کجام هک و اهتیارا اے کاران کنان. ٢٥) شمئے هئیلا، یهیا یا چه کجا پاکشودی دئیگئے اهتیار رستگات، چه آسمانا یا چه انسانئے نیمگا؟“ آیان و تمان و تاشور و سلاه کرت و گوشتش: ”اگن بگوښین چه آسمانا ات، گُزا مارا گوښیت: په چه آیئے سرا ایمانو نیاورت؟“ ٢٦) اگن بگوښین که چه انسانئے نیمگا بوتگ، گُزا مارا چه مردمان ثرسیت چیا که سجھین مردمان مَنَتگ که یهیا نیے. ٢٧) پمیشکا پَسئو دات: ”ما نزانین. ایسایا گوشت: ”گُزا من هم شمارا نگوښان که گون کجام هک و اهتیارا اے کاران کنان.“

دو چکئے مسال

٢٨) ”نون شما چه گوښیت؟ یک مردے هستات، آیئے دو بچ آنت. وتی مسترین بچئے کړا شت و گوشتی: ’او منی چک! مروچی برئو انگوری باگا کار کن. ٢٩) آییا پَسئو دات: ’من رنوان،’ بله رندا پشومان بوت و شت. ٣٠) گُزا دومی بچئے کړا شت و همے دئولا گوشتی. بچا پَسئو دات: ’جی هئو، منی واجه! من رنوان،’ بله نشت. ٣١) چه اے دوینان کجام بچا وتی پتئے هبر زرت؟“ آیان پَسئو دات: ”اؤللیگا.“ ایسایا گون آیان گوشت: ”باور کنیت، سُنگی و مالیاتگیر و بدکارین جنین چه شما پیسر هُداے بادشاهیا رنونت. ٣٢) چیا که یهیا پهریزکاریه راه و رستها شمئے کړا آتک، بله شما آیئے سرا ایمان نیاورت. سُنگی و بدکارین جنینان آیئے سرا ایمان آورت و شما اے چیژ گون وتی چمان دیست، بله انگت شما تئوبه نکرت و آیئے سرا ایمان نیاورت.

گندگین باگیانانی مسال

(مرکاس ۱۲: ۱-۱۲؛ لوکا ۹: ۱۹-۲۰)

٣٣) دِگه یک مسالے گوش داریت: زمینداریا انگوری باگے اڈ کرت و آیئے چپ

و چاگردا پل و پسیلی بست، په انګورانی شیرګۍ ګرګا، گل و کُږې جوړی کړت و
په ښکېلنیا یکه بُرجې هم بستی. رندا باګی په ګنډهکاري و زمان لهتین باګپانۍ
دستا دات و وت سپریا شت. (۳۴) وهدۍ انګورۍ موسم بوت، په وتی بهرۍ
ګرګا، هزمتکاري زمان زورین باګپانۍ کړا راه دانت. (۳۵) باګپانۍ آیۍ هزمتکار
ګپنت، یکه لټ و ګټش کړت، دومی هم جت و ګشت و سۍمی اش سڼګسار
کړت. (۳۶) رندا چه پیسریګینان ګیشتر هزمتکاري راه دات، بله باګپانۍ ګون آیان
هم هۍ ډولا کړت. (۳۷) ګډسرا، وتی چکی راه دات، هیالی کړت بلکین آیۍ
روا بدارنت. (۳۸) بله وهدۍ باګپانۍ آیۍ چک دیست، وت مان وتا ګوشتش:
'باګۍ میراس دار همش انت، بیایټ بګشینی تان اشیۍ ملک و میراسۍ هډابند
وت ببین.' (۳۹) ګرا ګپت و چه باګا ډن برت و ګشتش. (۴۰) نون وهدۍ انګورۍ
باګۍ هډابند کۍت، ګون اۍ باګپانۍ چه کنت؟" (۴۱) آیان پَسو دات: "آ، اۍ
بدکردین باګپانۍ ګار و بیګواه کنت و باګا دګه باګپانۍ دستا دنت که آیۍ بهرا
په وهدۍ دینت." (۴۲) ایسایا چه آیان جُست کړت: "شما هډاۍ پاکین کتابان
نئوانتګ:

« آسنگ که بان بندین استایان » « پسند نکرت و نژرت »

« هما سڼګ، بُنهشت » « بوت. »

« اۍ هډاوندۍ کار انت و »

« مۍ چمان آجب انت. »

(۴۳) "پمیشکا ګون شما ګوشان که هډاۍ بادشاهی، چه شما پچ ګرګ و یک

کئومیا دۍګ بیت که آیۍ بر و سمر کاریت. (۴۴) کسۍ که هۍ سڼګۍ سرا
کپیت، ټکر ټکر بیت و کسۍ که سڼګ آیۍ سرا کپیت، هورت بیت."

(۴۵) وهدۍ مزین دینی پیسوا و پریسیان ایسۍ مسال اشکتنت، سرپد

بوتنت که آ، همایانی بارئوا هبر کنگا ات. (۴۶) لوټش ایسایا دزګیر بکنت، بله چه
مردمان ترستش، چیا که مردمانی چما ایسا پیګمبرۍ ات.

۱) ايسايا پدا گون مردمان په مسال و درور هبر كرت و گوشت: ۲) ”
 آسماني بادشاهي، هما بادشاهه پئما انت كه په وتي چكئے آروسا مهمانيه
 كرتي. ۳) گلامي لوټگين مهماناني رندا راه دانت، بله آياني دلا نلوټ بيانت.
 ۴) گزا آيا دگه لهټين گلام راه دات و هكمي كرت كه گون هما لوټگين مردمان
 بگوشت: ’شامن تئيار كرتگ، كاييگر و پابندي گوسك هلاز كنگ بوتگ انت و هر
 چيز تئيار انت، بيايت آروسه مهمانيا گون بيټ.‘ ۵) بله پرواهش نكرت و
 هرگس وتي كارئ نيمگا شت، يگه دگارانې نيمگا و يگه ديم په وتي سئوداگريا.
 ۶) آدگران آيئه گلام گيت و سبك و بے ازت كرت و كشتنت. ۷) بادشاه سك
 زهر گيت و په هوټيگاني جنگ و آياني شهرئ سوچگا سپاهيگي راه دانت. ۸)
 گزا گون وتي گلامان گوشتي: ’آروسه مهماني تئيار انت، بله هما كه لوټگ
 بوتگ انت، آيگه لاهك نه انت. ۹) پميشكا برئويت چارراهاني سرا هرگسا كه
 گنديت، آيان مني مهمانيا بياريت.‘ ۱۰) بادشاهه گلام شتنت و شر و گندگ،
 هرگسش كه ديست، سجهينش يكجاه كرت و اورتننت و آروسه تالار چه مهمانا
 پربوت.

۱۱) نون وهده بادشاه مهماناني چارگا آتك، يك انچين مرده ديستي كه
 سوري گدي گورا نه ات. ۱۲) بادشاها چه آيا جست كرت: ’همبل! بے سوري
 پوشاكا، تئو چون توكا پترتگه؟‘ بله آيا هچ پسو دات نكرت. ۱۳) گزا بادشاها
 گون وتي هزمتكاران گوشت: ’اشيئه دست و پادان بنديت و دنا تهاريا دئور
 بدئيټ.‘ اودا گريوننت و دنتان په دنتان درشت. ۱۴) چيا كه لوټگين باز انت،
 بله گچين كرتگين كم.“

ماليائنه بارئوا

(مرکاس ۱۲: ۱۳-۱۷؛ لوكا ۲۰: ۲۰-۲۶)

١٥) همې وهدا پريسي شتنت و انچين پندل و رپكې كرتش كه ايسايا چون

چه آبيئې جندئې هبران مان بگيشيننت و داما دنور بدئينت. ١٦) نون لهتين شاگردش گون هيروديانى همراھيا آبيئې كرا رنوان دات تان بگوشنت: ”او استاد! ما زانين كه تنو تچك و راستين مردمې ائې و هدايې راھا په راستيا سوچ دئيې و هچكسيئې نيټمگا نگرئې، چيا كه سجهينان په يك چميا چارئې. ١٧) مارا بگوش،

تثي هئالا رومئې بادشاه كئيسرا سُنګ و ماليات دئيگ رنوا انت يا نه؟“ ١٨) ايسايا آيانى گندگين پگر زانت و گوشتي: ”او دوپوستين شتلكاران! چيا منا چكاسگا ايت؟ ١٩) چه هما زران كه په ماليات دئينت، يگې منا پيش بداريت.“ آيان يك دينارې پيش كرت. ٢٠) ايسايا چه آيان جست كرت: ”اشيئې سرا كئي نام و نكش پر انت؟“ ٢١) گوشتش: ”كئيسرئې.“ نون ايسايا دراينت: ”گرا كئيسرئيگا كئيسرا بدئييت و هدايگا هدايا بدئييت.“ ٢٢) اې هبراني اشكنگا آ هئيران بوتنت و ايساش اشت و شتنت.

آهريت و سانگ و سور

(مرکاس ١٢: ١٨-٢٧؛ لوكا ٢٠: ٢٧-٤٠)

٢٣) رندا، لهتين سدوكي كه آهرتئې نمؤك انت، ايسائې كرا اتك و جستش كرت: ”او استاد! موسايا گوشتگ: ”اگن كسې بې پشيدا بمریت، بايد انت آبيئې برات گون آبيئې جنوزاما سور بكت، تان په وتي براتا رند و راهې بليت.“ ٢٤) مئې نيټمگا هيت برات هستات. اولي براتا سور كرت، بې چكا مړت و وتي جني په آدگه براتا اشت. ٢٥) پدا گون دومي و سئيمي تان هپتميا انچش بوت. ٢٦) گډسرا، آجنين هم مړت. ٢٧) نون تنو بگوش، آهرتئې روچا اې جنين چه هپتين براتان كجام براتئيگ بيت؟ چيا كه سجهين براتان باريگ باريگا گون آبيا سور كرتگات.“

٢٨) ايسايا پسو دات: ”شما رد وارتگ، چيا كه نه چه پاكين كتابان چيزې سركچ وريت و نه هدايې واك و زورا سرپد بيت. ٢٩) آهرتا، نه كسې سور كنت و

نه سور دئېگ بیت، آسمانی پریشتگانی دټولا بنت. (۳۱) مُردگانی پدا زندگ بئېگ و جاہ جنځئے بارئوا، زانا شما هما هبر نئوانتگ که هُدايا شمارا گوشتگات: (۳۲) » من آن، ابراهیمئے هُدا، اِساکئے هُدا و آکوبئے هُدا؟ بزآن آ، مُردگانی هُدا نه انت، زندگینانی هُدا انت. « (۳۳) مردم چه ایسائے اے هبرانی اِشکنگا هئیران و هَبگه بوتنت.

مسترین هکم

(مَرکاس ۱۲: ۲۸-۳۴؛ لوکا ۱۰: ۲۵-۲۸)

(۳۴) وهده پریسی سهېگ بوتنت که ایسایا چوَن گوَن وتی پَسَّوَا سَدوکیانی دپ بستگ، گُزا هوَر بوت و آتکنت. (۳۵) چه آیان یگیا، که شَریتئے کازیے ات، په ایسائے چکاَسگا چه آییَا جُست کرت: (۳۶) » او استاد! شَریتئے مسترین هکم کجام انت؟ « (۳۷) ایسایا پَسَّوَا دات:

» وتی هُداوندین هُدايا په دل، گوَن سَجَّهین جان و ساہ و گوَن سَجَّهین پَهم و پِگرا دوَست بدار. « (۳۸) چه سَجَّهینان مسترین و ائولی هکم همیش انت. (۳۹) دومى هکم هم، همیشئے دټولا انت: » گوَن وتی همساہگا وتی جندئے پیما مهر بکن. « (۴۰) همه دوین هکم، موسائے شَریت و سَجَّهین نبیانی پرمانانی بُنیاد انت.

ایسا کئی چک انت؟

(مَرکاس ۱۲: ۳۵-۳۷؛ لوکا ۲۰: ۴۱-۴۴)

(۴۱) همه وهدا که پریسی یکجاہ مچ آنت، ایسایا چه آیان جُست کرت: (۴۲) » مَسِيهْ بارئوا شما چه گوشتیت؟ آ کئی چک انت؟ « آیان پَسَّوَا دات: » داوود بادشاهئے چک انت. « (۴۳) نون گوشتی: » گُزا چیا داوود چه پاکین روئے شَبین و اِلهاما، آییَا وتی هُداوند زانت، وهده گوشتیت:

(۴۴) » هُداوندا گوَن منی هُداوندا « » گوشت: «

«مَنی راسْتین نېمگا بنند»

«تان هما وهدا که تئی دژمنان تئی پادانی چیرا دئور بدئیان.»

٤٥ نون اگن داوود، مَسِيها وتی هُداوند گَوْشیت، گُزا مَسِيه چوَن آیئے چُک
٤٦ بوت کنت؟“ هچگسا آیئے هبرانی پَسُو دات نکرت و چه آ رُوچا و رند،
کَسِیا هم چه آییا جُست کنگئے دل و جُريت نِیست ات.

ایسا، پَریسی و شَرِیتْے زانوگران پاشک کنت

(مرکاس ١٢: ٣٨-٤٠؛ لوقا ١١: ٣٧-٥٢؛ ٢٠: ٤٥-٤٧)

١ آ وهدا ایسا گون مچئے مردمان و وتی مریدان هبر کرت و گوشت:
٢ ”شَرِیتْے زانوگر و پَریسی، موسائے جاها نِشتگ انت. ٣ پمیشکا هرچه که
شمارا تالیم دئینت، آیانی هبران بَمَئیت و آ هبرانی رَندگیریا بکنیت، بله آیانی
دئولا مبیّت، پرچا که هرچه آ تالیم دئینت، وت آ دئولا نکنت. ٤ انچین گرائین
بار بندنت و مردمانی کوپگا لَدَنَت که چست کنگ نبت، بله وت په آیانی چست
کنگا لَنک و مَوردانگے هم نَسُریننت. ٥ آ هرچه که کنت، په مردمانی پیش
دارگا کنت و بَس. وتی تاییتان مَزَن کنت و کباهئے لَمبان دُراجکَش. ٦
مهمانیان، ائولی ردئے نندگش دُوست انت و کَنیسهانی شرتَرین جاها گچین
کنت. ٧ بازارانی تَر و گردئے وهدا لوئنت که مردم آیان و شاتک و دَرهبات
بگوشنت و ’رَبی‘ تئوار بکننت. ٨ بله مئیلِیت مردم شمارا ’استاد‘ بگوشنت،
چیا که شمارا تهنایک استادے هست و سَجْهین یکدومیئے برات ایت. ٩ شما
اے دنیا یا هچگسا ’پت‘ تئوار مکنیت چیا که شمارا یک پتے هست، هما که آسمانا
انت. ١٠ شمارا هچگس ’تالیم دئیوک‘ مگوشیت، چیا که شمارا یک تالیم
دئیوکے هست و آ مَسِيه انت. ١١ آ که شمئے نیاما چه سَجْهینان مستر انت، هما آ
دگرانی هزمتکار بییت. ١٢ چیا که هرگس وتا مَزَن زانت و لیکیت، گمشرپ بیت
و هرگس وتا جَهل و اِیردست مَئیت، و شنام و شریدار بیت.

١٣ بله بژن و آپسوز په شما، او شَرِیتْے زانوگران و پَریسیان! او دوپوستین

شَتْلَكَارَان! شَما مَرْدَمَانی دِیْما آسْمَانی بادشاهیئے دروازگا بِنْدَ کُنِیت، نَه وِت
 پُتْرِیت و نَه دِگَرانَ کَلِیت. (۱۴) بله بَژن و اِپسُوز پِه شَما، او شَرِیتئے زانوْگَران و
 پَرِیسیان! او دِوِپُوسْتِین شَتْلَكَارَان! شَما جَنُوزامانی لُوگان گُون مالواریا برِیت و
 پِه پِیش دارگا، وتی دُوا و سَنایان دُراجکَش کُنِیت، شَمارا سَکْتَرِین سِزا و پَدْمُز
 رَسیت. (۱۵) بَژن و اِپسُوز پِه شَما، او شَرِیتئے زانوْگَران و پَرِیسیان! او دِوِپُوسْتِین
 شَتْلَكَارَان! شَما پِه یِک مَرْدَمِیئے یَهُودی کَنگا، هَشکی و دِریایان سات و سِپَر کُنِیت،
 بله وهدے گَسے شَمئے هَمباوَر بیت، گُزا آییا چِه وتی جندا دو سِری بدتر و
 دُوزَهئے چُک کُنِیت.

(۱۶) او کُورِین رَهشُونان! بَژن و اِپسُوز پِه شَما که مَرْدَمَان سُوْج دِیِیت: 'اگن
 گَسے مَزِین پَرستشگاهئے سُوگندا بوارت پرواه نیست، بله اگن یِگے
 پَرستشگاهئے تَلاه و تَنگِوانی سُوگندا بوارت، گُزا باید اِنْت وتی سُوگندا پوره
 بَکنت.' (۱۷) او گَمزانَتِین کُوران! کجام چِیزئے دَرَجَت بُرْزتر اِنْت، تَنگِو و تَلاهانِی
 یا پَرستشگاهئے؟ تَلاه و تَنگِو، پَمِیشکا پاک و پَلگار اِنْت که پَرستشگاهئا اِیر اِنْت.
 (۱۸) شَما چُش هَم گُوشِیت که 'اگن گَسے کُربانجَاهئے سُوگندا بوارت هِچ پرواه
 نیست، بله اگن گَسے کُربانجَاهئے کُربانیگئے سُوگندا بوارت، گُزا باید اِنْت وتی
 سُوگندا پوره بَکنت.' (۱۹) او کُورِین مَرْدَمَان! کجام چِیزئے دَرَجَت بُرْزتر اِنْت،
 کُربانیگئے یا کُربانجَاهئے؟ کُربانیگ پَمِیشکا پاک و پَلگار زانگ بیت که کُربانجَاهئا
 کُربانیگ کَنگ بیت. (۲۰) پَمِیشکا گَسے که کُربانجَاهئے سُوگندا وارت، بزان
 کُربانجَاه و کُربانیگ کَرْتِگِین سَجْهَین چِیزانی سُوگندا وارت. (۲۱) هَرگَس که
 مَزِین پَرستشگاهئے سُوگندا وارت، بزان پَرستشگاه و آیِیئے جَهْمَنْدئے سُوگندا
 وارت. (۲۲) هَرگَس که آسْمَانئے سُوگندا وارت، هُدائے تَهْت و آتَهْت نندوْکئے
 سُوگندا وارت.

(۲۳) بَژن و اِپسُوز پِه شَما، او شَرِیتئے زانوْگَران و پَرِیسیان! او دِوِپُوسْتِین
 شَتْلَكَارَان! شَما پورچینک، گواتگ و زِیرگئے دَهْیْکا کَشِیت و هُدائے ناما دِیِیت بله
 چِه شَرِیتئے دِگه مَسْتَرِین هُکْمَان بزان دادرسی و اِنسَپ، رَهْمَدلی و وِپاداریا
 بیهْئِیال و بیْثرانگ بوْتِگِیت. دُریگتا، شَما اے کار بَکَرْتِیننْت و آ هَم یله مَداتِیننْت.
 (۲۴) او کُورِین رَهشُونان! شَما پَشْگا کَمْکا گِیچِیت و دَر کُنِیت، بله اَشْترا اِیر برِیت.
 (۲۵) بَژن و اِپسُوز پِه شَما، او شَرِیتئے زانوْگَران و پَرِیسیان! او دِوِپُوسْتِین

شَتَلکاران! شما وتی پیاله و درپانی دئی نیمگا ساپ و سَلَه کنیت بله آیانی تَل و تَوک سِل انت. شمئ دِل و درون هم چه لالچ و تَمَاه و بېپهریزیا پُر و سِل انت. (۲۶) او کورین پریسی! پیسرا وتی پیالهئ تَوکا سپا کن، دئی نیمگا آ وت پاک و سَلَه بیت.

(۲۷) بژن و آپسوز په شما، او شَریتئ زانوگران و پریسیان! او دوپوستین شَتَلکاران! شما اسپیتین گچ جتگین کبرانی پیما ایت که سرزاهرا دئولدار انت، بله تَوکا، چه مُردگانی هَد و هر پیمین گند و گسزا پُر انت. (۲۸) همے دئولا شما هم سرزاهرا مردمانی چما تچک و پهریزکارین مردم ایت بله شمئ دِل چه شَتَلکاری و ناشریا سرریچ انت.

(۲۹) بژن و آپسوز په شما، او شَریتئ زانوگران و پریسیان! او دوپوستین شَتَلکاران! شما نبیانی کبرانی سرا گمب و اَدیره بندیت و پهریزکارانی کبران سمبهنیت و دئولدار کنیت. (۳۰) چش هم گوشت که ’اگن ما وتی پت و پیرکانی وهد و باریگا بوتینین، گزا پیگمبرانی کُشت و کوشا گون آیان همراه نبوتگ آتین. (۳۱) اے دئولا وتی بارئوا شاهدی دئییت و مَنیت همایانی نسل و اوبادگ ایت که پیگمبرش کُشتگ انت. (۳۲) بله هما کار که شمئ پت و پیرکان بُنگیچ کرتگ، شما آیان سَرجم بکنیت. (۳۳) او ماران، او سیه مارزادگان! شما چون چه دوزهئ سزایا رکت کنیت؟

(۳۴) من، پیگمبر و زانتکار و شَریتئ زانوگر شمئ کرا راه دئیان، شما چه آیان لهتینا کُشیت و سَلیب کُشیت، دگه لهتینا وتی کنیسهان هیزران جنیت و شهر په شهر تاجینیت. (۳۵) گزا چه هابیلا بگر تان برکیائے چک زگریایا، که شما مزنین پرستگاه و کربانجاهئ نیاما کُشت، اے سجهین پهریزکارانی هون که جهانای ریچگ بوتگ، شمئ گردنا بیت. (۳۶) شمارا راستین گوشان، اے سجهینانی کوشئ سزا همے زمانگئ مردمان رسیت.

په اورشلیما ایسائے گم و اندوه

(لوقا ۱۳: ۳۴-۳۵)

٣٧ اورشليم، او اورشليم! تنو پئىگمبران كُشئ و هُدا ئه راه داتگپنان سِنگسار كُئئ. باز رندا من لوئنگ تئى چُكان وتى كِرا مُچ و يَكجاه بكنان، اَنچش كه نكپنكپن مَرگه چورگ و چپُكان وتى بال و بانزلاى چپرا مُچ كنت، بله شما نلوئت. ٣٨ نون شمئ لوگ وئيران، شمئ وتى دستا يله دئىگ بيت. ٣٩ شمارا گوشان، دگه برئ منا نكنديت تان آ وهدا كه وتى زبانا بگوشيت: 'مبارك بات هما كه په هُداوندئ ناما كئيت.'

مزپن پرستشگاهئ وئيرانى

(مركاس ١٣: ١-٢؛ لوكا ٢١: ٥-٦)

١ ايسا چه مزپن پرستشگاها در آيگا ات كه مرید آتكت تان آيئ دلوگوش و چمشانكا په پرستشگاهئ جاگه و ماڙيانى ندارگا بترينت. ٢ ايسايا گون آيان گوشت: 'اے سَجْهپنان گندا ايت؟ شمارا راستپن گوشان، يک سِنگه هم دومى سِنگئ سرا نمائيت، سَجْهپنان پروشت و کروجت.'

گدى زمانگئ نشانى

(مركاس ١٣: ٣-١٣؛ لوكا ٢١: ٧-١٩)

٣ هما وهدا كه ايسا زئيتونئ كوئئ سرا نشتگ ات، آيئ مرید په هلوَت و اهوئ آتكت و جُسش كرت: 'بگوش بارپن، اے پُشت و پروش كدپن بيت و تئى بادشاهيئ آيگ و دنيائ هلاسيئ نشانى، چه انت؟' ٤ ايسايا پسو دانت: 'هُزار بيت كسئ شمارا گمراه مكنت. ٥ چيا كه بازيئ منى ناما كئيت و گوشيت: 'من هما مسيه آن' و بازيپنا گمراه كنت. ٦ جنگانى كوگارا اشكپيت و آيانى هال و هبر شمئ گوشان كپيت بله مئرسيت و پريشان مبيت. اَلَم اے دئولا بيت، بله انگت هلاسيئ وهد نئياتكگ و په سر نرستگ. ٧ يک كنومئ دگه كنومپئ سرا و يک هكومئ دگه هكومپئ سرا ياد كئيت. بازيپن مُلك و جاگهان كهت كپيت و زمين چنَد بيت. ٨ بله اے سَجْهپن، تهنا زَنك و زايگئ دردانى بندات انت.'

٩ آ وهدا شمارا گړنت و سګی و سورپانی آماچ کننت و ګشت هم و دنیائے
 سځهین کئوم، منی نامئ سئوبا چه شما ئپرث کننت. ١٠ گڙا بازیڼے پُشتا کنزیت
 و چه راها ئگلیت، یګے دومیا دروهیت و گست و کینگ کننت. ١١ بازیڼ دروګین
 پیګمبر جاه جننت و بازیڼیا گمراه کننت. ١٢ چه گمراهی و ناشریا، بازیڼ
 مردمانی نیاما مهر و دوستی کم بیت. ١٣ بله هما که تان آهرا سګیان سګیت، آ
 رګیت. ١٤ هُداے بادشاهیئے مستاګئے جار، سځهین دنیایا جنګ بیت، تان په
 سځهین کئومان شاهدیے ببیت، گڙا دنیائے هلاسۍ سر رسیت.

ئرسناکین وهد و جاور

(مرکاس ١٣: ١٤-٢٣؛ لوکا ٢١: ٢٠-٢٤)

١٥ وهدے شما آ پلپیت و بیران کنوکین بڙناکا، گندیټ، هما که دانیال نبیا
 آییئے بارئوا هبر کرتګ که آ پاکین جاګها اوشتاتګ، “وانوک بزانت و شر سړپد
 ببیت، ١٦ ”هما که یهودیها انت دیم په کوهان بتچنت. ١٧ هما که بان و
 بادگیرئے سرا انت، وتی ارد و پتینکانی زورګا جهلا ایر مکپیت و لوګا مرئوت و
 ١٨ هما مردم که دګارانی سرا کشت و کشارا انت، وتی کباهئے زورګا پر متریت.
 ١٩ آ روچان، آپسوز په لاپړ و چک ماتین جنینان. ٢٠ دوا بکنیت که شمئے
 تچګ و در رئوګ، زمستان یا شبتئے روچا مپیت. ٢١ چیا که هما روچان، انچین
 گرانین سګی و سورپے کپیت که آییئے مسال چه جهانئے جوږ بئیګا تان اے وهدا
 نیاتګ و هچبر هم نیئیت. ٢٢ اګن آ سګیانی روچ کمتر کنگ مپوتیننت، هچ
 مردمے نرګتګ ات، بله په گچین کرتګینانی هاترا، آ روچ کمتر کنگ بنت.

٢٣ آ وهدا، اګن گسے شمارا بګوشیت: ‘بچار، مسیه ادا انت، یا بچار، اودا
 انت،‘ باور مکنیت. ٢٤ چیا که دروګین مسیه و دروګین نبی جاه جننت و مزین
 نشانی و اچګایی پیش دارنت. وتی سځهین زورا جننت که گچین کرتګینان هم
 گمراه بکننت. ٢٥ من چه اے جاورانی بئیګا پیسر شمارا هال داتګ. ٢٦ گڙا،
 اګن وهدے مردم شمارا بګوشنت: ‘بچاریت، گیابانا انت،‘ اودا مرئویت، یا که

بگوشنت: 'لوگے تها انت،' باور مکنیت. (۲۷) چیا که انسانے چک انچین گروکیئے
پیما کئیت که چه رودراتکا بگر تان روئندا شهَم دنت و گندگ بیت. (۲۸) هر جاہ
که مُرتگین سهداریئے جون بیت، اودا گیتو و دوندوارین مرگ مچ بنت.

ایسائے پر ترگ

(مرکاس ۱۳: ۲۴-۳۱؛ لوقا ۲۱: ۲۵-۳۳)

(۲۹) آ روچانی سکی و سوریان و رند، یک اناگت روچ تهار بیت، ماه ندرپشیت
و ماهکانی نبیت، استار هم چه آسمانا کپنت و آسمانی زور و واک، لرزینگ بنت.
(۳۰) آ وهدا، انسانے چکے نشانی آسمانا پدَر بیت و دنیائے سجھین کئوم گندنت
که انسانے چک، گون مزین واک و توان و شان و شوکتے جمبرانی سرا کئیت و
پدَر بیت، نون گریونت و مۆتک کارنت. (۳۱) گون کرناے بُرزین تئوارا وتی
پریشتگان راه دنت که آیئے گچین کرتگین مردمان، چه دنیائے چارین کُندان،
بزان چه زمینے هند و دمگان تان آسمانے گدی مرز و سیمسران، مچ و یکجاہ
بکننت.

(۳۲) نون چه انجیرئے درچکا درس و سبک بگریت، انچش که آیئے ٹال نرم
بنت و تاک ترگنت، گزا زانیت که گرماگے موسم نَرِیک انت. (۳۳) همه دئولا،
وهده اے سجھین چیزان گندیت، وٹ زانیت که منی آیگے وهد نَرِیک انت و
دروازگے دپا رستگان. (۳۴) شمارا راستین گوشان، تان اے سجھین جاور
مئیاینت اے نسل و پدريچ هلاس نبیت. (۳۵) زمین و آسمان گار بنت، بله منی
هبر هچبر گار و زیان بنت.

هزار و آگه بییت

(مرکاس ۱۳: ۳۲-۳۷؛ لوقا ۴۲: ۱۲-۴۶؛ ۲۶: ۱۷-۳۰، ۳۴-۳۶)

(۳۶) هچکس زاننت که آ روچ و آساهت کدین رَسیت، نه آسمانے پریشتگ
زاننت و نه چک، تهنا پت زاننت و بس. (۳۷) هما دئولا که نوهے باریگا بوتگ،
انسانے چکے آیگے روچ هم انچش بیت. (۳۸) چیا که چه هار و توپانا پیسر،

تان هما روچا که نوه بوجیگا سوار بوت، مردمان وارتگ و نوشتگ و سانگ و سور کرتگ. (۳۹) آ هچ سهیگ نه انتن تان هار و توپان آتک و سجهین مردمی گار و هارمل کرتنت. انسانے چکے آیکے وهدا هم همه دئولا بیت. (۴۰) آ وهدا، دو مردم کشارانی سرا کارا بیت، یکه برگ بیت و دومی همودا پشت گیجگ بیت. (۴۱) دو جنین جنترے سرا دانے درشگا بیت، یکه برگ بیت و دومی همودا پشت گیجگ بیت. (۴۲) شما نزانیت که شمے هداوند کجام روچا کئیت. پمیشکا سار و هزار بیت. (۴۳) شما سر زانیت، اگن لوگے هداوند بزانتین که دز شپے کجام وهد و پاسا کئیت، گزا اکه بوتگات و دزی وتی لوگا په دزیا نه اشتگات. (۴۴) همه پیما تیار بیت، چیا که انسانے چک انچین وهدیا کئیت که شما آییے انتظار و دارا نبیت.

(۴۵) کئے انت هما وپادار و شیوارین هزمتکار که هداوند آیا وتی اے دکه سجهین هزمتکارانی مستر بکنت تان آیان په وهد ورد و وراک بدنت. (۴۶) بهتاور انت هما هزمتکار که وهدے هداوند کئیت، آیا هما کارانی سرا گندیت. (۴۷) شمارا راستین گوشان، هداوند هما هزمتکارا وتی سجهین مال و هستیے کارمستر کنت. (۴۸) بله اگن هزمتکار گندگ و ردکارے بییت و وتی دلا بگوشت که 'هداوند آیگا دیر کنت' و (۴۹) پمیشکا وتی همکارانی لٹ و کٹ کنگا بنگیچ بکنت و گون شرابیان ورد و نوشا بییت، (۵۰) آییے هداوند انچین روچ و ساهتیا کئیت و رسیت که آنزانت و ودارا نه انت. (۵۱) گزا هداوند آیا تکر تکر کنت و شتلکارانی نیاما دئور دنت. اودا گریونت و دنتان په دنتان درشت.

ده نشتگین جنین چکے مسال

(۱) آ وهدا آسمانی بادشاهی، هما دهین نشتگین جنین چکانی پیما بیت که وتی چراگش زرتنت و سالونکے پیشوازی در کپنتنت. (۲) چه آیان پنچ نادان آتنت و پنچ دانا. (۳) نادانین جنگان وتی چراگ زرتنت بله گون وت ئیلش نبرت گون. (۴) دانانین جنگان چراگان و ابید، ئیلدانانی تھا هم گون وت ئیل برت گون.

(۵) سالونکا آيگا دیر کړت، پمیشکا آ سجهین کوچندان و اب کپنتت. (۶) شپنیم
 کوگار مچت که 'هئیا بیایت، سالونک پیداک انت و وشاتکی کنیت. (۷) گزا آ
 سجهین آگه بوتنت و وتی چراگانی شر کنگا لگنتت. (۸) نادانین جنگان گون
 دانانین جنگان گوشت: 'چه وتی ئیلان گمکه مارا هم بدئییت، چیا که مئی چراگ
 مرمراک انت. (۹) دانانین جنگان پسو دات: 'نه، بلکین په ماشما سجهینان بس
 مبنت، شما برئویت چه دگانان ئیل بزوریت. (۱۰) بله وهدے آ ئیلے گرگا
 شتگانت، سالونک آتک و رست. هما جنگ که تیار و جازیک انت، سالونکے
 همراهیا سورے مهمانیا شتنت و مهمانجاهے دروازگ بند بوت. (۱۱) رندا اے دگه
 جنگ هم آتکنت و گوشتش: 'واجه، او واجه! دروازگا په ما پچ کن. (۱۲) بله
 سالونکا پسو ترینت: 'شمارا راستین گوشان که من شمارا نزانان.
 (۱۳) پمیشکا هوش و سار بییت چیا که شما آ روچ و ساهتا هچ نزانیت.

بادشاه و هزمتکارانی مسال

(لوکا ۱۹: ۱۱-۲۷)

(۱۴) همه دئولا هدائے بادشاهی، مردیئے پیما انت که سات و سپریا شت.
 هزمتکاری لوئنت و وتی مال و مدی ای همایانی دستا دات. (۱۵) هر هزمتکاری،
 آییئے بود و توانے کساسا زر دات، یگه پنج تالانت، دومی دو تالانت و سئیمی
 یک تالانتے داتی و وتی سپرا شت. (۱۶) آ هزمتکار که آیا پنج تالانت رستگات،
 هما دمانا سئوداگریا شت و پنج تالانتی نپ رست. (۱۷) همه پیما، آ دومی که دو
 تالانتی رستگات، دگه دو تالانتی نپ رست. (۱۸) بله هماییا، که یک تالانتے
 رستگاتی، واجهے زری زرت و یک جاگه زمینا کل کړت و چیری دات.

(۱۹) بازیڼ وهدیا رند، اے هزمتکارانی هدابند پر ترت و آتک و چه آیان
 حسابی لوئت. (۲۰) هماییا که پنج تالانت رستگات، دگه پنج گیشین تالانتی
 آورت و گوشتی: 'او واجه! تئو منا پنج تالانت داتگات، اے پنچین گیشین انت
 که من کتگ انت. (۲۱) هدابندا گوشت: 'شاباش، او وپادار و شرین گلام! تئو

گوڼ کمښن بڼملا تچک و راست بوتگۍ، نون من ترا گيشتريڼ کاراني زمه و دُبها دښان، بيا مني شادکاميانې شريکدار بۍ. (۲۲) هما که دو تالانتی رستگات هم آتک و گوشتي: 'او واجه! تئو منا دو تالانت داتگات، اِش انت دو دگه که چه آ دويښان من گتگانت. (۲۳) آيۍ هدا بندا گوشت: 'شاباش، او وپادار و شريڼ گلام! تئو هم گوڼ کمکا تچک و راست بوتگۍ، ترا هم گيشتريڼ کاراني دُبها دښان، بيا مني شادکاميانې شريکدار بۍ.

(۲۴) نون هما هزمتکار آتک که آيا يک تالانتی رستگات، گوشتي: 'او واجه! من زانتگ که تئو ټرنديڼ مردے اۍ، نکشتگيڼ رنۍ و چه همودا مچ کنۍ و برۍ که ټهمي دانگۍ نچندتگت. (۲۵) پميشکا چه ترسا من تني داتگيڼ تالانت زمينا کل کرت، اِش انت تني زر. (۲۶) آيۍ هدا بندا پسو دات: 'او نابود و بيکارين گلام! وهده تئو زانت من نکشتگيڼ رنان و اودا که ټهمي دانگۍ نچندتگن، مچ کنان و بران، (۲۷) گزا بايد انت تئو مني داتگيڼ زر بياجي و باپاريۍ کرا اير بکرتيننت تانکه چه وتي سپرۍ پر ترگا رند، من وتي زر گوڼ بياجان بگپتيننت. (۲۸) پميشکا تالانتا چه اِشيا پچ گريټ و همايا بدئيټ که آيۍ کرا ده تالانت انت. (۲۹) چيا که هرگسا چيزۍ هست، آيا گيشتريڼ ديگ بيت تان سرريچ بيت، بله هرگسا که نيست، هرچه که هستي هم پچ گرگ بيت. (۳۰) اۍ نابوديڼ گلاما دُنا تهاريا دنور بدئيټ. اودا گريونت و دنتان په دنتان درُشت.

انسائے چکۍ دادرسي

(۳۱) وهده انسائے چک گوڼ وتي مزنيڼ شان و مزاها پريشتگاني همراهيا کښت، گزا وتي پرسوکتين تهنۍ سرا ننديت. (۳۲) آ وهدا سجھين کئوماني مردم آرگ و آيۍ ديما مچ کنگ بنت و آ، آيان انچش گيشينيت و دو بهر کنت که شپانک وتي بزان چه ميشان جتا کنت. (۳۳) ميشان وتي راستين نيما کنت و بزان چپين نيما.

(۳۴) گزا بادشاه گوڼ آيان که راستين نيما کنت، گوشتي: 'او بهتاوران که شمارا چه مني پتا برکت رستگ! بيايت، اۍ بادشاهيا وتي ميراس کښت، که چه

دنيائے بُنگيځا په شما تيار کنگ بوتگ. (۳۵) چيا که وهدے من شديگ اتان، شما
 منا ورگ دات. تُتيگ اتان، منا آپو دات. دريدر اتان، منا وتی لوگا جاگه او دات. (۳۶)
 جاندر اتان، منا پوښاکو دات. نادره اتان، منی هالپرسی او کرت. بنديگ اتان،
 منی گندگا اتکيت. (۳۷) گزا هما پهريزکاريں مردم چه بادشاهه جُست کنت: 'او
 واجه! ما کدی ترا شديگ ديستگ و ورگ داتگ، تُتيگ ديستگ و آپ داتگ. (۳۸) ما
 کدی ترا دريدر ديستگ و وتی لوگان جاگه داتگ، کدی ترا جاندر ديستگ و
 پوښاک گورا داتگ، (۳۹) کدی ترا نادره يا بنديگ ديستگ و تئی گندگا اتکيځين؟'
 (۴۰) بادشاهه پَسَو دنت: 'باور کنيت، وهدے شما گون منی يک گستر گسترين
 براتيا اے پنيمين کار کرتگ، گزا اَلَم بزان گون منو هم کرتگ.'

(۴۱) رندا گون همایان که چيځين نيماگ انت، گوشيت: 'او شومان! چه منی ديما
 دور بيت و هما جمبورين آسے نيماگ برئويت که هچبر نمریت و په شئيتان و
 آييے همراهان اَد کنگ بوتگ. (۴۲) چيا که وهدے من شديگ اتان شما منا ورگ
 ندات، تُتيگ اتان آپو دات. (۴۳) دريدر اتان لوگا نبرت، جاندر اتان پوښاک گورا
 ندات، نادره يا بنديگ اتان و منو هالپرسی نکرت. (۴۴) گزا آهم جُست کنت:
 'او واجه! ما کدی ترا شديگ، تُتيگ، دريدر، جاندر، نادره يا بنديگ ديستگ و
 تئی هزمت نکرتگ؟' (۴۵) گزا بادشاهه آيان اے دُولا پَسَو دنت: 'باور کنيت،
 وهدے شما گون منی هچ گسترينيا اے دُولين کار نکرتگ، گزا اَلَم بزان گون منو
 هم نکرتگ. (۴۶) پميشکا اے مردم ديم په ابدماين سزايه رئونت، بله پهريزکاريں
 مردمان نيمرائين زند رَسيت.'

ايسائے کشگے پندل و سازش

(مرکاس ۱: ۱۴-۲؛ لوقا ۱: ۲۲-۲؛ يوهنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

(۱) وهدے ايسايا اے هبر هلاس کرتنت، گون وتی مريدان گوشتي: (۲)
 "شما وُس زانيت که دو روچا رند سرگوزے اييد بيت و انسانے چک په سليب
 کشگا گراينگ بيت." (۳) همه وهدا، مزين دينی پيشوا و کئومے کماشان،
 مسترين دينی پيشوا کنياپائے ماريا ديوان کرت و (۴) اے پندل جوړينت که

ايسايا په يک ريک و هنرے بگرايښت و بکوشاريښت. (۵) بله گوشتش: ”ايبیدئے روچان نه، چش مبيت که مردم آشوپ بکننت.“

جنينے ايسايا اتر مُشيت

(مرکاس ۱۴: ۳-۹؛ يوهنا ۱۲: ۱-۸)

(۶) وهدے ايسا بئيت انيايا هما شمونئے لوگا ات که چه جُزامئے نادرهيا ذراه بوتگات، (۷) يک جنينے گون سنگ مرمريښ اتردانيا که گران بهايښ اتری مان ات ايسائے گورا آتک. ايسا پرزونگئے سرا نشتگات و همودا ايسائے سری اتر پر مُشت. (۸) گون اے کارئے گندگا، ايسائے مريد دلا نؤش بوتنت که ”چيا اے اتر زئوال کنگ بوت؟“ (۹) اگن اے بها کنگ بوتين، مزين زرے رستگات و گريب و نيزگاران دئيگ بوتگات. (۱۰) ايسايا مريداني اے نؤشی سرکچ وارت، پميشکا گوشتي: ”چيا شما اے جنينا رنجينگا ايت؟ اشيا گون من نيکيے کرتگ. (۱۱) گريب و نيزگار مدام شمئے کرا هست، بله من هروهد گون شما گون نه آن. (۱۲) اے جنين پيش کپتگ و په مني کبر کنگئے تياريان، منا اتری پر مُشتگ. (۱۳) شمارا راستين گوشان، سجهين دنيايا، هر کُندے که مني وشين مستاک جار جنگ بيت، اے جنين و اشيئے کار هم يات کنگ بيت.“

يهودا وهد و موهيئے شوهازا انت

(مرکاس ۱۴: ۱۰-۱۱؛ لوقا ۲۲: ۳-۶)

(۱۴) رندا چه دوازدهين مريدان يگے، که نامي يهودا اسکريوتي ات، مزين ديني پيشوايانی کرا شت و (۱۵) گوشتي: ”اگن من ايسايا شمئے دستا بدتيان، شما منا چه دئييت؟“ آيان سي نگرهين کُرش حساب کرت و آبيئے دستا دات. (۱۶) چه هما وهدا و رند، يهودا په ايسائے آيانی دستا دئيگا گوم و گيگين وهد و موهيئے شوهازا ات.

سرگوزئے ايبیدئے تياري

۱۷) بیهمیرین ننگئے ائییدئے اولی روچا، مریدان چه ایسایا جست کرت:

”چه لوئئے، سرگوزئے ائییدئے شامئے تئیاریا کجا بکنین که تئو بورئے ای؟“ ۱۸) آییَا پَسَّو دات: ”شہرا برئویت و پلان مردما بگوشیت که استاد گوشیت، منی وهد نژیک انت، منی دل لوئیت گون وتی مریدان سرگوزئے شاما تئیی لوگا بوران.“ ۱۹) گژا مریدان ایسائے گوشگئے سرا سرگوزئے شام تئیار کرت.

۲۰) بیگاه که بوت، ایسا گون وتی دوازدهین مریدان پرزونگئے سرا نشتگات.

۲۱) ورگئے وهدا آییَا گون مریدان گوشت: ”باور کنیت، چه شما یگئے منا دروہیت و دژمنانی دستا دنت.“ ۲۲) مرید باز پریشان و دلپرکه بوتنت و باریگ باریگا چه آییَا جست کنگا لگنت: ”او هداوند! من وه نه آن، نه؟“ ۲۳) آییَا پَسَّو تریت: ”آ که انون گون من همکاسگ بوت، هما منا دروہیت.“ ۲۴) هما ڈئولا که نبیسگ بوتگ، انسانئے چک چه اے دنیا یا رئوگی انت، بله بژن و اپسوز په هماییا که انسانئے چکا دروہیت. په آییَا شرتر ات که هچبر چه ماتا پیدا مپوتین. ۲۵) گژا یهودایا، هما که ایسایي دروہگی ات، گوشت: ”او استاد! من وه نه آن، نه؟“ ایسایا پَسَّو دات: ”تئو وت گوشت.“

گڈی شام

(مرکاس ۱۴: ۲۲-۲۶؛ لوقا ۱۵: ۲۲-۲۰؛ کرنیتیانی اولی کاگد ۱۱: ۲۳-۲۵)

۲۶) وهدے شام ورگا اتنت ایسایا ننگئے زرت، هدائے شگری گیت، چنڈ چنڈ کرت و مریدانا داتی. گوشتی: ”بزوریت و بوریت، اے منی جسم انت.“ ۲۷) پدا جامے زرتی، هدائے شگری گیت، مریدانا دات و گوشتی: ”شما سجھین چه اشیَا بنوشیت. ۲۸) اے منی آهد و کرارئے هوں انت، که په بازیئئے گناہانی بکشگا ریچگ بیت. ۲۹) من شمارا گوشان، نون دگه برے انگورئے دهل و سمرا ننوشان، هما روچا پدا نوشانی که وتی پتئے بادشاهیا، گون شما هوَر بان.“ ۳۰) هدائے سیت و سنایا رند، دیم په زیتونئے کوها راه گپنت.

پټرسئې انکارئې پيشگوږي

(مرکاس ۱۴: ۲۷-۳۱؛ لوقا ۲۲: ۳۱-۳۴؛ يوهنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

۳۱ گڙا ايسايا گون مريدان گوشت: ”شما سجهين، همې انشپي نکل وریت و منا يله کنيت، چيا که نبیسگ بوتگ: « من شيانکا جنان و رمگے پس شنگ و شانگ بنت. » ۳۲ بله زندگ بئیک و جاه جنگا رند، چه شما پیسر جلیلا رئوان. ” ۳۳ گڙا پټرسا درآينت: ”اگن سجهين نکل بورنت و ترا يله بدئينت، من هچبر نکل نئوران. ” ۳۴ ايسايا گوشت: ”ترا راستين گوشان، همې انشپي چه کروئسے بانگا پیسر، مني پجاه آرگا سے رندا انکار کنے. ” ۳۵ بله پټرسا گوشت: ”اگن گون تئو مني سر هم برئوت، چه تئبي پجاه آرگا هچبر نبجان. ” اے دگه سجهين مريدان هم انچش گوشت.

ايسائے ذوا

(مرکاس ۱۴: ۳۲-۴۲؛ لوقا ۲۲: ۳۹-۴۶)

۳۶ رندا ايسا گون وتي مريدان جتسيماني نامين جاگهيا شت و گون آيان گوشتي: ”همدا بداريت، من کمے ديئمتر رئوان و ذوا کنان. ” ۳۷ زبديے دوين چک و پټرسا وتي همراه کرتنت. اناگت يک مزين اندوه و بيتاھيرے آبيے جسم و جانا نشت. ۳۸ گون آيان گوشتي: ”سک پريشان آن، گم و اندوهان منا مرکيگ کرتگ، شما ادا بداريت، مئوپسييت و مني همراهيا آگه و هزار بيت. ” ۳۹ رندا کمے ديئمتر شت، ديم په چير کيت و ذوا کنانا گوشتي: ”او مني پت! اگن بوت کنت، چه من اے سگياني جام و پيالها بئگلين، بله آډولا نه که من لوټان، هما ډولا که تئو لوټے. ”

۴۰ وهده پر ترت و وتي مريداني کړا آتک، ديستي که آواب انت. گون پټرسا گوشتي: ”نبوت يک ساهته هم گون من آگه بمانيت؟ ۴۱ هزار بيت و ذوا کنيت تانکه آزمائش و چکاسا مکپيت. روه، تييار و مراديگ انت، بله جسم نزور و ناتوان. ” ۴۲ دومي برا په ذوا کنگا شت و ذوايي کرت: ”او مني پت! اگن اے پيالها به نوشگا چه من نکلينگ نبيت، گڙا هرچه که تئبي رزا انت هما ډولا

٤٣ بیت. “وهدے پر ترّت، دیستی پدا واپ انت. آیانی چم زهیزگ و واپینگ
 ٤٤ انتت. یله ای دانتت و سیمی رندا پدا په دوا کنگا شت و هما دواپی کرت.
 ٤٥ گرا مریدانی کرا پر ترّت و گوشتی: ”انگت هم وپتگ و آرام کنگا ایت؟ نون آ
 وهد و ساهت نرّیک انت که انسانے چک دروهگ و گنهکارانی دستا دئیگ بیت.
 ٤٦ پاد آیت برئوین. آ که منا دروهیت، پیداک انت.“

ایسائے دزگیر کنگ

(مرکاس ١٤: ٤٣-٥٠؛ لوقا ٢٢: ٤٧-٥٣؛ یوهنا ١٨: ٣-١٢)

٤٧ ایسا انگت هبرا ات که چه دوازدهین مریدان یگے، بزان یهودا، اتک و
 رست. ایسا مزین رُمبے همراه ات که زهم و لئش گون ات. اے رُمب، چه مزین
 دینی پیشوا و کئومے کماشانی نیمگا راه دئیگ بوتگ ات. ٤٨ ایسائے دروهوکا
 آیانا اے نشانی داتگ ات: ”همایا که من چکان، ایسا هما انت. ایسا دزگیر کنیت.“
 ٤٩ گرا یهودا تچکاتچک ایسائے کرا اتک و گوشتی: ”او استاد! سلام و دروت!“
 رندا ایسای چکت. ٥٠ ایسایا گوشت، ”او همبل! په هما کارا که آتکگے، بکنی.“
 گرا دیما آتکت، ایسایش گیت و دزگیر کرت. ٥١ هما دمانا، ایسائے همراهان
 یگیا وتی زهم کشت و مسترین دینی پیشوائے نوکرے گوشتی بست. ٥٢
 ایسایا گون ایسا گوشت: ”وتی زهما جتکا کن. آ کس که زهم کشیت، چه زهما
 مریت. ٥٣ زانا، تئو نزانے اگن چه وتی پتا بلوئان، آ په منی کماکا همے انون
 دوازده لشکرا گیشتر پریشتگ راه دنت. ٥٤ بله گرا پاکین کتابانی نبشتگین هما
 هبر که باید انت سرجم ببت، چون په سر رسنت؟“ ٥٥ نون دیمی مردمانی
 مچینے نیمگا ترینت و گوشتی: ”زانا من یاگی و رهزے آن که شما گون زهم و
 لئان په منی گرگا آتکگیت؟ من هر روچ مزین پرستشگاها نشتگ و مردم درس و
 سبک داتگ انت و شما منا نگپتگ. ٥٦ بله اے پیما پمیشکا بوت که نیانی
 کتابانی پیشگوپی، راست و پدر ببت.“ گرا سجهین مریدان آ یله دات و جستنت.

ایسا، سروکانی دیوانا

(مرکاس ١٤: ٥٣-٦٥؛ لوقا ٢٢: ٥٤-٥٥، ٦٣-٧١؛ یوهنا ١٨: ١٣-١٤، ١٩-٢٤)

(۵۷) ایسائے دزگیر کنوکان، ایسا زرت و مسترین دینی پیشوا کئیاپائے کړا برت که اوډا شریته زانوگر و کئومئے کماش مچ آنت. (۵۸) پترس هم دور دورا، ایسائے رندا رنوان ات تان مسترین دینی پیشوائے لوگئے پیشگاها رست، تها پترت و گوڼ هزمتکاران نشت تان بزانت که چوڼین شوره برگ بیت. (۵۹) مزین دینی پیشوا و سروکانی دیوانے سجھین باسک، په ایسائے مرکے سزا دئیگا دروگین شاهدیئے شوهازا آنت، (۶۰) چوناها بازیڼ دروگین شاهد په گواهی دئیگا یاد آتک، بله هچش دستا نکیت. گډسرا دو مردم دیم در آتک و (۶۱) گوشتش: ”اے مردا گوشتگ که ’من هډائے پرستشگاها پروشت کنان و سئے روچا پدا بندانی.“ (۶۲) گړا مسترین دینی پیشوا یاد آتک و چه ایسایا جستی کرت: ”تئی بارنوا چوڼین شاهدی دئیگا آنت؟ ایشانی هچ پَسَو ندئیے؟“ (۶۳) بله ایسایا پَسَو ندات. مسترین دینی پیشوا یا پدا گوڼ آیا گوشت: ”من ترا نمیرانین هډائے سرا سوگند دئیان، مارا بگوش، بارین، تئو هما مسیه، هډائے چک ائے؟“ (۶۴) ایسایا دراینت: ”تئو وت گوشت. بله شما سجھینان هال دئیان، دیمترا گندیت که انسانے چک زوراوریڼ هډائے راستین نیمگا نشتگ. چه آسمانے جمبرانی سرا هم کئیت.“ (۶۵) گړا مسترین دینی پیشوا یا وتی گورے جامگ ږرت و گوشتی: ”ایشیا کپر کرت، انگت هم مارا شاهد پکار انت؟ شما ایشیے کپر وت ایشکت. (۶۶) نون شمئے شور و سلاه چه انت؟“ آیان پَسَو دات: ”ایشیے سزا مرک انت.“ (۶۷) چرندا آیان ایسائے دپ و دیم تگ جت و لهتینا مُشت و شهمات هم جت. (۶۸) نون گوشتش: ”او مسیه! په ما پیگمبری کن و بگوش ترا کئیا جت.“

پترسے انکار

(مرکاس ۱۴: ۶۶-۷۲؛ لوقا ۲۲: ۵۶-۶۲؛ یوهنا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۲۵-۲۷)

(۶۹) آ وهدا پترس دئا پیشگاها نشتگات، موله آییے کړا آتک و گوشتی: ”تئو هم جلیلی ایسائے همراه بوتگئے.“ (۷۰) بله آیا سجھینانی دیم نمئت و گوشتی: ”من نزانان تئو چه گوشتگا ائے.“ (۷۱) وهدے دیم په مزین دروازگا رنواگا ات، دگه موله دیا دیست و گوڼ مردمان گوشتی: ”اے مرد ایسا ناسریئے

همراه بوتگ. (۷۲) پټرُسا سئوگند وارت و دومی رندا نمټ و گوشتی: ”من اے مردا نزانان. (۷۳) دمانیا رند، اودا اوشتاتگین مردم پټرُسے کړا آتکنت و گوشتش: ”آلما تئو چه همایان اے، چه تئی گالوارا انچش جاه کئیت. (۷۴) پټرُسا په نالتے سئوگند وارت و گوشت: ”من اے مردا نزانان. ”هما دمانا کروسا بانگ دات. (۷۵) گړا پټرُس یاتا کپت که ایسایا گوشتگات: ”کروُسے بانگا پیسر، تئو سے رندا منی پجاه آرگا انکار کنے. ”نون دټا در آتک و سک گریټی.

سرؤکانی شئور

(مرکاس ۱: ۱۵؛ لوکا ۲۳: ۱-۲؛ یوهنا ۱۸: ۲۸-۳۲)

(۱) سباها ماهله، سجھین مزین دینی پیشوا و کئومے کماش ایسائے کوشا همشئور بوتنت. (۲) ایسایش بست، گران کرت و رومی والی پیلاتوسے دستا دات.

یهودائے وتکشی

(کاسدانی کار ۱: ۱۸-۱۹)

(۳) وهده ایسائے گراینوک یهودایا دیست که ایسایش میاریگ کرت، چه وتی کرتگین کارا پشومان بوت و سیین نگرهین کُرشى برت و مزین دینی پیشوا و کئومے کماشانا واپس داتنت. (۴) گوشتی: ”من سک میاریگ آن که یک بیگناهی مردم په کوشارینگا گراینتگ. ”بله آیان پَسو دات: ”ما چون کنین، تئو بزائے و تئی کار. (۵) گړا یهودایا هما زَر مزین پرستشگاها دئور داتنت و شت، وتا گُلوپ کرت و کُشتی. (۶) مزین دینی پیشوایان زَر زرتنت و گوشتش: ”اے پلیتین زَر آنت، پرستشگاهے هزانگا اشانی ایر کنگ نارنوا انت. (۷) پمیشکا شئور و سلاها رند، چه آزران کُباریئے دگارِش بها گپت که په درامدان کبرستانے بکننتی. (۸) تان روچ مروچيگا آ دگارے نام ”هونے دگار“ انت. (۹) پمیشکا چش بوت تان هما چیژ که ایرمیا نبیئے زبانا پیشگوئی کنگ بوتگ، راست و پَدَر بییت: ”من سیین نگرهین کُرشى زرتنت که اے زَر بنی

إِسْرَائِيلِيَّے چُکَانِ آيِيَّے کِيْمَتِ بَسْتِگَاتِ و« (۱۰) » چِه اے زَرَانِ کُمْبَارِيَّے دُگَارُنِ بَہَا
گِپْتِ، اَنچُش کِه هُداوِنْدَا مَنَا پَرْمَانِ کَرْتِگَاتِ.

ايسا پيلاتوسے ديما

(مَرکاس ۱۵: ۲-۵؛ لُوکا ۲۳: ۳-۵؛ يوهَنَّا ۱۸: ۳۳-۳۸)

(۱۱) نون ايسا واليے ديما اوشتارينگ بوت و واليا چِه آييا جُست کَرْت: ”تُو
يَهُودِيَانِي بادشاه اے؟“ ايسا يَسُو دات: ”تُو وت گَوْشگا اے.“ (۱۲) مَزِينِ
دِينِي پِيَشُوا و کُومِيَّے کَمَاشِ ايسا يَدُ و بُهْتَامِ جَنگَا اَتَنْت، بلِه آييا هِچ پَسُو
نَدَات. (۱۳) پيلاتوسا گوشت: ”تُو نه اِشکنگا اے کِه اے تَرَا چِينچُک بُهْتَامِ جَنگَا
اَنْت؟“ (۱۴) بلِه ايسا آياني هِچ بُهْتَامِيَّے پَسُو هَم نَدَات و والي سَکْ هِيرَانِ
مَنْت.

(۱۵) واليا هر سال ائيدے وهدا، چِه يَهُودِي بِنديگان يگے، هَمَا کِه مَرْدَمَانِ
بَلُوْتِيْن، آزات کَرْت. (۱۶) آ وهدا يَکْ نَامْدَارِيْنِ بِنديگے جِيَلَا اَت کِه نَامِي بَارَابَاسِ
اَت. (۱۷) نون کِه مَرْدَمِ مُجَّ اَتَنْت، پيلاتوسا چِه آيَانِ جُست کَرْت: ”شَمَا چِه
لَوُتِيْت؟ مَن کُيَا آزات بَکَنان؟ بَارَابَاسَا، يَا ايسا کِه مَسِيَه هَم گَوْشَنْتِي؟“ (۱۸)
آيَا زَانْتِگَاتِ کِه ايسا اِش پِه هَسَد و کُت آيِيَّے دَسْتَا دَاتِگ. پَمِيَشْکَا چُش
گَوْشْتِي.

(۱۹) وهدے پيلاتوس هَکْدِيَوَانَا نِشْتِگَاتِ، آيِيَّے جَنَا اے کُلُو رَاه دَات کِه ”گُونِ
اے يِيْگَنَاه و نِيکِيْنِ مَرْدَا هِچ مَکَن، چِيَا کِه دُوشِي مَن اِشِيَّے بَارُوَا سَکِيْنِ
پَرِيْشَانِيْنِ وَايِي دِيَسْتِگ.“ (۲۰) بلِه مَزِينِ دِينِي پِيَشُوا و کُومِيَّے کَمَاشَانِ مَرْدَمَانِي
مُچِي سَکْ شُورِيْنْت و اَشْپِيْنْت کِه ايسا مَرک و بَارَابَاسِيَّے آزاتِيَا بَلُوْتَنْت. (۲۱)
واليا جُست کَرْت: ”چِه لَوُتِيْت، چِه اے دُويْنَانِ کَجَامِيَا پِه شَمَا آزات بَکَنان؟“ آيَانِ
گَوْشْت: ”بَارَابَاسَا.“ (۲۲) پيلاتوسا چِه آيَانِ جُست کَرْت: ”گَرَا گُونِ ايسا کِه
مَسِيَه هَم گَوْشَنْتِي، چِه بَکَنان؟“ آيَانِ پِه هَمْتُوَارِي پَسُو دَات و گوشت: ”سَلِيْبِي
کَش!“ (۲۳) پيلاتوسا جُست کَرْت: ”چِيَا بَارِيْنِ؟ مِيَارِي چِه اِنْت؟“ بلِه آيَانِ

گیشتر کوگار کرت و گوشتش: ”سلیبی کش!“

٢٤ وهدے پيلاتوسا دیست که هچ کارے کرت نکنت و مردم شورش کنگا
انت، گزا آيا آپ زرت، مچيے ديما وتی دست ششتنت و گوشتی: ”من چه اے
مردے هونا بيميار آن، شما بزانيت و شميے کار.“ ٢٥ سجھين مردمان گوشت:
”اشيے هون ميگ و مے چکاني گردنا بيت.“ ٢٦ گزا پيلاتوسا په آيانیگی،
باراباس آرات کرت و ايسا شلاک جنايت و داتی که آيا سلیبی سرا بدرنجنت.

ايسائے سرا کلاگ و ريشکند

(مرکاس ١٥: ١٦-٢٠؛ يوهنا ١٩: ٢-٣)

٢٧ واليے سپاهيگان ايسا واليے کوٹ و ماڙيے پيشگاها برت و سپاهيگانی
سجھين لشکر آيے چپ و چاگردا مچ کرت. ٢٨ آيان، ايسائے گورے گد کشتنت
و بادشاهانی پيمين شهرچکين کباھے گورا دات، ٢٩ چه دنگر و کنگان تاجے
جوڙينت و آيے سرا اير کرت، لے راستين دستا دات و په کلاگ و ريشکند،
آيے ديما کونډان کپنت و گوشتش: ”سلام و دروت، او يهوديانی بادشاه!“ ٣٠
آيے ديما تھش کرت و هما لئش سرا جت. ٣١ وهدے کلاگ و ملنډش هلينت،
گورے کباھش کشت و آيے جندے گدش پدا گورا داتنت. رندا ديم په سلیب
کشگا برتش.

ايسا و سلیب

(مرکاس ١٥: ٢١-٣٢؛ لوقا ٢٣: ٢٦-٤٣؛ يوهنا ١٩: ١٧-٢٧)

٣٢ وهدے رنوکا لگتنت، شمون نامين مردے دیستش که کرينيے شهرے
مردمے ات. سپاهيگان آ په بيگار گيت که ايسائے سلیبا بډا بکنت. ٣٣ وهدے
”جلجتا“ بزان هما ”کامپول“ نامين جاگها رستنت ٣٤ اودا ايسايش مزمان
رتکگين شراب دات، بله آيا چشگا رند نوارت. ٣٥ نون سلیبی سرا ذرتکش،
پچ و پوشاکش وتمان وتا بهر کرتنت و آيانی سرا شرتش بست که بارين کيا

برسنت. (۳۶) رندا هموډا نشتنت و آييئې نگهپاني ايش كرت. (۳۷) ايسائې سربرا، سَلِيْبُ داريئې سرا، مئيارنامگې دَرْتِكِش كه آييئې سرا نبشتگات: ”اے يهودياني بادشاه، ايسا انت.“

(۳۸) ايسائې همراھيا دو ياگي و دُرش هم سَلِيْبُ سرا دَرْتِك، يگې راستيئ و دومي چَپيئ نيَمگا. (۳۹) رهگوزان دَرمان دئيان، وتي سر چَنډيئت و (۴۰) گوشتيش: ”او مزيئې پرستشگاهئې کروچوک كه گوشتگت: ’سئې روچا پدا آيا اډ كنن.‘ اگن تئو هډائې چُك ائې، گزا چه سَلِيْب اير آ و وتا برکيئ.“ (۴۱) همې ډئولا مزيئې ديني پيشوا، شريئتئ زانوگر و كئومئې كماش هم آييئې سرا ريشكند و مَسْکرا كنگا اتنت. (۴۲) گوشتيش: ”آ دگه مردمي رَكِيئتنت، بله وتا رَكِيئت نكنت، اے وه اِسْراييلئې بادشاه انت، اگن نون چه سَلِيْب اير بكپيت، ما آييئې سرا باور كنن.“ (۴۳) اوست و اميتي په هډا بستگ، اگن هډايا دُوست انت، برکيئيتي، چيا كه گوشتگاتي: ’من هډائې چُك آن.‘“ (۴۴) همې پئما ايسائې همراھيا سَلِيْب كشتگيئ ياگي هم آيا بد و رد گوشتگا اتنت.

ايسائې مرک

(مرکاس ۱۵: ۳۳-۴۱؛ لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹؛ يوهنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

(۴۵) نيَمروچا بگر تان بيگاهئې سئيا، سَجْهِيئ مُلک اناگت تهار بوت. (۴۶) بيگاهئې ساھت سئيا، ايسايا چيھال جت: ”إلى، إلى، لِمَا سَبَكْتَنِي؟“ بزان: او مني هډا، او مني هډا! تئو چيا منا تھنا اِشت؟ (۴۷) اوډا، لهتيئ اوشتاتگيئ مردما وهدئ اِشکت، گوشتيش: ”إلياسا تئوار كنگا انت.“ (۴۸) چه آيان يگې تچانا شت، اسپنجې زرتي و ثريشيئ شرابا ميسينيئې، داريئې سرا بست و په چوسگا ايسائې نيَمگا شھارتی. (۴۹) بله اے دگه مردمان گوشت: ”سبر كن، بچارين بارين إلیاس اِشيئې رَكِيئْگا كئيت يا نه؟“ (۵۰) ايسايا دومي برا بُرزيئ تئواريا چيھال گشت و ساھ دات. (۵۱) هما وهدا مزيئې پرستشگاهئې پرده، بُرزادا بگر تان جھالاد، ږرت و دو بهر بوت، زمين لرزت و تَلار ترگت و کپ بوتنت، (۵۲) کبراني دپ پچ بوت و بازين پاک و پھريزکاريئ مردم كه مُرتگاتنت، پدا زندگ بوتنت. (۵۳) ايسائې جاھ

جنگ و زندگ بئگا رند، چه وتی کبران در آتکنت، اورشلیمئے پاکین شهر ا شتنت و وتا په بازینیا زاهر و پدرش کرت. (۵۴) هما پئوجی آپسر و آبیئے همراهین سپاهیگ که ایسائے پانگ آتنت، وهدے زمین چنڈ و اے دگه سرگوستش دیستنت، سک ترست و گوشتش: ”بیشک اے مرد هدائے چک ات.“

(۵۵) بازین جنینے هم، که چه جلیلا په ایسائے هزمت و چلوپگا آبیئے همراهیا آتکگات، دور اوشتاتگ و چارگا آتنت. (۵۶) گون آیان مريم مجدلیه، اکوب و ایسپئے مات مريم و زبديئے چگانی مات گون آتنت.

ایسائے کبر و کین

(مرکاس ۱۵: ۴۲-۴۷؛ لوقا ۲۳: ۵۰-۵۶؛ یوهنا ۱۹: ۳۸-۴۲)

(۵۷) روئندا، آریماتیائے شهرئے ایسپ نامین زردارین مردے آتک که ایسائے مریدے ات. (۵۸) پیلاتوسے کرا شت و ایسائے جوئے برگئے اجازتی لوئت. پیلاتوسا پرمان دات که جوئا آیا بدئینت. (۵۹) ایسپا جوئن زرت و ساپین لیلمین گدیا پتات و (۶۰) هما نوکین کبرئے تھا ایر دات که په وت چه تلارا تراشتگ آتی. مزینن ڈوکے لیٹ دئانا کبرئے دپا ایری کرت و شت. (۶۱) بله مريم مجدلیه و آ دگه مريم، همودا کبرئے دیم په دیم نشتنت.

کبرئے نگهپانی

(۶۲) دومی روچا، بزان شمېها، مزینن دینی پیشوا و پریسی یکجاه بوت و پیلاتوسے کرا شتنت. (۶۳) گوشتش: ”او واجه! مارا یات انت که اے دروگبندا وتی زندا گوشتگ ات که ’سے روچا رند من پدا زندگ بان و جاهه جنان.‘ (۶۴) پمیشکا پرمان بدئے که تان سے روچا کبرئے سرا نگهپانی کنگ بیت، چو مبيت که آبیئے مرید جوئا بدزنت و ببرنت و گون مردمان بگوشت که آچه مردگان پدا زندگ بوتگ و اے گدئی ریک و دروگ، چه پیسریگینا انگت گندگتر بیت.“ (۶۵) پیلاتوسا درائنت: ”نگهپان وه اش انت، وتی همراهیا بریت و همینچک که گون شما بوت کنت، کبرئے نگهپانیا بکنیت.“ (۶۶) گرا شتنت و کبرئے دپئے مزینن ڈوک

مهر و مؤمند کرت و سپاهیگش پانگ کرتنت.

ایسائے جاہ جنگ

(مرکاس ۱: ۱۶-۸؛ لوقا ۱: ۲۴-۱۲؛ یوهنا ۱: ۲۰-۱۰)

۱) شَبْتَّئِے رَوْچا رَند، بزان یکشمبھئِے گورباما مَریم مَجْدَلِیْه و آدگه مَریم کبرئِے چارگا شتنت. ۲) یک اناگت مزین زمین چنڈے بوت، چیا که هداوندئِے پریشتگه چه آسمانا ایر آتک، ڈوکی لیئینت و آییئے سرا نشت. ۳) رَنگ و دَرُوشمی گروکئِے پنیما دَریشگا ات و گد و پوِشاکي، برپئِے دُولا اِسپیئت اتنت. ۴) نِگهپانین سپاهیگ چه بیما لَرزگا لگتنت و مُردگئِے دُولا بوتنت. ۵) پریشتگا گون جنینان گوشت: ”مُترسیئت! من زانان شما ایسائے شوهازا ایت که سَلیب کَشگ بوتگ. ۶) آ ادا نه انت، انچش که وت گوشتگ اتي زندگ بوتگ و جاهی جتگ، بیایت هما جاگها بچاریت که ایر کنگ بوتگ ات. ۷) اِشتاپیا برئویت و آییئے مریدان سهیگ کنیت که آ چه مُردگان زندگ بوتگ و چه شما پیسر جلیلا رئوت، همودا آیا گندیت. نون من شمارا هال دات. ۸) گزا جنین په تُرس و هم گون وشي چه کبرئِے سرا تچان بوت و شتنت تان اے هالا مریدان سر بکننت. ۹) ایسا بے گت و گمانا اناگت وت گون آ جنینان دُچار کیت و گوشتی: ”سلام و دروت!“ آ نزیگا آتکنت، ایسائے پادش گپنت و پرستش کرت. ۱۰) ایسایا گون آیان گوشت: ”مُترسیئت! برئویت منی براتان بگوشتی که جلیلا برئونت، همودا منا گدنت.“

دینی پیشوا و سپاهیگانی پندل

۱۱) هما وهدا که جنین پر ترگ و رنوکا اتنت، لهتین نِگهپانین سپاهیگ، دیم په شهرات تان دینی پیشوایان چه اے سرگوستان سهیگ بکننت. ۱۲) دینی پیشوایان، کنومئِے کماشانی گند و نند و شئور و سلاها رند، سپاهیگ مزین زَرَّه لالچ دات و ۱۳) گوشتنت: ”گون مردمان بگوشتی: شپا ما واب بوتگین، آییئے مرید آتکگ انت و جوئش دُرَتگ و برتگ.“ ۱۴) اگن والی چه اے هالان سهیگ بوت، شما پریشان و دلتپرکه مبیئت، ما آیا سرید کنین که په شما جنجاله

مبیت. (۱۵) سپاهیگان زَر زرتنت و اَنچُش که سوچ دئیگ بوتگ آتنت، هما دابش کرت. اے کِسَه تان روچ مروچيگا يهوديانی نیاما شنگ و تالان انت.

جهان و ایسائے مستاک

(مرکاس ۱۶: ۱۴-۱۸؛ لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹؛ یوهنا ۲۰: ۱۹-۲۳؛ کاسدانی کار ۱: ۶-۸)

(۱۶) گڑا یازدهین مرید جلیئے هما کوھئے سرا شتنت که ایسایا گون آیان گوشتگ آت. (۱۷) وهدے آیان ایسا دیست پرستیش کرت، بله لهتین انگت شک آت. (۱۸) ایسایا گون آیان گوشت: ”آسمان و زمینئے سجھین زور و واک منی دستا دئیگ بوتگ. (۱۹) پمیشکا، برئویت سجھین کئومان منی مرید بکنیت، پت و چک و پاکین روھئے ناما پاکشودی بدئییت و (۲۰) آیان درس و سبک بدئییت که منی سجھین هکم و پرمانانی سرا کار بکننت. دلجم بییت، من تان دنیائے هلاسیا، مُدام گون شما گون آن.“